

c. j. R. 1

Universitatea din București

Catedra de Educație Fizică și Sport

**ISTORICUL
ACTIVITĂȚII
DE EDUCAȚIE
FIZICĂ ȘI SPORT
ÎN UNIVERSITATEA
DIN BUCUREȘTI**

**Editura Universității din București
1998**

BIBLIOTECA CENTRALA
UNIVERSITARA
București

Cota IV 469731

Inventar C.199803533

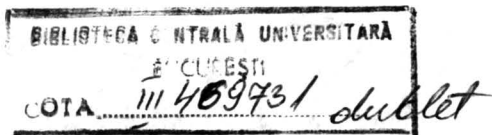
UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI
CATEDRA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ISTORICUL ACTIVITĂȚII
DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT
ÎN UNIVERSITATEA BUCUREȘTI

Autori: Conf. univ. AURORA LEONTE și colectivul de cadre didactice al Catedrei de educație fizică și sport din Universitatea București

Editura Universității din București
- 1998 -

Referenți științifici: conf. univ. Elena Mureșan
conf. univ. Aurora Leonte

© Editura Universității din București
Șos. Panduri, 90-92, București - 76235; Telefon 410.23.84

B.C.U. București

C199803533

ISBN 973-575-235-2

COLABORATORI

Prof. univ.	ALEXANDRU BIZIM
Conf. univ.	ANTON BĂLAN
Conf. univ.	THEODOR PETRESCU
Lector univ.	ELIZA NEDEF
Conf. univ.	ELENA MUREȘAN
Conf. univ.	VLAD DOGARU
Asistent univ.	REMUS DUMITRESCU
Conf. univ.	MIHAI STOIAN
Lector univ.	MARIANA CRISTEA
Lector univ.	CRISTIAN COSTESCU
Conf. univ.	VIRGIL HNAT
Conf. univ.	IANUARIE TELEGUȚĂ
Conf. univ.	IOAN PETRUȚIU
Lector univ.	MIHAELA GANCIU

Cuvânt înainte

Lucrarea de față încearcă prezentarea unei monografii asupra activității de educație fizică și sport din Universitate.

În anul 1964, colectivul Catedrei a alcătuit o lucrare asemănătoare, cu ocazia Centenarului Universității.

Dorim să continuăm în paginile următoare ceea ce s-a început atunci, oferind date care cuprind și perioada 1964-1994. Această monografie a fost elaborată pe baza culegerii datelor de către colectivul Catedrei de educație fizică a Universității din București. În acest sens, s-au cercetat arhiva Universității, lucrări de specialitate, diverse periodice ale vremii, anuare, chestionare etc.

Studentii Universității București practică educația fizică încă de la începutul secolului. Nu este acesta puțin lucru în cea mai mare instituție de învățământ superior din țară. Credem că e necesar să existe o carte care să aibă înscrise în paginile ei realizările din domeniul educației fizice și sportului. Vor veni alții și poate se vor bucura găsind-o și răsfoind-o.

Mulțumim tuturor celor care au contribuit la alcătuirea și apariția acestei lucrări.

Conf. univ. **AURORA LEONTE**

Apariția și organizarea educației fizice în Universitatea din București

Primii ani de activitate sportivă (1864-1950)

Primii ani de activitate a secolului al XIX-lea reprezintă pentru țara noastră perioada în care luptele pentru transformările sociale și culturale ating o intensitate de remarcant.

A doua jumătate a secolului al XIX-lea găsește România într-o stare de dependență față de jugul otoman. Repercusiunile acestei stări, subjugarea de veacuri, independența câștigată abia în 1877, nu au fost lipsite de importanță pentru dezvoltarea economică, socială și culturală a țării noastre. Astfel, în timp ce în țările vest-europene burghezia, în plin avânt, avea un cuvânt greu în rezolvarea problemelor țării, la noi, capitalismul abia începea să apară, iar clasa nouă ce se ridica, burghezia lipsită de potențialul economic, politic se deda ușor spre o tendință de coalizare cu moșierimea, coalizare care se împlătește concret prin „monstruoasa coalitie”.

Desigur că, în această situație de țară cu puternice rămășițe feudal-iobagiste, sub dependența otomană până în 1877, cultura, învățământul secolului al XIX-lea nu au putut să se dezvolte pe măsura cerințelor mondiale și a necesităților naționale. Ca rezultat, în anul 1864 - anul înființării Universității din București - 80% din populația țării era analfabetă.

Revoluția de la 1848, Unirea Principatelor Române (1859), precum și domnia lui A. I. Cuza, pe de o parte, iar, pe de altă parte, creșterea spiritului național, îndreptat spre câștigarea independenței naționale și înlăturarea îngrădirilor feudale, imprimată în special de tinerii studenți români care studiau în străinătate, dau un avânt favorabil dezvoltării învățământului românesc. La începutul secolului al XIX-lea, învățământul, organizat prin dispozițiile Regulamentului Organic, avea patru grade:

- 1) Școlile începătoare elementare cu 4 clase pentru București și Craiova și cu 3 clase pentru celelalte orașe;
- 2) Școli umanitare de 4 ani;
- 3) Școli complementare de grad mediu, de 3 ani;
- 4) Cursuri speciale cu caracter academic, de 3 ani, la București și Iași, unde erau predate: legi (viitoarea facultate de Drept), matematică aplicată (nucleul viitoarei Facultăți de Științe) și agricultura practică.

Până în anul 1939, Colegiul Sf. Sava se completează treptat cu toate gradele de învățământ. De pe băncile acestui colegiu au ieșit oameni ca:

Nicolea Bălcescu, Ion Ghica, Al. Odobescu, Th. Aman. În afara învățământului oficial exista și unul particular, cu limba de predare franceza, în diferite pensioane pentru băieți sau fete. Înăbușirea revoluției de la 1848 prin coalizarea forțelor reacționare din interior cu cele din exterior (armata turcească și țaristă) are ca urmare închiderea școlilor din Țara Românească, iar profesorii școlilor românești sunt siliți să apuce calea pribegiei sau sunt internți. Această situație însă nu a putut fi de lungă durată și, în 1850, una din cele mai însemnate cuceriri ale revoluției de la 1848 - învățământul în limba națională - se impune, iar domnitorul Barbu Știrbei este obligat s-o accepte. Ca atare, școlile se redeschid în 1850 cu limba de predare română, având trei grade: 1) învățământ primar, care era foarte slab organizat, mai ales în mediul rural; 2) învățământ secundar; 3) școli superioare.

În cadrul Școlii Superioare din București funcționează, de la 1 ianuarie 1951, Școala Primară de Legi, cu 214 elevi recrutați prin examen. Din 1853, se înființează Școala Superioară de Inginerie Civilă, unde era predat cursul special de matematică, viitorul nucleu al Facultății de Științe.

Școala Superioară de Inginerie a funcționat la început numai cu primii doi ani, cu un număr de 15 elevi, iar din 1853 se înființează și anul III. Școlile superioare funcționau pe lângă Colegiul Sf. Sava.

La 31 mai 1853, în baza proiectului prezentat de prof. Costa-Foru, domnitorul țării Al. Ghica, adoptă un nou program de învățământ, împărțit în trei diviziuni:

- a) diviziunea elementară;
- b) diviziunea umanităților;
- c) diviziunea superioară, cu secțiile de Litere și Științe.

O dată cu alegerea domnitorului Cuza (1859), atât în Țara Românească, cât și în Moldova, problema dezvoltării și prosperității învățământului românesc este ridicată la rangul uneia din chestiunile fundamentale ale statului. Sub imboldul unor profesori ca Bazianu, Costa-Foru, I. Maiorescu, precum și a sprijinului dat de domnitor, iau ființă, prin detașarea unor secții ale școlilor superioare, primele facultăți specializate, de sine stătătoare. Astfel, printr-un decret al domnitorului, la 25 noiembrie 1859 se desprinde de Colegiul Sf. Sava Școala Superioară de Legi și devine Facultatea de Drept, de sine stătătoare, condusă de un decan în persoana prof. C. Bozianu; la 1 septembrie 1860, la propunerea prof. I. Maiorescu, ia ființă Facultatea de Filozofie.

La 12 octombrie 1863, printr-un decret al domnitorului ia ființă Școala Superioară de Științe, iar în 2 noiembrie același an, Școala Superioară de Litere.

Înființarea școlilor superioare de către domnitorul Cuza reprezintă un act

revoluționar de mare însemnătate în dezvoltarea învățământului românesc, a științei și culturii. La început, destul de șubrede, cu studenți puțini, se întărește și se dezvoltă din ce în ce mai mult, ca o consecință logică a dezvoltării întregului învățământ și a dezvoltării burgheziei, care va avea nevoie în procesul producției de oameni știutori de carte.

Anul 1864, luna iulie, marchează o dată de o importanță deosebită în istoria culturii românești: se înființează la noi în țară, printr-un decret al aceluiași domnitor Cuza, contrasemnat de D. Bolintineanu, Universitatea din București, prin transformarea secțiunilor școlilor superioare într-o universitate cu mai multe facultăți: Facultatea de Drept, Facultatea de Științe, Facultatea de Litere și Filozofie la început, mai apoi adăugându-se Medicina, Medicina Veterinară, Farmacia și Teologia.

Înființată în 1864, 16 iulie, Universitatea din București va deveni cel mai mare lăcaș al culturii românești, în care generații de tineri își vor desăvârși pregătirea intelectuală și fizică.

Revenind la subiectul nostru - „Începuturile mișcării sportive din Universitatea București”, după o sumară prezentare a condițiilor economico-politice, culturale ale jumătății a doua a secolului al XIX-lea, putem spune că într-o țară slab dezvoltată, cu puternice rămășițe feudal-iobagiste, la care se adaugă dezinteresul clasei stăpânitoare în promovarea sportului în rândul tineretului, nu putea exista o mișcare sportivă care să se afirme și, cu atât mai puțin, o organizare a sportului studentesc. În primii ani după înființarea Universității, numărul studenților era foarte mic, majoritatea tinerilor studiind în străinătate, pe de altă parte bazele organizatorice ale Universității erau destul de puțin consolidate, astfel că, făcând acum un istoric al sportului din Universitatea București, putem afirma că în primii ani după înființarea ei, în Universitate nu se poate vorbi despre o preocupare pentru activitatea de educație fizică nici în rândul studenților și nici în rândul cadrelor didactice. De altfel, nu erau nici cadre de specialitate sau o școală care să pregătească profesori de specialitate pentru conducerea acestei activități.

Semnalăm între anii 1875-1905 primele încercări modeste și indirecte în același timp de organizare a unor manifestări sportive cu prilejul înființării „Societăților studentești” pe facultăți: Societatea studenților în Medicină - 1875; Societatea studenților în Științe - 1900; Societatea studenților în Drept - 1904; Societatea studenților în Filozofie - 1905 ș.a. Societățile respective aveau ca sarcină organizarea activității extrașcolare a studenților și, printre alte preocupări, aceea de a organiza excursii în scop științific și recreativ, deci o formă de a practica educația fizică.

De asemenea, o serie de profesori și studenți ai Universității București se

străduiesc să propage în această perioadă de început în rândul studenților ideea practicării educației fizice și a sportului. Mai apoi, apariția societăților sportive și gruparea lor în „Federația Societăților din România” (1912), paralel cu inițiativele particulare interne din Universitate au ca urmare prima încercare de organizare a activității sportive în rândul studenților din Universitate, prin înființarea, în 1904, a „Asociației generale a studenților universitari”, cu o secțiune sportivă. Această asociație își propune să atragă studenții în practicarea unor sporturi ca: scrimă, lupte, greutăți etc. Asociația generală a studenților universitari din 1904 a constituit primul nucleu de organizare a sportului universitar. Asociația generală cuprindea un număr mic de studenți participanți din rândurile familiilor mai înstărite. Motivul îl găsim în însuși Regulamentul Asociației, care prevedea că posibilitatea de participare a studenților în asociația sportivă este condiționată de plata unei taxe lunare, precum și de procurarea echipamentului sportiv necesar. Numărul studenților participanți la Asociație rămâne, datorită acestei clauze, foarte redus. Iată textul prin care Asociația generală a studenților din București invită studențimea la practicarea exercițiilor fizice, apărut în *Gazeta Studențească* din 18 septembrie 1904: „În saloanele Asociației generale a studenților din București se dau lecții de scrimă și lupte contra taxei de 250 lei lunar”.

Îndemnurile, încurajările pentru organizarea activității sportive a tinerilor din Universitate, pe de o parte, de către cadrele didactice și studenții entuziaști, pe de altă parte, de către presa vremii, încep să fie din ce în ce mai influente și mai categorice.

Cităm din „*Viața sportivă*” nr. 5/1920: „Mișcarea sportivă în Universitate trebuie să pornească din inițiativa corpului didactic. Profesorii care sunt în fruntea societăților studențești prin autoritatea lor morală, prin influența pe care o posedă ei, pot îndruma tineretul spre o viață sportivă activă și sănătoasă” și mai departe: „Sperăm că apelul nostru nu vă răsuna în pustiu și în curând vom vedea echipele de la Drept, Medicină, Litere și Științe alcătuite în cluburi și uniuni, afiliate la Federația Societăților Sportive din România, concurând și luptând pe terenul de sport”.

Animați de aceste idei și de a introduce activitatea sportivă în facultate, profesorii de la Facultatea de Medicină, după câteva încercări nereușite, izbutesc să organizeze, în anul 1920, „Clubul sportiv al mediciniștilor din București”. În acest club, la început, s-a practicat scrima și s-au organizat excursii. În același an, prin entuziasmul studenților clubului, precum și prin grija decanului prof. Mina Minovici, s-a hotărât amenajarea unui teren de recreație și sport pentru studenții facultății. Inaugurarea terenului s-a făcut după programul alcătuit de dr. Rainer, prin organizarea unui concurs de

fotbal interfacultăți, acestea fiind primele încercări interne ale Universității (Medicina făcea parte din Universitate). Cu această ocazie, s-a organizat o cupă care a stârnit un interes deosebit și a dat impuls activității sportive studentești. Pentru a întări inițiativele studentești, prof. Rainer, împreună cu personalul laboratorului de anatomie, participa la exerciții alături de studenți. În 1923 se înființează Institutul Național de Educație Fizică cu două secții: secția universitară și secția militară.

Importanța lui în dezvoltarea mișcării sportive constă, în primul rând, în faptul că a pregătit primele promoții de profesori de educație fizică și a adus un nou suflu în activitatea sportivă din Universitate. Se desfășoară o largă acțiune de popularizare a ofertelor educației fizice. Sunt atrași în activitatea sportivă o serie de studenți de la alte facultăți, în special de la Drept, care participă la concursurile de amatori organizate de INEF sau la taberele de iarnă și vară.

Consecvent suflului adus prin crearea INEF-ului, în anul 1927 se înființează pe lângă Universitatea București o instituție universitară numită „Oficiul Universitar” din București, cu sediul la Universitatea București și sub autoritatea Senatului universitar. Din regulamentul asociației reiese că scopul Oficiului Universitar era de a ajuta la organizarea diferitelor cercuri de ordin științific, social, economic din cadrul vieții universitare, pentru desăvârșirea și consolidarea acestora. Printre sarcinile de ordin social, regulamentul prevedea organizarea unor manifestări de educație fizică și excursii.

În baza regulamentului, cu aprobarea Rectoratului, studenții se puteau organiza în asociații sportive studentești. În anul 1928, se semnalează existența următoarelor asociații sportive, la care participau și studenții Universității:

- 1) Clubul Athletic - format din elevi și studenți;
- 2) Clubul Colțea - idem;
- 3) Clubul Sparta - idem;
- 4) Clubul Sportul Studentesc - format din studenți, elevi și liber profesioniști;
- 5) Clubul Olimpia - format din elevi și studenți;
- 6) Clubul Turda - idem;
- 7) Clubul Val Vârtej - idem;
- 8) Secția sportivă a societăților studentești în Medicină, înființată în 1919;
- 9) Clubul Vulturul Negru - format din elevi și studenți;
- 10) Societatea sportivă Politehnica.

Din cercetarea arhivelor Universității din București (dosar nr. 23/1930) reiese că Oficiul Universitar înființat în 1927, septembrie, se reorganizează la

data de 22 aprilie 1932. Potrivit noii reorganizări, regulamentul prevedea:

1) Activitatea Oficiului Universitar pentru studenți este dirijată și controlată de rectorul Universității și de Senatul universitar.

2) Oficiul va avea, pe lângă secții științifice de specialitate, și secția educație fizică și a turismului universitar, secții care au ca scop organizarea educației fizice în Universitate. Educația fizică în Universitate se compune dintr-o educație fizică generală obligatorie pentru toți studenții și o educație fizică sportivă athletică, urmată de cei selecționați și de cei care se înscriu de bună voie. Promovarea educației fizice putea acorda burse sportive studenților merituoși, care devin prin aceasta instructori sau ajutori în cadrul secției de educație fizică.

3) Secția organiza concursuri campionate pe facultăți și campionate inter-universitare.

4) Oficiul organiza o secție specială pentru femei.

5) Fiecare student era obligat să facă un stagiu de educație fizică generală de cel puțin două sesiuni (una de vară, una de iarnă).

6) Educația fizică generală se compune din exerciții de ordine și disciplină, exerciții la diferite aparate, gimnastică ritmică, dansuri naționale, exerciții fizice recreative.

7) Secția era condusă de un director, un asistent de educație fizică, un secretar general și doi impegați. Directorul era asimilat cu șeful de laborator din institutele de cercetări științifice.

Funcția putea fi ocupată numai de un licențiat în educație fizică. În același an, rectorul Universității, profesorul N. Iorga, întors dintr-o călătorie de studii din America, examinează starea studenților de la noi, făcând constatarea că o mulțime de studenți sunt slab dezvoltăți fizicește și bolnavi, nu au o atitudine fizică corectă, trăgând concluzia că într-un caz de război acești tineri nu vor fi în stare să-și facă datoria. În urma acestor constatări, apelează la directorul CNEF-ului, colonelul Bădulescu, pentru ca acesta să întocmească un proiect pentru organizarea recreației studenților.

Ca primă măsură se hotărăște trierea studenților printr-un examen medical serios, cei bolnavi să fie îngrijiți, iar cei debili să fie trimiși vara în colonie.

Pentru amenajarea instalațiilor necesare recreației s-a obținut de către Primăria Capitalei terenul din bd. Brătianu colț cu bd. Carol, pentru amenajarea căruia s-a întocmit un proiect care cuprindea terenuri de joc, stadion pentru atletism, tribune, vestiare, dușuri. Cheltuielile de amenajare se ridicau la suma de un milion și jumătate lei, ca atare proiectul a rămas neînfăptuit. S-a mai propus amenajarea subsolului Universității pentru exerciții de interior: scrimă, box, vestiare, dușuri, care s-au realizat în parte

în anul 1937.

Prevederile regulamentului de funcționare a Oficiului universitar și inițiativa organizării recreației studentești după programul întocmit de ONEF, nefiind suficient susținute de rectoratul Universității și nici sprijinite de Ministerul Instrucțiunii Publice, au rămas doar în forma de idei nerealizate practic. Cu ocazia congresului studenților de la Craiova, 1929, se propune ca în legea nouă a învățământului, educația fizică să fie introdusă în mod obligatoriu.

Legea învățământului, elaborată la 4 septembrie 1929, prevedea la capitolul II, art. 1, că: „Educația fizică constituie obligație pentru tot tineretul, că ea urmează să se predea la toate instituțiile școlare de stat și particulare, precum și în organizațiile speciale”. Legea prevedea ca cei amănați pentru studii să fie obligați a urma un program de educație fizică.

Ca și alte idei bune și această idee, legiferată de altfel, rămâne nerealizată practic de însuși organul care a elaborat-o - Ministerul Instrucțiunii Publice.

Singurul efect pozitiv al acestor inițiative a fost trezirea unui interes general în organizațiile studentești și în școlile superioare îndreptat spre propagarea și promovarea sportului, astfel:

Școala Politehnica Superioară angajează un absolvent INEF pentru conducerea și organizarea activității sportive;

În laboratorul de igienă INEF (Radu Olinescu) se întreprind o serie de cercetări științifice de către Societatea de Medicină, având ca scop trezirea interesului pentru mișcarea sportivă în rândul opiniei publice;

La congresul profesorilor de educație fizică din 1934, prof. dr. I. Hațieganu de la Cluj examinează în detaliu problema sportului studentesc și arată cauzele pentru care nu a fost soluționată până atunci:

1 - insensibilitatea, uneori adversitatea Ministerului Instrucțiunii Publice și a profesorilor, față de educația fizică;

2 - ignoranța multor profesori despre rolul real al educației fizice, care este sursa inepuizabilă de sănătate și echilibru și nu de revenire la omul primitiv;

3 - concepția greșită despre educația fizică și rolul ei în întărirea sănătății și dezvoltarea armonioasă.

Profesorul dr. Hațieganu prevedea un Oficiu de educație fizică al Universității care să aibă cinci secții: secția educație fizică, secția medicală, secția pedagogică, secția culturală și secția extensivă.

În anul 1934, la 2 iulie, la ședința Senatului Universității din București, înainte de ordinea de zi, Senatul ascultă propunerea profesorului Octav Onicescu, chemat special pentru a susține propunerea de introducere în Universitate a educației fizice pentru studenți. În urma discuțiilor se admite,

În principiu, ideea introducerii educației fizice în Universitate, se delegă profesorii D. Hurmuzescu, I. Bălășescu, C. Stoicescu din partea Universității, și prof. Octav Onicescu și colonel Bădulescu din partea Institutului de educație fizică, spre a discuta această problemă și a găsi modalitatea de punere în practică și a o prezenta în fața Senatului. Problema rămasă deschisă se discută din nou în ședința de rectorat din anul 1935.

Orientarea politică a guvernului și a cercurilor reacționare din acel timp (ne aflăm în anul 1935), care ajung spre nazism, în pregătirea de război, au ca urmare necesitatea creșterii unui tineret sănătos, bine dezvoltat fizic, apt pentru manevrele unui front de amploare.

Aceste împrejurări au făcut ca discuțiile purtate în Rectoratul Universității privind introducerea educației fizice la studenți să intre în vederile Ministerului Instrucției Publice și să aprobe - (numai pentru studenți) - introducerea a două ore obligatorii de educație fizică săptămânal în cadrul pregătirii preliminare.

Din necesitatea servirii aceluiași scop, între anii 1939-1943, se organizează, cu subvenționarea de către stat, o serie de cursuri teoretice și practice pentru formarea unor instructori sportivi, la care participă studenți din toate centrele universitare, inclusiv Universitatea București. Cursurile au loc la: Eforie, Gura Humorului și Păltiniș.

Independent de scopul urmărit de guvern în pregătirea fizică a studenților și sub imboldul tineretului studentesc, precum și al unor cadre didactice ca: prof. Colnorghiu, rectorul Universității din București, prof. C. Stoicescu, decanul Facultății de Drept, prof. I. Mihăilă și alții care militează cu perseverență și curaj pentru realizarea unei mișcări sportive studentești, se remarcă o încercare reușită, singura de altfel, de a crea o tradiție sportivă în Universitate.

Astfel, începând cu anul 1934 (până în anul 1944), se organizează de către Universitate, aproape an de an, o întrecere sportivă de amploare denumită „Campionatul Universității”, la care participă toate facultățile Universității și invitați studenți ai celorlalte facultăți și institute din București.

Primul campionat al Universității, organizat în mai 1934, se deschide într-un cadru festiv, cu prezența rectorilor institutelor din București (Gheorghiu - rectorul Universității din București, I. Răducanu - rectorul Academiei Comerciale, Moroianu - rectorul Universității din Cluj). În încheiere, se joacă fotbal între Academia Comercială și Universitatea București, unde lovitura de începere este dată de către rectorul Colnorghiu. Desigur, că majoritatea participanților la întreceri erau studenții facultăților Universității. Campionatele se desfășurau anual, la mai multe discipline ca: volei, baschet, fotbal, rugby, atletism, tenis, scrimă, tenis de masă. În final, se

decerna titlul de campioană facultății care a întrunit cele mai multe puncte.

Trebuie remarcat faptul că, de la înființarea campionatului, din 1934 și în continuare, Facultatea de Drept a reușit să-și păstreze mai mulți ani titlul de campioană, întrecând chiar CNEF-ul și pe celelalte facultăți. Facultatea de Drept avea studenți buni în activitatea sportivă și datorită faptului că această facultate este considerată ca o facultate de elită, studenții recrutându-se din familiile intelectuale ale vremii.

Acești tineri își puteau permite cheltuielile necesare practicării unui sport.

Deși, inițial, organizarea Campionatului Universității din București a avut ca scop și selecționarea unui lot de studenți sportivi care să se întracă într-un Campionat național studentesc, acesta nu a putut fi organizat niciodată înainte de 1942. Motivele eșecului au fost, în special, greutățile financiare și dezinteresul Ministerului Instrucțiunii Publice, peste care chiar entuziasmul cadrelor didactice nu a putut trece. Cu toată această, absența a finalității (organizarea Campionatului național studentesc), întrecerile organizate de Universitate începând cu anul 1934, sub denumirea de „Campionatul Universității”, rămân ca întreceri reușite pentru timpul respectiv, rezultatele culese și adăugate mai departe ne îndreptătesc să o susținem.

Tot în anul 1934, anul înființării primelor campionate ale Universității București, prin grija rectorului se inaugurează primele baze sportive. Astfel, în urma intervenției rectorului Universității se obține un fond comun de 400.000 lei (Primărie, Universitate, Ministerul Finanțelor) cu care se amenajează terenurile din Splaiul Independenței. Doi ani mai târziu, în 1937, prin grija rectorului C. Stoicescu, s-a înzestrat prima clasă de gimnastică la Facultatea de Drept, unde preda seara lecții Jim Călinescu.

În anul 1937, se încearcă o nouă reorganizare a sportului studentesc prin restructurarea „Oficiului Universitar din București” care, în noua formă, avea ca sarcină organizarea întregii vieți studentești, inclusiv educația fizică prin serviciul educație fizică și a unei secții speciale pentru femei. Printre altele, regulamentul Oficiului prevedea:

1) La intrarea în facultate, fiecare student va alege sportul spre care este atras și îl va practica. Oficiul va face tabloul de grupe pe sporturi și va desfășura antrenamentele lor.

2) Fiecare student va întocmi la intrarea în facultate o fișă medicală și una antropometrică.

3) Oficiul va organiza colegii studentești pe facultăți, pe secții, precum și campionate și concursuri între colegii.

4) Oficiul va propaga în special turismul, prin organizarea de excursii.

Dacă Oficiul ar fi avut o conștiințioasă activitate, sportul universitar ar fi prosperat. Nimic din prevederile regulamentului nu s-a realizat. Mișcarea sportivă studențească a rămas mai departe în stare de început, ceea ce denotă că și de data aceasta, înființarea Oficiului Universitar, pentru rezolvarea problemelor sportive studențești a rămas o idee bună.

Mișcarea sportivă a studenților s-a limitat la un număr foarte restrâns de sportive care participau într-o echipă de volei a Facultății de Drept sau jucau tenis într-o echipă a Facultății de Litere și aceasta numai începând cu anul 1938. În anul 1938, se părea că se va organiza și sportul studențesc feminin când, prin Decretul nr. 3755 din 18 octombrie 1939, a luat ființă Frontul Național Studențesc, când s-au introdus în mod obligatoriu două ore săptămânal de gimnastică pentru studenți, începând cu 1 aprilie 1940.

Aceste două ore de gimnastică pentru studenți aveau ca scop să pregătească o demonstrație feminină studențească cu prilejul zilei de 8 iunie. Consecvent acestui scop, măsura luată la 1 aprilie 1940 a fost abrogată imediat după trecerea zilei de 8 iunie a aceluiași an.

În 1943, sportul studențesc primește o nouă formă de organizare, o organizare pe țară. Se alege ca for superior de conducere a activității sportive studențești „Consiliul Superior de Îndrumare”, având ca președinte pe prof. C. Stoicescu - Universitatea din București. Din consiliul superior mai făcea parte câte un delegat, cadru didactic, și câte un delegat student din fiecare centru universitar.

Cadrele didactice delegate în Consiliul Superior au fost:

- prof. C. Stoicescu - pentru București;
- prof. Benetrato - pentru Sibiu;
- prof. Dan Bădărău - pentru Iași;
- prof. Vlădescu - pentru Timișoara;
- prof. Lupaș - pentru Brașov;
- prof. Ianoviciu - pentru Cernăuți.

Studenții delegați în Consiliul Superior au fost:

- Radu Suvalcea - pentru București;
- Andrei Simu - pentru București;
- Toma Lucian - pentru București;
- Al Manuilo - pentru București;
- M. Enescu - pentru București;
- F. Colbapi - pentru Sibiu;
- I. Popescu - pentru Timișoara;
- Hanganu - pentru Cernăuți.

Făcând o retrospectivă asupra celor prezentate până aici privind sportul studențesc din Universitatea București, putem conchide că a avut o slabă și

destul de dezorganizată activitate pe perioada celor 80 de ani de la înființarea Universității. Existența câtorva inițiative individuale particulare din partea unor cadre didactice sau studenți entuziaști, militanți ai unei mișcări sportive studențești, reprezintă desigur o frumoasă și laudabilă realizare care, însă, nu vor putea justifica pretențiile unei mișcări sportive.

Punctul de plecare al tuturor neajunsurilor îl găsim în lipsa de preocupare a statului în această perioadă pentru dezvoltarea unei activități sportive în general, în consecință și pentru dezvoltarea sportului studențesc.

Activitatea sportivă studențească nu intră în preocupările statului decât atunci când era interesat în promovarea ei, exemplu: 9 iunie 1939, introducerea a două ore de sport pentru studenți în cadrul pregătirii militare. Pe de altă parte, conducerea Universității, nesprijinită în promovarea sportului de către Ministerul Instrucțiunii Publice, nu putea depăși anumite limite minime în organizarea acțiunilor sportive. În aceste condiții, mișcarea sportivă studențească rămâne o activitate benevolă a animatorilor din rândul unor cadre didactice sau a unor studenți, activitatea recunoscută ca un fapt progresist în istoria sportului universitar, fapt cu prea puține rezultate practice, întrucât sportul, în afară de entuziasm și laudabile inițiative, mai are nevoie de baze materiale, echipament și alte investiții și cheltuieli pe care statul nu le-a acordat nici într-o minimă proporție.

Activitatea sportivă, departe de a căpăta un caracter de masă, este limitată la practicarea sportului de câțiva studenți entuziaști.

Pe de altă parte, mijloacele de propagandă a efectelor binefăcătoare ale sportului, mijloace de organizare a activității sportive prin agitație și propagandă, erau inexistente pe plan local și foarte puține în periodicele vremii. Întraga activitate sportivă studențească, slabă de altfel, se popularizează într-o foarte mică măsură în periodicele vremii sau nu se popularizează deloc. Trebuie menționat faptul că, în perioada 1932-1944, numărul periodicelor de specialitate sau cu rubrici sportive era destul de mare. Cu titlu de exemplu, amintesc anul 1934, în care apareau 7 periodice de specialitate și 13 cotidiene cu rubrici sportive. Aceasta, însă, nu în dorința de a aduce un serviciu mișcării sportive, ci pur și simplu pentru că proprietatea unei edituri de cotidian era un bun mijloc de realizare a unor profituri bănești. Astfel, în respectiva perioadă de timp, sportul profesionist fiind în floare, proprietarii editurilor puteau acumula beneficii importante de pe urma știrilor senzaționale ce le oferea boxul, fotbalul și hipismul profesionist. Oglindirea acestei tendințe reale ne-o ofereau înseși ziarele respective: din patru pagini, trei erau destinate în exclusivitate celor trei sporturi în plin avânt profesionist, iar ultima celorlalte multiple probleme ale activității sportive. Printre aceste multiple probleme ale paginii a IV-a era și

activitatea sportivă studentească, limitată la anunțuri scurte sau, din când în când, la câte un articol scurt ca cel al prof. Al. Chirițescu din „Gazeta Sporturilor” nr. 1810/13 septembrie 1935, în care autorul, pătruns de utilitatea educației fizice în rândul studențimii, constată cu surprindere „contrastul dintre atenția ce se dă educației fizice în universitățile străine și inexistența preocupării în acest fel la noi”. Prezentăm în continuare participarea și rezultatele studenților din Universitate la competițiile vremii.

1934

„Campionatul Universității” - Ediția I

- A. Probe: băieți - atletism (100, 200, 400, 1500, 3000, 110 m garduri, 4x100, lungime, înălțime, triplusalt, suliță, greutate, disc)
- fotbal
- tenis
- scrimă
- rugby
- baschet
- volei
- fete - atletism (600 m, 100 m, lungime, înălțime, disc, suliță, greutate)
- volei

B. Locul desfășurării întrecerilor: terenurile Venus, stadionul CNEF

C. Participanți: studenții facultăților Universității, precum și studenții celorlalte institute, legitimându-se cu carnet de student.

D. Facultățile înscrise:

1. Facultatea de Drept (la volei, rugby, fotbal, atletism, scrimă).
2. Facultatea Politehnica (la tenis, volei, baschet etc.).
3. Arhitectura.
4. ISEF.
5. Academia Comercială (la rugby, fotbal, volei, baschet, atletism).
6. Medicina Veterinară (fotbal, tenis).
7. Medicina.
8. Electrotehnica.
9. Facultatea de Filozofie și Litere.

Femei:

1. ISEF (la volei, tenis, atletism).
2. Arhitectură (volei).
3. Politehnica (tenis).

4. Facultatea de Filozofie și Litere (volei).

E. Rezultate:

Tenis: simplu bărbați Willer (ISEF)

simplu femei Florescu (Politehnica)

Scrimă: sabie: Stamary - Academia Comercială

floretă: Paul Drogeanu - Politehnica

spadă: Paul Drogeanu - Politehnica

Volei: bărbați - Politehnica (finala cu Academia Comercială)

femei - Facultatea de Litere (finală cu ISEF 2-0)

baschet - băieți: Academia Comercială (finala cu Dreptul)

atletism: 400, 110 m garduri, 100, înălțime - ISEF

Disc: Marian - Medicina Veterinară, Kumer - ISEF

înălțime fără elan: Kumer - ISEF

lungime fără elan: Kumer - ISEF

100 m garduri: Popovici - ISEF

lungime cu elan: Bujor - ISEF

triplu salt: Cioclany - ISEF

greutate sulită: Bodea

femei: 60 m lungime, greutate - câștigate de ISEF

Rugby: Academia Comercială în finală cu Dreptul

Fotbal: Dreptul în finală cu ISEF

La 9 septembrie 1934, la strandul Kisellef, se desfășoară campionatul Universității de natație. Participante: la băieți, următoarele facultăți:

1. Facultatea de Științe

2. Facultatea de Drept

3. Facultatea Politehnica

Se remarcă înotătorul Fischer (nu participă nici o studentă).

Cu prilejul deschiderii Campionatului Universității, se desfășoară la 14 aprilie 1934, pe stadionul ONEF, un meci amical de fotbal între Universitatea București și Universitatea Cluj.

1935

„Campionatele Universității” - Ediția a II-a

A. Probe: băieți - atletism (100, 200, 400, 1500, 3000, 110 m garduri, 4x100 m, lungime, înălțime, triplu salt, sulită, greutate, disc)

- volei

- baschet

- cross: 3 km

- fotbal

B. Locul desfășurării întrecerilor: terenurile Venus, stadionul ONEF.

C. Participanți: studenții facultăților Universității, precum și studenții celorlalte institute sau facultăți din București, legitimându-se cu carnetul de student.

D. Facultăți înscrise:

1. Facultatea de Drept - atletism, volei, baschet, cross
2. ISEF - fotbal, volei, baschet (2 echipe)
3. Agronomia - fotbal, volei
4. Politehnica - fotbal, volei, baschet
5. Electrotehnica - fotbal, baschet
6. Academia Comercială - volei, baschet
7. Medicina - volei, baschet
8. Arhitectura - volei, baschet
9. ONEF - atletism, cross

E. Rezultate:

- a) Atletism: înălțime băieți, Negru - Drept, 1,65 m
restul probelor au fost câștigate de ONEF
- b) Volei: Dreptul în finală cu ISFE, rezultat 2-1
- c) Baschet: Academia Comercială în finală cu Dreptul, rezultat 18-14
- d) Cross: câștigat de studenții ONEF
- e) Fotbal: Agronomia în finală cu ISEF 1-0

1936

„Campionatul Universității” - Ediția a III-a

Periodicele nu atestă organizarea Campionatului Universitar la nici o disciplină.

1937

„Campionatele Universității” - Ediția a IV-a

A. Probe: atletism, volei, baschet, fotbal

B. Rezultate: Atletism - toate probele au fost câștigate de studenții ONEF

Volei - Medicina în finală cu ONEF - rezultat 2-1

Baschet - ONEF în finală cu Dreptul, rezultat 42-37

Fotbal - Dreptul în finală cu ONEF

1938

„Campionatul Universității” - Ediția a V-a

- A. Probe: Volei băieți - sistem eliminatoriu
Baschet băieți - sistem eliminatoriu
- B. Participanți: studenții facultăților Universității și ai celorlalte facultăți din București, legitimându-se cu carnetul de student.
- C. Facultăți înscrise:
1. Arhitectură - volei, baschet
  2. Politehnica - volei, baschet
  3. Medicină - volei, baschet
  4. Drept - volei, baschet
  5. ANEF - volei, baschet
  6. Facultatea de Științe - volei, baschet
- D. Rezultate:
- volei: finala Medicină-Drept 2-1
  - baschet: finala Drept-ANEF 33-27 (15-21)

1939

„Campionatele Universității” - Ediția a VI-a

- A: Probe: volei băieți
baschet băieți
- B. Locul desfășurării: terenurile „Vasile Pârvan”
- C. Rezultate: volei: finala Medicină-Drept 2-0 (15-2) (15-6)
baschet: finala Academia Comercială-Drept (50-24) (19-12)

1940

„Campionatele Universității” - Ediția a VII-a

Nu s-au ținut.

1941

„Campionatele Universității” - Ediția a VIII-a

- A. Comitetul de organizare:
- Dr. Honoriu Cheteanu
  - Lucian Toma
  - Ludu Virgil
  - Simu Andrei

- Popescu Florin

B. Probe: băieți - atletism (100, 400, 110 m garduri, 100, 800, 3000, 4x100 m, ciocan, greutate, disc, sulită, înălțime, prăjină, lungime)

- fotbal

- volei

- handbal

- tenis de masă

- baschet

fete - volei

- tenis de masă

C. Locul desfășurării: terenurile ANEF

D. Participanți: studenții facultăților Universității București și alți studenți ai facultăților din București

E. Facultăți înscrise:

1. Drept (atletism, fotbal, handbal, volei, tenis, baschet)

2. Medicină (atletism, fotbal, volei, baschet)

3. Farmacie (handbal, volei)

4. Litere și Filozofie (tenis, volei)

5. Științe (tenis, volei)

6. Politehnica (tenis, volei, atletism)

7. Academia Comercială (volei, atletism)

8. Teologia (volei)

9. ANEF (volei, baschet, atletism)

F. Rezultate:

a) Atletism - în clasamentul pe echipe:

Locul I - Facultatea de Drept

Locul II - ANEF

100 m: V. Ludu - Drept, 11"6

200 m: V. Ludu - Drept, 24"1

400 m: V. Ludu - Drept, 57"

110 m garduri: Block - Drept, 21"8

Lungime: C. Ionescu - Drept, 6,59 m

Triplu salt: C. Ionescu - Drept, 12,85 m

800 m: Gh. Niță - Politehnica, 2'28"

1500 m: Gh. Niță - Politehnica, 4'47"

3000 m: Gh. Niță - Politehnica, 11'01"

4x10 m: Academia Comercială, 49"1

Înălțime: I. Nistor - Politehnica, 1,65 m

Disc: Havalit - Academia Comercială, 37,80 m

Sulță: Havalit - Academia Comercială, 40,60 m

Greutate: A. Coman - ANEF, 13,46 m

Ciocan: Cristorian - ANEF, 36,18 m

b) Fotbal: Locul I - Academia Comercială

Locul II - Drept

c) Volei: băieți: participă 10 echipe în două serii

Seria I Locul I Drept

Locul II Politehnica

Locul III Știință

Seria II Locul I Academia Comercială

Locul II Medicină

Locul III ANEF

Finala Locul I - Academia Comercială

Locul II - Drept

Volei fete: participă 5 echipe: Drept, Medicină, Farmacie, Litere, Politehnica

Locul I - Drept

Locul II - Litere

d) Handbal: finala: Drept-Farmacie 17-0

e) Tenis de masă: participă Litere și Filozofie, cu Poenaru Bordea, Fati Gunopol și Olga Cerchez

Facultatea de Științe cu V. Bădescu

Facultatea de Drept cu A.Georgescu, V. Seghiade, A. Negulescu, D. Iosif, D. Ghițescu, D. Constantinescu, N. Negulescu, B. Teodorescu, P. Zlotescu, C.

Paparici și Ion Criticus - Politehnica

Semifinale: Litere și Filozofie - Științe 2-0

Finala: Politehnica-Litere și Filozofie 2-0

f) Baschet băieți:

Locul I - Drept

Locul II - Academia Comercială

În anul 1941, periodicele atestă existența a două echipe de volei masculin și feminin, reprezentative ale Universității București, care participă în Campionatul orașului sau în meciuri amicale. Echipele erau formate în exclusivitate din studenți ai Universității. În meciul amical cu „Colțea”, din 6 aprilie 1941, băieții câștigă cu 3-0, iar fetele cu 2-0.

1942

„Prima săptămână studențească universitară”

4-10 mai 1942, București

A. Comitetul de organizare:

- Suvalcea Radu - Drept
- Toma Lucian - Drept
- Al. Mănuilă - Medicină
- T. Rădulescu - Medicină
- I. Balaban - Medicină

B. Participanți: studenții din București, Cluj, Iași, Timișoara, Brașov, în total 800: 50 Timișoara, 50 Brașov - restul din Sibiu și București.

C. Săptămâna studențească universitară organizează manifestări culturale și sportive. În cadrul manifestărilor sportive s-au desfășurat întreceri la următoarele probe:

1. Atletism: participă 8 facultăți cu 200 de studenți, 60 de studente, la 22 probe.

2. Fotbal: participă 9 facultăți

3. Volei masculin: participă echipele București (Academia Comercială, Drept, Medicină), Universitatea Cluj, Universitatea Iași, Timișoara, Brașov.

Volei feminin: București (echipele Drept și Politehnica), Universitatea Cluj, Universitatea Iași, Timișoara și Brașov.

4. Tenis de masă: participă 6 echipe din București și 4 din provincie.

5. Tenis: participă 50 de studenți din București și provincie

6. Cross: participă 9 facultăți din București, cu 70 de studenți

7. Tir: participă numai studenți din București

8. Baschet: participă numai studenți din București

9. Box: participă numai studenți din București

10. Schi: participă studenți din București, Brașov, Timișoara

D. Rezultate:

a) Atletism: pe echipe - masculin:

1. ANEF

2. Politehnica București

- feminin: 1. ANEF

2. Medicină București

- general: 1. ANEF

2. Politehnica București

3. Drept București

Individual masculin:

- 100 m: Moina - ANEF, 10"6

- 200 m: Moina - ANEF, 23"5
- 400 m: V. Ludu - Drept, 57"4
- 1500 m: Sucitu - Academia Comercială, 4'35"
- 3000 m: Sucitu - Academia Comercială, 8'59"
- 110 m garduri: V. Ludu - Drept, 18"3
- 4x100 m: ANEF, 46"2
- lungime: I. Moina - ANEF, 6,77 m
- 400 x 300 x 200 x 100: ANEF
- înălțime: I. Nistor - Politehnica, 1,75 m
- disc: Havalet - Academia Comercială, 41,24 m
- suliță: Rădulescu - Politehnica, 42,78 m
- greutate: V. Schulleri - ANEF, 13,34 m
- ciocan: I. Cristorian - ANEF, 13,90 m
- prăjină: C. Baci, 3,50 m
- triplu salt: T. Calistrat - ANEF, 13,45 m

Individual feminin

- 80 m: M. Kolman - Medicină, 11"4
- 4x100 m: ANEF
- lungime: M. Kolman - Medicină, 4,80 m
- înălțime: M. Kolman - Medicină, 1,45 m
- disc: D. Mavrocordat - Drept, 24,10 m
- suliță: Z. Mureșcanu - ANEF, 24,10 m
- greutate: D. Mavrocordat - Drept, 8,50 m

Fotbal: Locul I - Academia Comercială
Locul II, III - Drept, Medicină

Volei: masculin

Locul I - Academia Comercială
Locul II, III - Drept, Medicină

feminin Locul I - Drept
Locul II - Politehnica

Tenis de masă

Locul I - Brașov
Locul II - Drept București

Tenis - clasament pe echipe: masculin

1. Drept București
2. Medicină București

feminin 1. Drept București
2. Medicină București

Clasament individual: simplu masculin

1. T. Caralulis - Drept

2. Giovanidis - Medicină
3. Colibași - Universitatea Cluj

simplu feminin:

1. Mavrocordat - Drept
2. M. Eberth - ANEF
3. L. Filip - ANEF

dublu masculin:

1. Caralulis-Suvalcea - Drept
2. Rusu-Teodorescu - Medicină

dublu mixt:

1. Caralulis-Mavrocordat - Drept

Cross: Locul I - Academia Comercială
                  Locul II - ANEF
                  Locul III - Drept București

Tir: culcat, nerezemat

- pe echipe:

- Locul I - Politehnica București
                  Locul II - ANEF

- individual:

- Locul I - Dan Rădulescu - Politehnica București
                  Locul II - Edu Ștefan - ANEF
                  Locul III - M. Călinești - Politehnica București

Baschet: Locul I - Politehnica București
                  Locul II - Litere-Farmacie

Box: clasament pe echipe

- Locul I - Drept București
                  Locul II - Medicină Veterinară

Clasament individual

- Categoria cocoș: C. Dobrescu - Drept
- Categoria ușoară: Grădinaru - Medicină Veterinară
- Categoria semi-mijlocie: Gheorghiu - Drept
- Categoria mijlocie: V. Sorin - Drept
- Categoria semi-grea: C. Ionescu - Drept
- Categoria grea: J. Dumitrescu - Drept

Schi: clasament pe echipe

Masculin:

1. Brașov
2. ANEF
3. Timișoara

Feminin:

1. Politehnica București

Clasament individual coborâre

- masculin:

1. M. Ionescu - Politehnica
2. Ionescu - Brașov
3. Rădășan - Timișoara

- feminin:

1. Vera M. - Politehnica București
2. Guță Zola - ANEF
3. R. Rădulescu - Politehnica București

Clasament general

- Locul I - Drept - campioană universitară pe anul 1942
- II - ANEF - București
- III - Medicină București

Manifestările sportive din cadrul săptămânii universitare s-au desfășurat în prezența a 45.000 de spectatori, cu participarea a 800 de concurenți care s-au întrecut la 10 sporturi.

În finalul întrecerilor s-au oferit, în total 22 de cuper, 187 plachete și 52 medalii. Din periodicele vremii găzim în anul 1942 prima întâlnire, inter-ani, organizată la Facultatea de Drept. Concursul s-a desfășurat la tenis de masă individual, cu participarea echipelor anilor I-IV și cu perceperea taxei de 20 de lei pentru fiecare jucător participant la simplu și 40 de lei pentru jucătorii participanți la dublu. Rezultatele au fost următoarele:

Simplu băieți: Radu Nicodim - campion al Facultății de Drept

Simplu fete: Veturia Grigorescu - campioană a Facultății de Drept

Dublu mixt - V. Grigorescu-Criticos - Facultatea de Drept

Concursul anunțat pentru studenți a fost publicat în „Universul sport” din 16.I.1942 și s-a desfășurat duminică 18.I. la Facultatea de Drept.

A II-a săptămână studentescă universitară

București, 23-29 iunie 1942

A. Comitetul de organizare:

- Suvalcea Radu - Drept
- Lucian Toma - Drept
- Andrei Simu - ANEF
- Al. Mănuilă - Medicină
- Al. Borza - Politehnica

B. Participanți: 1520 de studenți din următoarele orașe: Cluj, Sibiu - 300;

Iași - 300, Timișoara - 120; Brașov - 100 și București - 700.

C. În săptămâna studențească universitară se organizează întreceri la 11 discipline sportive, întreceri culturale și congrese științifice studențești. S-au prezentat și filme sportive. Inaugurarea s-a făcut în aula Facultății de Drept, iar închiderea pe stadionul ANEF, ambele fiind transmise și la radio. Studenții s-au întrecut la: atletism, fotbal, volei, baschet, cross, box, scrimă, tir, tenis de masă și schi.

D. Rezultate:

Atletism - clasament pe echipe

masculin:	Locul I - ANEF
	Locul II - Universitatea Sibiu
	Locul III - Politehnica București
feminin:	Locul I - ANEF
	Locul II - Drept

În clasamentul individual, pe locul I se situează Maria Teodorescu de la Drept, la proba de 80 m și săritura în lungime. La volei masculin, Facultatea de Drept este pe locul doi, iar fetele se situează pe primul loc. Și la baschet, sportivii de la Drept se clasează pe primul loc, înaintea Academiei Comerciale și ANEFS-ului. Boxul, de asemenea, e câștigat de studenții de la Drept prin Vasile Tuțu (categoria mijlocie), Ionescu (semi-grea) și C. Condruș (grea). La scrimă, Asociația Sportivă Dreptul ocupă locul I la floretă feminin prin Fournarachi. Tir masculin - Drept, locul II 286 feminin - locul III.

Tenis de câmp - clasament pe echipe

masculin:	Locul I - Politehnica
	Locul II - Universitatea Cluj - Sibiu
	Locul III - Drept
feminin:	Locul I - Drept
	Locul II - Medicină
	Locul III - Universitatea Cluj - Sibiu

Tenis de masă - clasament pe echipe

masculin:	Drept, locul II
feminin:	Drept, locul I

Închiderea festivă a celei de-a doua ediții a Săptămânii studențești universitare a avut loc pe stadionul ANEF.

Au fost declarate campioane pe anul 1942:

- Studenți: 1. Facultatea de Drept
2. ANEFS
3. Universitatea Cluj - Sibiu

Studente: 1. Facultatea de Drept

2. ANEFS

S-au împărțit câștigătorilor următoarele trofee: 32 de cupe, 350 de plachete, 120 de premii individuale campionilor și 1200 de insigne comemorative.

Introducerea oficială a educației fizice în Universitatea București

Desfășurarea procesului didactic și competițional (1950-1944)

Au fost numeroși profesori care în cadrul OSP s-au preocupat de introducerea educației fizice în planurile de învățământ ale universităților și institutelor. Ziarul „Sportul Popular” publică articole ale prof. Virgil Mazilu, Mihai Epuran sau Ion Mărgineanu care căutau să formeze opinia celor în drept să ia decizii în acest sens. După anul 1948 (cel al reformei învățământului), Organizația Sportului Popular încearcă să influențeze mărirea importanței educației fizice în școli și facultăți. În anul 1949, se constată de către conducătorii vremii că „activitatea sportivă în rândul maselor de elevi și studenți nu este suficient de dezvoltată, iar în programa analitică a institutelor de învățământ superior nu au fost prevăzute ore de cultură fizică”. În continuare se aprecia că este necesar ca „ministerele care au școli și institute să îmbunătățească programul de cultură fizică al elevilor din școlile și institutele de învățământ de toate gradele și să mărească răspunderea directorilor în acest domeniu”.

Urmarea acestor lucruri, Ministerul Învățământului Public, la 1 aprilie 1950, încadrează în Bucureștii primii șase asistenți universitari la educație fizică și sport (Mihai Ionescu și Georgeta Nițoiu la Universitatea București).

Un an mai târziu, apare Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1146 din 1951, care specifică „obligativitatea înscrierii în planurile de studii ale școlilor și instituțiilor de învățământ de orice grad a unui număr de ore de educație fizică”. Din acest moment (1951) se introduc în planurile de învățământ ale facultăților Universității din București două ore de educație fizică săptămânal pentru fiecare an de studii.

Iată că educația fizică devine astfel obiect de studiu în facultățile noastre, contribuind la multilateralitatea pregătirii viitorilor specialiști. Studenții au posibilitatea continuării pregătirii sportive anterioare (liceu), precum și formarea convingerilor asupra necesității practicării exercițiilor fizice, în scopul asigurării sănătății, fortificării organismului, cât și al destinderii, necesare în urma efortului intelectual intens și susținut în facultate.

Educația fizică în programul săptămânal al studenților

Istoricul dezvoltării educației fizice în Universitatea București este, de

fapt, cronologia integrării acestei activități în viața de zi cu zi a acestei instituții de învățământ superior.

După anul 1950, o dată cu hotărârea pentru stimularea și dezvoltarea continuă a culturii fizice și a sportului putem vorbi de organizarea catedrei de educație fizică.

Cu prilejul cercetărilor întreprinse pentru sărbătorirea Centenarului Universității (1964) se evidențiază valori care atestă o dezvoltare fructuoasă a activității de masă și de performanță.

După anul 1951, când educația fizică devine obiect de învățământ, asistăm la o creștere a numărului studenților care practică diferite discipline sportive - crește numărul echipelor pe ramuri de sport, în Universitate se înmulțesc competițiile inter-ani și inter-facultăți, numărul întâlnirilor sportive se mărește în fiecare an de învățământ.

Asistăm la sporirea numărului de echipe și secții pe ramuri de sport.

Creșterile înregistrate în perioada 1950-1970 se pot exprima în număr mare de echipe pe ramuri sportive, ceea ce a dus la un calendar sportiv foarte încărcat.

Putem enumera câteva dintre elementele esențiale ale dezvoltării educației fizice în Universitate, stabilite în 1960:

1. Lărgirea calendarului competițional intern pentru asigurarea unei dezvoltări a activității sportive de masă pentru studenți.

2. Atragerea studenților din Universitate la competiții interne prin asigurarea unor condiții de practicare a exercițiilor fizice în căminele studențești (ore de înviorare, săli de forță, crosuri).

3. Sprijinirea, îndrumarea și lărgirea activității facultative organizate curent pe bazele sportive ale Universității (pentru anii III-V).

4. Lărgirea muncii de cercetare științifică a cadrelor didactice ale catedrei de educație fizică și sport pentru stabilirea celor mai eficiente metode și mijloace în procesul de instruire-educație.

În fiecare facultate, începând din 1951, se desfășoară lecții de volei, baschet, fotbal, handbal, scrimă, tir, iar puținii profesori care formau colectivul erau pasionați de această nobilă profesie. Pe măsură ce timpul s-a scurs, catedra devine mai numeroasă și, bineînțeles, și activitățile sportive iau amploare.

Încă de la început, activitatea didactică și competițională este condusă de către un cadru didactic în fiecare facultate. Perioada anilor 1958-1978 este marcată de o bună conlucrare între organizațiile studențești și catedra de educație fizică. Ne amintim cu plăcere de competițiile inter-ani, inter-facultăți organizate la sfârșit de săptămână (sâmbăta și duminica) pe cocheta bază din Vasile Pârvan sau pe ministadionul din șoseaua Panduri. Lecțiile de

educație fizică se desfășurau pe discipline sportive (la opțiunea studentului) sau, pur și simplu, cu grupa profesională, acolo unde orarul nu permitea acest lucru. Sportivii studenți care anterior facultății au practicat o disciplină sportivă erau selecționați în echipele Universității. Se efectuau două sau trei antrenamente cu aceștia de către cadrele didactice ale Catedrei la volei, baschet, handbal, gimnastică sportivă, artistică, șah, tenis de masă, tir, fotbal. În București, echipele participau la o competiție studentăască de categorie onoare. O bună perioadă, 1958-1980, echipele erau formate din sportivi legitimați la CMEFS, astfel activitatea avea o formă oficială. În momentul de față s-a renunțat la acest sistem din lipsa fondurilor pentru legitimare.

Finalele pe țară la aceste competiții studentăști erau stimulentele pentru fiecare echipă în parte. Universitatea București a participat la numeroase finale studentăști. Rezultatele meritorii pot fi consultate în capitoul în care se prezintă activitatea competițională pe ramuri de sport. Trebuie amintite triumfiurile facultăților de Geologie (București, Iași, Cluj) - Fizică, Drept și Filozofie - care s-au desfășurat în perioada anilor 1984-1988 în care facultățile Universității au obținut rezultate foarte bune la întrecerile de fotbal, baschet (fete), tenis de masă și șah. Profesorii care au pregătit, însoțit și condus aceste echipe au fost: Ionescu Maria, Vasile Gheorghe, Leonte Aurora și Vald Dogaru.

A existat, la un moment dat, ideea organizării unor întreceri între universități, dar lipsa fondurilor a stopat această inițiativă. În ultimii ani, echipele de baschet ale Universității au avut bucuria să participe la întâlniri amicale în Turcia și sperăm că acestea se vor înmulți.

În perioada 1953-1980, studenții au fost activi în întrecerile organizate la nivelul Universității. După această perioadă, totul a fost greu de reușit, dar nu au fost abandonate tradițiile existente.

Ne amintim cu plăcere de filmele sportive care se difuzau în aula Facultății de Drept, care ilustrau aspecte metodice de educație fizică, precum și aspecte inedite din sportul de mare performanță (campionate mondiale și europene).

Activitatea sportivă se înviorează, au loc întreceri simple la cămine (cros-tenis de masă). Asistentul universitar de atunci, Tudoran Iulian, reușește să organizeze întreceri interesante la căminul Grozăvești, cu participarea studenților de la Matematică, Fizică, Chimie, Filozofie (1967 - 1968).

Între anii 1970 și 1974, baza sportivă a Universității din str. Vasile Pârvan cunoaște o animație deosebită. Aici se desfășurau meciuri de volei, baschet, handbal inter-facultăți. Fotbalul se juca la Tei, pe terenul mare, și, uneori, pe stadionul Medicinii (demolat între timp).

La atletism s-au organizat totdeauna două crosuri anuale (toamna și

primăvara), la gimnastică concursurile erau între grupe (linii acrobatică cu 3-4 elemente). Se remarcă creșterea numărului de studenți participanți la cros, de la 70 în anul 1962 se ajunge la cifra de 608 în anul 1972.

Se organizează în Universitate:

I. Cupa anilor I - principala acțiune competițională a începutului de an, constituie sursa recrutărilor sportivilor dintre boboci și pune în întrecere echipele pe facultăți.

II. Campionatele și concursurile inter-facultăți s-au organizat cu rigurozitate la majoritatea disciplinelor sportive, fiind la un moment dat foarte dorite de studenți. Ne amintim de galeriile facultăților de: Matematică, Fizică, Geologie etc. Au fost momente în viața sportivă a studenților de care ne amintim cu mare plăcere.

Mulți studenți care s-au întrecut au rămas fideli sportului pentru perioada următoare a vieții. Considerăm că acesta este elementul esențial care reliefează efectul educației fizice asupra subiecților.

III. Competițiile tradiționale cu ocazia deschiderii și închiderii anului universitar, care se desfășurau la Drept, Panduri sau Tei, au adus în finale echipele facultăților la volei, baschet, handbal, fotbal, tenis de masă canotaj și șah.

IV. Taberele sportive erau forme de stimulare a sportivilor echipelor Universității. La începutul perioadei erau susținute material de Universitate, apoi de UASCR ca, în final, să nu se organizeze din lipsa fondurilor.

Fără să ne folosim de jocul cifrelor care, uneori, este derutant, putem aprecia că perioada cu cele mai fructuoase rezultate a fost cea din 1966-1980, când se organizau întreceri sâmbătă și duminică la majoritatea sporturilor.

Întrecerile din cadrul Campionatelor inter-facultăți au reprezentat o bună perioadă formă de bază a întrecerilor sportive din Universitatea București. Aceasta a polarizat interesul studenților tuturor facultăților noastre.

Aceste competiții au stimulat interesul pentru pregătirea echipelor facultăților, a crescut numărul susținătorilor echipelor, ceea ce a dus la succesul spectacolului sportiv. În anul 1972, în Universitate, 44% dintre studenți au participat la întrecerile inter-facultăți pe discipline sportive. A existat permanent în catedră preocuparea pentru antrenarea studentelor la competițiile care se organizau, ținând cont că numărul fetelor în Universitate este preponderent. Astfel, la gimnastică, ani de-a rândul s-au organizat competiții simple la acrobatică și sărituri, ținând cont de pregătirea executanților pe grupe de valoare, începătoare și avansate.

În întreaga activitate internă s-a urmărit organizarea unor competiții atractive, deconectante, în care să se formeze o emulație, o bucurie de a se

întrece și de a apăra prestigiul sportiv al facultății pe care o reprezentau competitorii. Ne amintim cu bucurie de galeriile facultăților de Biologie, Drept, Matematică, Istorie, Limba Română, Fizică, Chimie de prin anii 1964-1978 sau, mai târziu, de dârzenia celor de la Geologie de a-și arăta valoarea la fotbal, handbal, baschet etc. Fetele de la Facultatea de Limbi și Literaturi Străine, Română, Biologie, Chimie, Drept s-au întrecut în numeroase ocazii în frumoase concursuri de gimnastică organizate de profesoarele: Cornea Luciana, Ena Mujicov, Maria Ionescu, Valentina Bănășan, Eliza Nedef.

Participarea echipelor Universității la competițiile care se organizau în București sau în țară exprimau valoarea la care au ajuns, acesta fiind criteriul obiectiv de apreciere al nivelului educației fizice și sportului din respectiva instituție de cultură.

În asemenea întreceri se poate aprecia atât calitatea procesului de instrucție, cât și potențialul sportiv al Universității București. Volumul de participare la activitatea competițională externă reliefează preocuparea profesorilor competenți ai colectivului de catedră pentru creșterea prestigiului Universității și pe plan sportiv.

În perioada anilor 1950-1965, activitatea competițională externă s-a desfășurat în competiții pe Centrul Universitar București și finale pe țară la cele mai importante discipline sportive: atletism, volei, baschet, handbal, gimnastică.

Găsim în rezultatele anilor Universitatea clasată pe locuri foarte bune la gimnastică, volei, handbal, baschet (feminin), precum și la baschet masculin.

Înființarea cluburilor sportive universitare, în anul 1966, a reprezentat o măsură care a pus în evidență valoarea sportivă existentă la vremea aceea în institutele de învățământ superior din întreaga țară.

Astfel, apariția clubului Universității, în anul 1966, a oferit cadrul optim de pregătire al studenților sportivi din Universitate, întruniți în echipe pe discipline sportive, participând în întreceri pe diferite nivele de valoare.

O dată cu înființarea Clubului Sportiv Universitatea București, activitatea competițională externă prezintă valori diferențiale, nu numai legate de participarea la campionatele universitare (forma cea mai reprezentativă de întrecere până la apariția clubului), cât și al participării echipelor și sportivilor Universității la nivel republican.

În baza acestui considerent, dezvoltarea activității sportive de performanță trebuie analizată sub două aspecte:

a) activitatea sportivă de reprezentare la nivelul Centrului Universitar și Municipiul București;

b) activitatea sportivă de reprezentare la nivel republican (diviziile A și B).

În competițiile pe Centru Universitar și al Municipiului București, participarea sportivă a Universității prin numărul de echipe și sportivi

participanți înregistrează o creștere de la an la an. Analizând dezvoltarea reprezentării Universității în plan competițional extern între anii 1966-1984, constatăm o creștere a numărului secțiilor pe ramură de sport și a echipelor reprezentative la nivelul municipal și republican A și B. Apreciem pozitiv sporirea numărului întâlnirilor sportive la care au participat, în jurul anilor 1976, în jur de 400 de sportivi dintre care și maștri emeriti ai sportului și categoria I 216 persoane.

Pe fondul creșterii sportive calitative, în anul 1969/1970 se înființează echipa de oină a Universității care, apoi, mulți ani va obține rezultate foarte bune în campionatul republican, fiind și campioană națională.

În campionatul republican divizia A, în perioada 1966-1978 au existat șapte echipe. În Universitate a existat o echipă de gimnastică modernă din anul 1969. Secțiile cu foarte multe întâlniri au fost handbalul (3 tururi din 1968-1974) și scrima. După anul 1966, în Universitate se înregistrează o creștere de valoare la handbal fete și băieți, unde ne situăm o bună perioadă (1968-1978) pe locuri foarte bune (campioană republicană 1971 cu echipa feminină). De asemenea, rezultate foarte bune se înregistrează și la secția de scrimă, șah, gimnastică modernă.

Echipa de volei feminin a Universității se remarcă o bună perioadă activând în divizia B (1967-1970), apoi în divizia A. Înființarea clubului sportiv Universitatea București a asigurat cadrul afirmării nu numai a posibilităților de care dispune Universitatea sub aspectul valorilor sportive, dar a oferit și prilejul afirmării profesorilor catedrei de educație fizică. Putem enumera pe: conf. univ. Trofin Eugen și conf. univ. Hnat Virgil antrenori ai echipei de handbal masculin; lector univ. Rădulescu Ionel, antrenor al secției de scrimă; lector univ. Nedef Eliza, antrenor al echipei de gimnastică modernă; lector univ. Stoica Nicu, antrenor al echipei de volei feminin sau conf. univ. Petruțiu Ioan, antrenor al echipei de baschet masculin - toți cadre didactice ale catedrei de educație fizică și sport a Universității, care au obținut rezultate foarte bune în întrecerile republicane. Au fost numeroși profesori care au sprijinit activitatea sportivă, unii fiind componenți ai echipelor (conf. univ. Aurora Leonte și conf. univ. Virgil Hnat, maștri ai sportului) sau în birourile de secții, ca regretatul animator al handbalului în Universitate, lector univ. Sandu Constantin, președinte al secției, Podina Cornel, președinte al secției de volei sau Frederic Heidel, la secția de scrimă. Ani mulți, în jurul echipelor clubului de handbal, scrimă, șah, alpinism, oină, volei sau baschet au fost profesori din Universitate, iubitori ai sportului studentesc, oameni care au trăit bucuriile victoriilor sau amărăciunea înfrângerilor alături de sportivii Universității.

Din Universitate, la echipele naționale plecau un număr mare de sportivi

la handbal, șah, scrimă, gimnastică modernă. Putem aprecia că sportul în Universitate a cunoscut o dezvoltare ascendentă în perioada care s-a scurs din 1950 până în prezent, cunoscând momente de vârf (1974-1978) pentru ca, după o oarecare stagnare, să înregistreze momente de căutări (o dată și cu micșorarea numărului de studenți) pentru ca apoi să-și regăsească făgașul, să-și caute forme noi de întreceri cu alți tineri în vremuri moderne.

Înființarea clubului Universitatea din 1966 a produs un salt valoric al echipelor noastre. Întrecerile sportive din facultăți se înmulțesc, numărul echipelor crește de la an la an, cadrele didactice ale catedrei se străduiesc să găsească permanent forme noi, atractive pentru studenți. Fără a ne lăuda, putem face o simplă exemplificare în cifre. În anul 1951, participau la activitatea competițională 218 studenți, iar în 1970 cifra este de 4065 participanți. Creșterea este semnificativă și nu mai trebuie comentată. Pe măsura consolidării organizatorice, activitatea sportivă internă are continuitate și se amplifică până în perioada 1982, când în Universitate numărul facultăților micșorându-se, întreaga activitate s-a redus. S-a făcut sport în cămine, în spații amenajate (culturism, gimnastică) și în aer liber (crosuri organizate de catedră toamna și primăvara). Tot ceea ce catedra de educație fizică și clubul sportiv organizează pentru studenți este pentru întărirea sănătății acestora, pentru mărirea pregătirii fizice, cât și pentru instruirea într-o disciplină sportivă.

La nivelul activității de performanță se înregistrează rezultate foarte bune de către echipele clubului sprijinit de conducerea Universității.

Catedra de Educație Fizică și Sport

Tabel nominal

al cadrelor didactice care au funcționat (funcționează) la Catedra de Educație Fizică a Universității București

Numele și prenumele	Gradul didactic	Ramura de sport	Anii în care a funcționat	Observații
1. Ionescu Mihai	Conf.	Ed. fizică	1952-1972	Șef Catedră (1952-1972)
2. Cornea Lucia	Lector	Gimnastică	1952-1971	
3. Nițoiu Georgeta	Lector	Volei	1952-1968	
4. Pădureanu Valentina	Lector	Baschet	1952-1977	Transfer IPB
5. Sehovitz Rodica	Lector	Baschet	1952-1977	Transfer IMF
6. Zoican Lucian	Lector	Atletism	1952-1975	
7. Rarinca Viorel	Lector	Gimnastică	1953-1974	
8. Arghezi Baruțiu	Lector	Gimnastică	1953-1957	
9. Ionescu Victor	Conf.	Handbal	1953-1990	Șef Catedră (1972-1985)
10. Bănășan Valentina	Lector	Gimnastică	1953-1986	
11. Moldovan Tori	Lector	Gimnastică	1954-1964	
12. Caraiman Elena	Lector	Volei	1955-1981	
13. Teleguță Viorel	Conf.	Baschet	1957-	
14. Bizim Alexandru	Prof.	Atletism	1957-	Șef Catedră (1990)
15. Lupan Ioana	Lector	Gimnastică	1958-1985	
16. Mușicov Claudia	Lector	Gimnastică	1958-1987	
17. Bălan Antonica	Conf.	Canotaj	1958-1990	Șef Catedră (1985-1990)
18. Stoica Nicu	Lector	Volei	1958-1990	
19. Tătărescu Mihai	Asist.	Fotbal	1958-1961	
20. Ionescu Alexandru	Conf.	Gimnastică	1958-1985	
21. Petruțiu Ioan	Conf.	Baschet	1960	
22. Tudoran Ion	Lector	Gimnastică	1960-1977	Transfer IPB
23. Rădulescu Ion	Lector	Scrimă	1961-1987	
24. Petrescu Teodor	Conf.	Fotbal	1961-	
25. Nedef Eliza	Lector	Gimnastică	1962-1987	
26. Costescu Grigore	Lector	Baschet	1962-1987	
27. Ivan Marin	Lector	Handbal	1962-1976	Transfer ASE
28. Ursu Ștefan	Lector	Atletism	1962-1982	Transfer Arte
29. Stoian Mihai	Conf.	Volei	1962-	
30. Leonte Aurora	Conf.	Handbal	1962-	

Istoricul activității de Educație Fizică și Sport în Universitatea București

31. Vasile Gheorghe	Lector	Gimnastică	1964-1992	
32. Scorțescu Lidia	Asist.	Handbal	1964-1971	
33. Vlădică Gh.	Lector	Atletism	1964-1970	
34. Moraru Florin	Lector	Volei	1964-1972	
35. Biltz Martin	Asist.	Canotaj	1964-1972	
36. Herold C-tin	Lector	Baschet	1968-1982	
37. Boicu Ion	Asist.	Canotaj	1968-1970	
38. Mureșan Elena	Conf.	Natație	1968-	
39. Trofin Eugen	Conf.	Handbal	1968-1990	
40. Hnat Virgil	Conf.	Handbal	1968-	
41. Dogaru Vlad	Conf.	Atletism	1970-	
42. Solomonov Oleg	Lector	Volei	1970-1985	Transfer IMF
43. Cristea Mariana	Lector	Volei	1990-	
44. Ganciu Mihaela	Lector	Gimnastică	1990-	
45. Costscu Cristian	Lector	Scrimă	1990-	
46. Bota Ghiocel	Asist.	Judo	1990-	
47. Chiru Daniela	Asist.	Gimnastică	1991-	
48. Șerbănoiu Sorin	Asist.	Volei	1991-1992	

Activitatea de cercetare științifică la Catedra de Educație Fizică și Sport

În învățământul superior din România, cercetarea științifică are vechi tradiții. Ne putem mândri cu academicieni de valoare, al căror prestigiu a fost recunoscut pe plan internațional în domeniile: fizică, matematică, istorie, geologie, biologie etc. Mulți dintre ei au fost profesori la Universitatea din București, iar portretele lor împodobesc sala de consiliu științific a Universității: Gh. Tițeica, Dimitrie Pompeiu, Nicolae Iorga, Vasile Pârvan, dr. Victor Babeș, Grigore Moisil, Gheorghe Mihoc.

Și în cadrul Catedrei noastre s-a desfășurat o activitate de cercetare științifică. Au fost abordate probleme legate de activitatea sportivă studentescă, cât și domenii din sportul de performanță al echipelor studențești.

Primele lucrări de cercetare științifică s-au efectuat la catedră în anul 1953, după doi ani de existență. Începuturile cercetărilor vizau căutarea mijloacelor cele mai adecvate pentru organizarea procesului didactic în bună condiții.

În continuare (anii 1955-1957), tematica de cercetare a catedrei a fost orientată spre lucrări privind nivelul de dezvoltare și pregătire fizică a studenților din anii I și II de studii, educația fizică fiind în perioada aceea disciplină obligatorie în planurile de învățământ.

În etapa următoare (1958-1959), colectivul catedrei a participat la un studiu pe țară privind predarea educației fizice la clasele I-IV de către cadre cu calificare superioară de specialitate. În anii care au urmat (1960-1965), tematica de cercetare științifică a catedrei a fost orientată spre două obiective care au mobilizat eforturile majorității asistenților și lectorilor din colectivul existent la ora aceea. În acest sens, s-a efectuat un studiu cerut de Ministerul Învățământului, privind nivelul de pregătire și dezvoltare fizică al studenților din anul I din instituțiile de învățământ superior.

Al doilea obiectiv al cercetării s-a finalizat prin alcătuirea caietelor de lucrări practice predate în lecțiile cu studenții. Întocmirea acestor caiete de lucrări practice, pe discipline sportive, a fost de un real folos în îmbunătățirea conținutului și metodelor de predare în vederea unei creșteri calitative a lecțiilor de educație fizică și sport.

În întreaga activitate de cercetare științifică s-a colaborat cu UCFS (CNEFS). În afara lucrărilor colective susținute în sesiuni de comunicări au existat și lucrări individuale care tratau probleme interesante pe ramuri de

sport.

Mai târziu, în anii 1966-1967, tematica de cercetare a fost atât pe probleme majore ale sportului, cât și pe teme individuale legate de activitatea metodică a activității sportive de masă. Existența la Universitate, din anul 1966, a unui club sportiv de performanță, cu secții pe ramură de sport, a determinat pe majoritatea profesorilor catedrei la alegerea unor teme de cercetare privind îmbunătățirea activității sportive de performanță din secțiile clubului (handbal, scrimă, oină, șah, alpinism).

În continuare, activitatea de cercetare a membrilor catedrei se îmbunătățește, existând participări individuale la diverse sesiuni de comunicări. Profesorii de la catedra de educație fizică și sport a Universității București se perfecționează permanent în activitatea de cercetare științifică. În momentul de față există preocupări deosebite pentru autoperfecționare prin forma de doctorat instituționalizată în anul 1991.

Educația fizică și sportul și valențele lor educative în rândul studenților

Orientarea educativă a acțiunilor sportive

„Omul are prerogative nu numai de a crea bunuri materiale și spirituale, ci și de a se construi, perfecționa și corecta pe sine însuși” (Zappala).

Tineretea corespunde perioadei de pregătire în Universitate sau în alte institute de învățământ superior care durează de la 18-19 ani până la 25-26 de ani. Procesele de creștere în înălțime a corpului se termină chiar și pentru cei rămași în urmă, dar există încă mari posibilități de dezvoltare morfologică și funcțională. Educația fizică are ca scop să încheie și să încununeze dezvoltarea fizică printr-o activitate desfășurată la un înalt nivel tehnic și metodic, care să desăvârșească și să valorifice pregătirea anterioară.

Tineretul studios dispune de multă energie fizică și este atras de forme de mișcare. Pentru unii, gimnastica zilnică devine o necesitate, pentru alții practicarea unui joc sportiv intră în activitatea de recreere sau, pur și simplu, unii doresc mișcarea ca pe un divertisment.

Tot ceea ce am afirmat mai sus e legat însă de aptitudini, de o pregătire anterioară (în liceu), cât și de o alegere în studenție. Pericolul enorm care pândeste întreaga populație în acest moment este sedentarismul, ca și excesul de muncă intelectuală și profesională. Activitatea de educație fizică din timpul studenției ar trebui să compenseze oboseala nervoasă, să contribuie la mărirea rezistenței organismului, să refacă permanent forțele fizice pentru o altă activitate.

În facultate, studenții trebuie să fie îndemnați să-și păstreze cât mai mult timp structura tinerească a corpului, complexul de calități motrice și psihice specifice vârstei tinere, ca rezultat al pregătirii din perioadele de creștere și dezvoltare.

O bună dezvoltare fizică este o condiție obligatorie pentru o dezvoltare intelectuală normală a omului. „Activitatea creierului implică totdeauna o contribuție oarecare a mușchilor, iar activitatea mușchilor se realizează totdeauna sub îndrumarea activității creierului” (N.G. Cernasevski).

Creatorul sistemului național de instruire fizică P.F. Leshaft susținea că „Între dezvoltarea intelectuală și fizică există o strânsă legătură. Creșterea și dezvoltarea intelectuală implică o dezvoltare corespunzătoare a fizicului”. Sarcinile educației fizice pot fi îndeplinite cu succes, numai printr-o atitudine

conștientă față de activitatea celor care practică exercițiile fizice.

În procesul educației fizice se rezolvă unele probleme ale educației estetice. Practicarea gimnasticii, atletismului, jocurilor sportive sau a turismului este legată de manifestarea activă a tuturor laturilor personalității umane. Comportarea, faptele sportivilor sunt frumoase, atât în sport, cât și în afara lui, deoarece la baza lor stau normele și cerințele moralei. Orice abatere de la acestea face ca fapta să devină urâtă, mai bine zis nejustificată din punct de vedere estetic.

Asigurarea frumuseții corporale, dezvoltarea armonioasă este estetică, pentru că o asemenea realizare este una din principalele forme de exteriorizare a sănătății și a capacității vitale a omului. Mișcările perfecte din punct de vedere tehnic pe care le însușesc cei ce practică gimnastică, atletismul, jocurile sportive sau turismul sunt întotdeauna frumoase, expresive. Priceperea de a folosi mijloacele tehnice cu ușurință, eleganță și totdeauna cu forță este frumoasă atât prin intenția și manifestarea sa exterioară, cât și prin rezultatul urmărit (victoria asupra „adversarului”). Acțiunile perfecte în sporturile individuale și în jocurile de echipă sunt condiționate de capacitatea de a subordona diferitele stări emotive efortului de voință, orientat către scopul urmărit, de capacitatea de a contopi într-un singur tot starea emotivă și stăpânirea de sine. Satisfacția generată de o mișcare executată cu îndemânare, senzația stăpânirii propriului corp, provoacă o bucurie dragă fiecăruia care nu este altceva decât percepția perfecționării individuale în domeniul respectiv.

Educația fizică trebuie să asigure tinerilor un nivel corespunzător al sănătății, al dezvoltării vitezei, forței, îndemânării, rezistenței, precum și al calităților morale și de voință; ea asigură totodată și formarea deprinderilor motrice necesare în viață.

În toată perioada școlarizării copilului, adolescentului sau tânărului, individul trebuie influențat în formare și dezvoltare prin educație fizică. În procesul educației fizice nu se poate rupe instruirea de educație. Educația se realizează peste tot și în toate formele muncii de instruire a organizațiilor sportive. Necesitatea pregătirii fizice generale se bazează pe una din legile importante ale dezvoltării omului: unitatea organismului, interdependența dintre sisteme și organe. Cu cât nivelul de dezvoltare a forței, rezistenței, vitezei și îndemânării este mai înalt, cu atât rezerva de deprinderi motrice este mai bogată, cu cât sănătatea tânărului este mai bună, cu atât mai bine se va realiza pregătirea lui specială, inclusiv cea sportivă.

Profesorii de educație fizică trebuie să se ocupe de menținerea sănătății tinerilor care practică diversele forme ale sportului. Știm cu toții că exercițiile fizice sunt mijloacele de acționare asupra organismului uman. Paralel cu indicii speciali

tehnici și pedagogici, modificările care au loc în organism constituie datele obiective pe baza cărora putem judeca rezultatul pozitiv sau negativ al practicării exercițiilor fizice și, ținând cont de ele, putem modifica și perfecționa metodele educației fizice. Educația fizică își va păstra deci conținutul său ca parte integrantă a sistemului de educație, numai atunci când conducerea procesului pedagogic se va baza pe respectarea principiilor de bază (dezvoltarea multilaterală, întărirea sănătății și unitatea dintre diferitele laturi ale educației). Acestea sunt elementele primordiale care trebuie să determine succesele în activitatea cu studenții.

Prin procesul de educație fizică din cadrul Universității se urmărește: întărirea sănătății, formarea și perfecționarea deprinderilor aplicative necesare în viață, instruirea și perfecționarea într-o ramură sportivă, precum și educarea calităților morale și de voință.

Educația fizică a studenților Universității din București este legată de învățatură, de activitatea lor culturală sau de cercetare.

Din 1989, sportul se practică de către tinerii din Universitate care-și aleg ramura sportivă pe care o cunosc sau pe care vor să o învețe. Fiecare facultate din cele 17 existente stabilește regimul de activitate în ceea ce privește educația fizică. Astfel putem vorbi de un regim obligatoriu în primii doi ani de studii (Drept, SPP) încheiat cu calificativ la sfârșitul fiecărui an, apoi de un regim obligatoriu într-un an de studii (Litere) și apoi de un regim facultativ în anii I și II, încheiat cu notă la majoritatea facultăților. În ultimii doi ani (1994 - 1996), la Facultatea de Geografie, educația fizică se desfășoară în regim obligatoriu pentru anii III și IV. La Facultatea de Chimie, absolvirea facultății este condiționată de practicarea educației fizice în doi ani de studii, finalizarea făcându-se cu notare de la 1 la 10, pentru anii I și II și Admis - Respins pentru anii III și IV.

În afara activității la lecțiile de educație fizică sunt prevăzute în orarul săptămânal al catedrei antrenamente cu echipele reprezentative pe ramuri de sport. Aceste echipe participă în competițiile studențești organizate în București și, în funcție de rezultatele obținute, participă apoi și la finalele pe țară, uneori cu foarte bune rezultate.

Timpul liber de care dispun studenții este insuficient pentru dezvoltarea unei activități multilaterale. O activitate extradidactică, variată nu prejudiciază pregătirea profesională, deci rezultatele la învățatură.

Este necesar să se desfășoare un susținut program pentru a asigura activității de educație fizică, continuitate (liceu, facultate) și pentru formarea convingerilor studenților asupra influențelor pozitive pe care le are sportul în formare tânărului specialist, sănătos, viguros, apt de muncă.

Educația fizică este un obiect al planului de învățământ ce se bucură de o largă apreciere în rândul studenților.

Serbările sportive din Universitate

Apariția primelor organizații sportive studențești datează din perioada primului război mondial, în București și Cluj. Prima organizație studențească „Sportul Studențesc” se înființează în 1916, din inițiativa prof. Traian Săbescu de la Facultatea de Științe a Universității din București. Denumirea inițială a „Sportului Studențesc” a fost „Sport Club Universitar Studențesc”.

Declanșarea războiului duce la întreruperea activității pe o perioadă de trei ani a sportului studențesc. Pentru un singur sezon, studenții bucureșteni se reorganizează într-o grupare denumită „Speciala” la fotbal.

În anul 1918, prin strădaniile prof. Traian Săbescu și Octav Suchide, se repliază fotbalistii de la „Speciala” la „Sportul Studențesc”, înființându-se și o echipă de rugby.

1919 este anul constituirii Confederației Internaționale a Studenților la Strasbourg, consolidându-se astfel uniunile naționale și stimulându-se legăturile culturale și sportive.

Primele concursuri internaționale studențești au loc în anul 1922 la Roma și 1923 la Paris. Studenții români nu au participat la aceste întreceri.

Ziarele și revistele din acea perioadă au articole care arată necesitatea practicării sportului în facultate. Profesorul C. Caracostea făcea următoarea declarație: „Mișcarea sportivă din Universitate trebuie să pornească din inițiativa corpului didactic. Profesorii, mai toți, sunt capul Societăților studențești... prin autoritatea lor morală, prin influența pe care o posedă, ei pot îndruma tineretul srpe o viață sportivă activă și sănătoasă”. „Sperăm că apelul nostru nu va răsună în pustiu și că în curând vom vedea echipele de la Drept, Medicină, Litere și Științe alcătuite în cluburi și reuniuni, afiliate la FSSR, concurând și luptând pe terenurile de sport”.

Atât ființarea Sportului Studențesc, cât și creșterea numărului de studenți în București (1919) și deci organizarea concursurilor sportive contribuie la creșterea activităților sportive universitare. În București se constituie organizații sportive (1927), Academia (1928), Societatea sportivă universitară de educație fizică - SSUEF (1929), Dreptul (1941).

În aceste organizații sportive activitatea era cuprinsă în câteva secții ca: fotbalul, rugby, scrima și atletismul. Baschetul, voleiul și handbalul nu erau încă practicate. Numărul studenților era redus, iar competițiile se țineau la intervale mari. Erau profesori care nu priveau cu ochi buni acest gen de activitate.

După o bună perioadă de timp, optica s-a schimbat și asistăm la competiții bine organizate de către profesorii catedrei de educație fizică și de

către studenți cu responsabilități sportive în asociațiile studentești (1956 - 1984). Săptămânal, după orele de curs, de obicei seara (ora 21), se analizau rezultatele anterioare și se planificau noi întreceri. Studenții erau reprezentanții sportivilor din facultăți și unii aveau frumoase inițiative. În fiecare zi de luni, prin grija prof. Ivan Marin, Teleguță Viorel și Aurora Leonte, se edita buletinul sportiv care se difuza apoi în facultăți, fiind urmărit de către studenții componenți ai echipelor pe facultăți la volei, baschet, handbal, atletism, gimnastică, tir, canotaj etc.

De obicei, în luna octombrie se organiza o serbare sportivă pe Universitate și apoi pe Centrul Universitar București, pentru deschiderea anului sportiv universitar. La baza sportivă Lacul Tei (care a fost cândva a Universității), se desfășurau cu această ocazie finalele „Cupei anilor I”. Echipetele Universității de fotbal, volei, baschet și handbal erau prezente la aceste întreceri. Rezultate foarte bune obțineau echipele de canotaj, care se aflau pe primele locuri. Fiecare secție pe ramură de sport organiza cupe tradiționale. Exemplu: „Cupa de toamnă”, „Cupa 8 Martie”, „Cupa 1 Mai” etc. Acestea erau, de obicei, competiții care se desfășurau în sistem eliminatoriu sau cu timp redus de joc. Competiția de bază care se desfășura pe parcursul întregului an (tur-retur) era Campionatul interfacultăți la toate jocurile sportive. Toate acestea s-au desfășurat până în anul 1984, când activitatea se restrânge o dată cu reducerea numărului de studenți care sunt din ce în ce mai puțin amatori să-și petreacă câteva ore întrecându-se prin joacă. În acest sens ar fi interesant de analizat de ce tânărul de azi nu vrea să apară în public pentru a se juca? Poate e mai pretențios cu evoluția lui? E oare foarte matur și are alte preocupări? Nu cumva și-a schimbat mentalitatea și a devenit mai egoist, mai interiorizat și indiferent? Sociologii, psihologii și poate chiar noi profesorii de educație fizică, împreună sau nu, putem găsi vreodată adevărul. Nu cunoaștem să existe studii medicale actuale care să ne dea un tablou complet al stării de sănătate a tinerilor. Dacă el există și e foarte pozitiv, se pare că e bine așa. Dacă nu există, cred că trebuie elaborat și să constituie o bază de plecare pentru tot ceea ce înseamnă creștere, dezvoltare armonioasă, pregătire fizică, realizările prin educație fizică și sport pentru copii, adolescenți și tineri.

În fiecare an (de obicei în luna mai), pe fostul stadion Republicii, din strada Izvor (actualmente demolat), Catedra de educație fizică organiza un frumos concurs de atletism, unde campionii facultăților se întreceau în probele clasice. Premiile erau simbolice (diplome și plachete), dar emulația era foarte mare. Galeriile erau stimulatoare și tinerii prezenți înviorau atmosfera sărbătorească. La aceste serbări participau personalități din conducerea Universității: academician prof. doctor Gh. Mihoc, prof. Rabega,

acad. Jan Livescu și mulți alții.

În momentul de față, Competiția tradițională a Universității a devenit „Cupa Universității” la volei, baschet, handbal, înot, tenis de câmp, tenis de masă, badminton și șah. Finalele acestei competiții se desfășurau la mijlocul lunii mai pe baza din str. V. Pârvan, într-un cadru festiv cu meciuri de baschet, fotbal, tenis de masă și tenis de câmp. Au loc, de asemenea, reușite demonstrații de gimnastică aerobică, karate La dans sportiv, rezultatele echipei Universității sunt foarte bune (locul I pe țară).

Vremurile s-au schimbat, oamenii sunt debusolați în drumul lor spre câștig, pentru a concura pe alții. Noi trebuie să ținem la tot ceea ce a contribuit la ridicarea profesiei și să nu uităm că avem o nobilă misiune, aceea de a lucra cu tinerii, viitorii specialiști ai țării.

Activitatea sportivă și rezultatele secțiilor pe ramuri de sport

ATLETISM

Din primii ani de la introducerea educației fizice în învățământul superior, atletismul a devenit secția de bază în preocupările Catedrei de educație fizică din Universitatea București. De la mici concursuri de „casă” s-a ajuns, începând cu anul 1958, la organizarea primelor ediții ale campionatelor de atletism ale Universității București, care angrenau pe stadionul „Republicii” mii de studenți.

Între anii 1958-1968, studenții celor 12 facultăți ale Universității se întreceau pe unul din cele mai mari stadioane din țară, concursuri care au fost onorate de prezența președinților Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, de conducerile Universității și ale facultăților.

Aceste campionate, prin numărul de participanți antrenați constituiau unul dintre concursurile de amploare organizate în țară.

O altă competiție athletică importantă organizată în perioada 1968-1975 a fost „Cupa de cristal” pe echipe la cros. Echipe formate din 25 de studenți sau studențe reprezentând 12 facultăți ale Universității se întreceau, în fiecare primăvară, pe distanța de 2000 m (băieți) și 1200 m (fete), pentru finalele Campionatelor universitare.

Locul I și campioni naționali universitari

1. Jurcă Valeriu - Matematică, lungime 7,31 m - 1969
2. Sebestyen Ervin - Filozofie, 110 m garduri 14'1" - 1971
3. Abagiu Alexandru - Chimie, lungime 7,52 m - 1971
4. Popescu Alina - Litere, lungime 6,30 m - 1971
5. Cerbu Crăciun - Matematică, triplusalt 14,91 m - 1972

Locul II

1. Vasiliu Lorelai - Inst. Pedagogic, 400 m, 60'4" - 1969
2. Jurcă Valeriu - Matematică, 400 m garduri, 53'6" - 1969
3. Marinescu Ruxandra - Matematică, 200 m, 25'5" - 1969
4. Scafes Cornel - Matematică, înălțime 2,00 m - 1971
5. Hidi Gheorghe - Fizică, 400 m garduri 52'4" - 1971
6. Popescu Alina - Litere, înălțime 1,64 - 1972
7. Ciortan Doina - Fizică, suliță 33,14 - 1986

Locul III

1. Servatius Karin - Limbi Străine - suliță, 37,50 m - 1969
2. Coman Florin - Chimie, prăjină 4,10 m - 1969

Ștafetă 4x100 m fete - 52,4 - 1971

3. Mihăescu Grigore - Biologie - 5000 m, 16,03 - 1972
4. Anghel Andrei - Biologie, suliță - 66,10 - 1973
5. Constantinescu Dan - Fizică - 3000 m - 11,50 - 1986
6. Zamfir Romeo - Matematică - 1500 m - 3,53 - 1987
7. Zamfir Romeo - Matematică - 5000 m - 14,49 - 1988

Unii dintre studenți au făcut parte din echipa Clubului athletic universitar, campioană națională: sulițașii Bratu Nicolae, Stănescu Marius și Anghel Andrei.

Nu putem încheia această prezentare fără a menționa numele celor doi studenți ai Universității, Valeriu Jură și Sebestyen Ervin, care au făcut parte din loturile naționale de atletism ale României și au cucerit titluri de campioni naționali la 400 m garduri și, respectiv, 110 m garduri.

Din 1952 și până în prezent, echipele de atletism ale Universității au fost pregătite de lector Zoican Lucian, conferențieri Ursu Ștefan, Dogaru Vlad și prof. Bizim Alexandru.

BASCHET

Printre disciplinele sportive îndrăgite de studenții Universității, pe loc de frunte s-a situat jocul de baschet.

Joc sportiv accesibil, dinamic și spectaculos, baschetul a atras an de an o bună parte dintre studenții și studentele Universității.

Condițiile care justifică popularitatea acestui sport colectiv printre studenții Universității noastre sunt:

- sistemul opțional care stă la baza organizării educației fizice în Universitate;
- accesibilitatea și finalitatea rapidă a jocului;
- competițiile cu caracter permanent de la nivel intern până la întrecerile republicane;
- calificarea și eforturile cadrelor didactice în munca de instruire și antrenament și în organizarea întrecerilor studentești.

În cadrul Catedrei de educație fizică și sport a Universității din București au funcționat de-a lungul anilor cadre didactice cu multă experiență, pricepere pedagogică și măiestrie sportivă, care au contribuit la dezvoltarea acestei discipline sportive, prin excelență studentească, și la rezultatele deosebite pe care, în parte, le vom prezenta mai jos. De la primii specialiști în baschet care au funcționat de la înființarea Catedrei, Valentina Pădureanu și Rodica Cocinschi Sehovits și până la tineri care schimbă astăzi vechea gardă, Adriana Stoicoviciu și Robert Sakizlian, putem cita cu plăcere și respect pe Costi Herold, Ionel Petruțiu, Grigore Costescu, Elena Mureșan și Viorel Teleguță, care au obținut rezultate meritorii cu echipele Universității, ca și cu reprezentativele de facultăți.

În activitatea competițională internă, an de an s-au organizat întreceri și competiții la baschet, inter-ani și inter-facultăți, întreceri la care s-au evidențiat studenții și studentele de la facultățile de Matematică, Istorie, Geologie, Geografie, Fizică, Litere, Limbi Străine. A trece în revistă rezultatele acestor competiții, din 1953 și până în prezent, ar însemna să încărcăm excesiv această lucrare. Ne vom rezuma deci la a aminti unele rezultate ale echipelor reprezentative pe Universitate în competițiile studentești la nivel municipal și național, precum și rezultate în campionatele orașenești și naționale rezervate, în egală măsură, atât universităților, cât și altor echipe.

- 1957 Locul I în competiție, categoria onoare masculin și
Locul II cu echipa de studenți chinezi în același campionat
- 1958 Locurile II în finalele universitare pe țară cu echipa masculină și
feminină

- 1962 În Cupa anilor I, locurile I la masculin și feminin în competiția pe București
Locul I în Campionatul universitar pe CUB la masculin și feminin
Locul I în campionatul categoria onoare la masculin
- 1963 Aceleași locuri I la cele 3 competiții
- 1964 Locul I în campionat de calificare masculin și locurile I în Campionatul universitar pe CUB
- 1965 În campionatul de calificare masculin, locul I și același loc I pe CUB în campionatul universitar; în Cupa anilor I locurile II pe municipiu la masculin și feminin
- 1966 Atât băieții, cât și fetele se califică în Divizia B.
În finala pe țară a Campionatului universitar, locul II la băieți și III la fete.

Din 1967 și până în prezent, în Campionatul divizionar B, atât băieții, cât și fetele ocupă locurile I-IV (1970 locul I la băieți în seria B a Diviziei B). Din anul 1981 și până în prezent, în Campionatul universitar pe municipiu, studenții și studentele noastre ocupă locuri între I și IV și participă la mai multe finale pe țară (locurile II la feminin în 1984, 1985, 1986).

Dintre studenții care au activat în echipele Universității menționăm câteva nume de excepție, care au fost selecționați în loturile naționale: Savu Alin, Ivan Constantin, Bulancea Victor, Anastasiu Andrei etc. sau numele câtorva oameni de excepție, care s-au afirmat în viața social-politică: Vlad Georgescu, răposatul director al postului de radio Europa Liberă, generalul Ovidiu Păun și generalul Mugurel Florescu, Teodor Meleşcanu, Paul Șoloc, precum și Corneliu Bîrsan, actualul decan al Facultății de Drept etc.

Putem concluziona, după această succintă prezentare a prezenței și evoluției baschetului în Universitate, că practicarea acestei discipline sportive în cadrul Universității a contribuit efectiv la formarea personalității celor care au practicat-o și a constituit un mijloc eficace de pregătire fizică, de destindere și recreere, de motivare a necesității practicării exercițiilor fizice în anii de studenție.

CANOTAJ

La inițiativa fostului ministru al învățământului din țara noastră, academician Ștefan Bălan, în anul 1957 a luat ființă secția de sporturi nautice a Catedrei de Educație Fizică și Sport a Universității din București.

Această inițiativă a prins viață în urma participării domnului ministru la tradiționalele întreceri de canotaj între Cambridge și Oxford de pe Fluviul Tamisa.

Prin solicitarea Direcției de Educație Fizică și Sport din Ministerul Învățământului, Federația Română de Sporturi Nautice din acea vreme a convins și recomandat pentru a fi angajat la Universitate pe profesorul Antonică Bălan, component al lotului național de canotaj, maestru al sportului. Astfel, la data de 1 octombrie a anului 1957, a luat ființă prima secție de sporturi nautice din învățământul superior din țară, la Universitatea din București.

Paralel cu procesul de instruire a vâslitului pe ambarcațiunile canotajului popular, canotajului academic și ambarcațiunile caiacului și canoei, au început și întrecerile nautice intergrupe, interani, interfacultăți în Universitate, competiții ce au angrenat anual peste 300 de studenți.

Studenții remarcați în întrecerile nautice au fost selecționați în echipa reprezentativă a Universității și pregătiți în vederea participării lor la întrecerile campionatelor universitare pe Centrul Universitar București. În cadrul acestei competiții, echipajele Universității au obținut rezultate bune și foarte bune.

La câțiva ani după înființarea secțiilor de sporturi nautice la majoritatea institutelor de învățământ superior din București și din orașele Timișoara și Galați, au luat ființă Campionatele Republicane Universitare de sporturi nautice, campionate în care studenții Universității au obținut rezultate meritorii. În acest sens, menționăm titlurile de campion republican la ambarcațiunile de schif simplu, canoe 10+1 fete și canoe 10+1 băieți din ediția anului 1985 și multe alte locuri II și III în celelalte ediții.

Cu acest prilej, evidențiem și menționăm o parte dintre membrii secției, foști studenți ai facultăților Universității:

- Tudor Elena, fostă studentă la Facultatea de Biologie, campioană națională și campioană republicană universitară la proba de schif simplu;
- Măgureanu Gabriela, fostă studentă la Facultatea de Drept, campioană republicană universitară în ambarcațiune de canoe 10+1 fete;
- Stăniloiu Daniela, fostă studentă la Facultatea de Drept, campioană republicană universitară la proba de canoe 10+1 fete;
- Bușu Daniela, fostă studentă a Facultății de Fizică, campioană

republicană universitară la proba de canoe 10+1 fete;

- Porteanu Monica, campioană republicană universitară la canoe 10+1 fete, studentă la Facultatea de Matematică;

- Butică Laurențiu, fost student la Facultatea de Drept, campion republican universitar la proba de canoe 10+1 băieți;

- Ifrim Ionel, fost student al Facultății de Geologie-Geografie, campion republican universitar la proba de canoe 10+1 băieți;

- Mareș Gheorghe, fost student al Facultății de Matematică, campion republican universitar la proba de canoe 10+1 băieți;

- Drăghici Vasile, fost student al Facultății de Drept, campion republican universitar la proba de canoe 10+1 băieți.

La bunul mers al activității secției de sporturi nautice al Catedrei de specialitate a Universității au contribuit o serie de foști studenți și cadre didactice de alte specialități, membri ai biroului secției, iar în prezent personalități ale vieții noastre sociale și universitare:

- Prof. univ. Dinu Zăvoianu de la Facultatea de Chimie a Universității, campion național la proba de caiac 2, președintele secției de sporturi nautice în perioada 1957-1990.

- Prof. univ. Ștefănescu Drăgănești de la Facultatea de Limbi și Literatură Străină a Universității, membru al biroului secției, campion național la proba de caiac 2.

- Prof. univ. Zamfir Cătălin de la Facultatea de Filozofie, secția pedagogie-psihiologie, component al reprezentativei Universității.

- Cercetător științific Ciomartan Dan, absolvent al Facultății de Chimie a Universității, component al echipei reprezentative a Universității în proba de schif simplu.

- Directorul bazei Tei, Ștefănescu Ion, membru al biroului secției de sporturi nautice a Universității.

În cadrul secției de sporturi nautice a Catedrei de Educație Fizică și Sport a Universității au funcționat, în perioada 1957-1995, următoarele cadre didactice:

- Bălan C. Antonică, a activat permanent în perioada anilor 1957-1990, anul ieșirii sale la pensie. A fost maestru al sportului la canotaj academic, component al lotului Național de Canotaj, antrenor al loturilor naționale de juniori, seniori și lotului olimpic de canotaj băieți 1967-1968, Secretar General al Federației Române de Sporturi Nautice în perioada 1962-1968, arbitru internațional la Canotaj, obține licența la Vichy - Franța, în anul 1967, arbitrând peste 40 de curse la marile regate internaționale de Canotaj.

- Bieltz Martin a funcționat ca asistent și lector universitar în perioada anilor 1966-1978 la catedra noastră de specialitate, iar în prezent este

specialist în canotaj și om de afaceri în Canada. Este maestru al sportului, Doctor în Științele Sportive, antrenor al lotului național de Canotaj fete junioare.

- Boicu Ion a fost antrenor al Clubului „Știința” de Canotaj și a funcționat la catedra de specialitate a Universității în calitate de asistent și lector, iar în prezent este conferențiar la ASE. Este maestru al sportului, antrenor emerit, antrenor al lotului Național de Canotaj Fete.

- Dumitrescu Remus, instructor, în prezent cadru didactic la Catedra de educație fizică și sport a Universității, șeful secției începând cu anul 1990. A fost campion republican universitar și campion național la proba de Canoe 2.

Concluzionăm la acest scurt istoric al secției de sporturi nautice a Catedrei de Educație Fizică și Sport a Universității din București, cu rezultate remarcabile în procesul de instruire și educație a studenților, rezultate obținute într-o viață profesională a unor remarcabile cadre didactice.

1985

1. Cupa anilor I - Universitatea - locul I Canoe 8+1 fete

- locul I Canoe 8+1 băieți

2. Cupa nautică de toamnă - Canoe 8+1 fete

fete:

Matematică

Geologie

Fizică

băieți:

Matematică

Geologie

Fizică

3. Cupa UASC

Locul I Universitate fete

Locul II Universitate băieți

4. Campionat interfacultăți (aprilie 1985)

fete

Drept

Matematică

Geologie

băieți

Geologie

Matematică

Fizică

5. Campionat de sporturi nautice

Locul II băieți - Universitate

Locul I fete - Universitate

1986-1987

1. Cupa anilor I pe Universitate:

Locul I - Fizică

Locul II - Geologie

Locul III - Matematică

2. Cupa UASCR - Universitatea, locul II
3. Cupa de toamnă - Universitatea, locul I
4. Cupa UASCR - locul I Universitatea fete
locul II Universitatea băieți

Mai, 1987

Campionat universitar pe CUB

locul I Universitatea fete

locul II Universitatea băieți

Cupa nautică de toamnă - Matematică, locul I fete și băieți

Deschiderea anului sportiv universitar

25 octombrie 1987 - Au participat Biologia, Dreptul, Fizică

Aprilie 1988

Cupa Primăverii interani

Matematică fete - locul I

Fizică băieți - locul I

Cupa Universității interfacultăți

Campionatul universitar

Canoe 10+1

Universitatea fete, locul II

Universitatea băieți, locul II

1988-1989

Octombrie 1988 - Cupa Nautică interani pe Universitate

Cupa UASCR - Locul II Universitate fete

Locul III Universitate băieți

Aprilie 1988 - Intergrupe - Matematică - Drept

Cupa anilor I - aprilie 1989

Universitatea București, locul IV fete, locul II băieți

Campionat universitar, locul II Universitatea

Campionate republicane universitare - mai 1989 1 loc II, 1 loc III, 2 locuri IV.

FOTBAL

Rezultatele obținute de echipele de fotbal ale Universității la competițiile pe CUB

1. Cupa anilor I

- 1964-1965 - Locul I
- 1965-1966 - Locul II
- 1966-1967 - Locul II
- 1967-1968 - Locul III
- 1968-1969 - Locul II
- 1969-1970 - Locul I
- 1970-1971 - Locul I
- 1971-1972 - Locul III
- 1972-1973 - Locul III
- 1973-1974 - Locul III
- 1974-1975 - Locul II
- 1975-1976 - Locul III
- 1976-1977 - Locul I
- 1977-1978 - Locul III
- 1978-1979 - Locul II
- 1981-1982 - Locul III
- 1983-1984 - Locul III
- 1986-1987 - Locul III
- 1979-1980 - Locul III
- 1993-1994 - Locul III
- 1994-1995 - Locul II

2. „Cupa Centenarului Universității”

1964 - în luna iunie, prima ediție - Universitatea a ocupat locul I din 8 echipe:

1. Universitatea București
2. Politehnica București
3. Agronomia București

Competiții pe Universitate

1. „Cupa anilor I” - 1964-1994. S-a desfășurat în fiecare an. Cupa a fost dominată de echipele facultăților de: Matematică, Fizică, Drept și Geologie. Între anii 1964-1970 au participat 12 echipe. Din anul 1970 și până în prezent, numărul echipelor participante a scăzut la 8, datorită desființării unor

facultăți. (IPGG - Ed. fizică, Maxim Gorki - Chimie)

3. Campionatul interfacultăți 1964-1994

Din 1964 și până în 1970, campionatul s-a desfășurat în fiecare an cu un număr de 12 echipe. Din 1970 și până în prezent, numărul echipelor participante a fost de 8. Competiția a fost dominată de echipele: Matematică-Drept-Geologie și Fizică.

4. Cupa Universității

Prima ediție s-a organizat în anul ... și s-a desfășurat cu regularitate până în prezent. În fiecare an, au participat 9 echipe. Din cele ... ediții au fost câștigate de Facultatea de Matematică.

1964 - Jucători din Divizia A

1. Dumitru Nicolae - Facultatea de Drept
2. Radu Ion - Facultatea de Educație Fizică
3. Rotaru Dumitru - Facultatea de Educație Fizică

1964 - Jucători din Divizia B

1. Constanda Eugen - Facultatea de Educație Fizică
2. Stanciu Nicolae - Facultatea de Educație Fizică
3. Comșa Aurel - Facultatea de Drept
4. Gătejan Florin - Facultatea de Drept
5. Tănase Eugen - Istorie
6. Ene Marian - Facultatea de Filozofie

Lotul național de juniori

1. Gătejan Florin - Facultatea de Drept
2. Sachelarie Viorel - Facultatea de Matematică

Campionatul universitar interinstitute CUB

- 1964-1965 - Locul II
- 1965-1966 - Locul III
- 1966-1967 - Locul III
- 1967-1968 - Locul I
- 1969-1970 - Locul I
- 1970-1971 - Locul II
- 1971-1972 - Locul III
- 1974-1975 - Locul III
- 1979-1980 - Locul III

1992-1993 - Locul III

1993-1994 - Locul I

Campionatul „Onoare” - serie studenți pe CUB

1974-1975 - Locul II

1975-1976 - Locul III

1976-1977 - nu s-a ținut; a început, dar din cauza cutremurului, nu s-a finalizat.

1977-1978 - Locul III

1978-1979 - Locul III

1980-1981 - Locul II

1981-1982 - Locul III

1985-1986 - Locul II

„Campionatul Republican Universitar”

1970-1971 - Locul III

A fost cel mai bun loc ocupat vreodată de o echipă de fotbal a Universității.

GIMNSTICĂ

De la începuturile gimnasticii în țara noastră și până astăzi, această disciplină a străbătut un drum lung și sinuos, plin de transformări. Acest fapt se datorează lipsei de precizie a obiectului gimnasticii în perioada de început, varietății mijloacelor și multiplelor sisteme care au apărut în secolul al XVIII-lea și al XIX-lea.

Principalele sisteme (suedez, danez, german, francez) apărute în Europa în jurul anului 1800 purtau denumirea de „sisteme de gimnastică”, deși, în fond, constituiau pentru acele timpuri adevărate sisteme de educație fizică. O dată cu dezvoltarea și apariția diferitelor ramuri sportive, gimnastica se conturează din ce în ce mai bine ca disciplină, ajungând ca în ultimii 30-40 de ani să aibă un conținut și forme bine stabilite.

Evoluția gimnasticii în România o putem încadra în trei etape. Prima este mai mult o luare de contact, fără a avea urmări practice. Perioada dintre 1831-1861 fiind punctată de câteva încercări izolate ale unor profesori străini care se ocupau cu gimnastica, activitatea acestora fiind empirică și sporadică. A doua etapă cuprinde o perioadă destul de lungă, până la cel de al doilea război mondial; este perioada pătrunderii gimnasticii în școli; la început, gimnastica la aparate (germană), iar apoi pe scară largă, sistemul suedez.

Etapă a III-a (după cel de-al doilea război mondial până în zilele noastre) marchează un salt calitativ în România. Gimnastica pătrunde și se răspândește prin mai multe căi: prin școală, prin armată și prin societățile de gimnastică. Un rol important în dezvoltarea și orientarea gimnasticii l-a avut Gh. Moceanu, primul profesor român.

În 1889, se fac primele serbări sportive în București, la care participă 200 de gimnaști, care prezintă un ansamblu de gimnastică pe muzică și apoi exerciții cu aparate portative (bastoane, măciuci) și piramide. Pe linie școlară, aproape în fiecare oraș se desfășoară anual cel puțin o serbare sportivă, cu program polisportiv.

O etapă nouă, plină de succese pentru gimnastica românească începe după cel de-al doilea război mondial, când și-a cucerit o binemeritată apreciere, admirație și o poziție de elită prin rezultatele obținute în mod constant de-a lungul anilor.

O contribuție însemnată în dezvoltarea educației fizice în învățământul superior, în activitățile cu caracter de masă și de performanță a adus și aduce Catedra de educație fizică din Universitatea București, de-a lungul celor 43 de ani de activitate. Zecile de promoții de absolvenți ai Universității au beneficiat de contribuția de înaltă valoare profesională a cadrelor Catedrei

de (gimnastică) de educație fizică.

Din rândurile celor care au sădit în sufletele studenților dragostea pentru mișcare și sport o parte nu mai sunt printre noi, dar amintirea lor rămâne vie în sufletele noastre.

În acele vremuri, serbările universitare, spectacolele sportive de scenă și stadion au ocupat un rol important în activitatea de educație fizică. Ansamblurile sportive de gimnastică se disting printr-o serie de particularități care îi conferă un specific aparte, situându-l la confluența dintre sport și artă.

Particularitățile distinctive se caracterizează atât prin forma de execuție a conținutului motric, cât și tehnologia aferentă însușirii acestui conținut care se concretizează prin:

- a) coordonarea mișcărilor cu muzica;
- b) caracterul de dans al execuțiilor;
- c) estetica corporală și motrică.

Demonstrațiile și serbările sportive se organizează cu ocazia sărbătoririi unor evenimente din viața universitară, a unor evenimente sociale și politice din istoria patriei.

În perioada regimului comunist, acest gen de demonstrații adoptaseră o amploare deosebită. Astfel, cu ocazia zilelor de 1 Mai, 23 august se organizau pe stadioane demonstrații. Erau spectacole grandioase pentru care studenții se pregăteau luni de zile.

La începutul fiecărui an universitar avea loc și deschiderea anului sportiv, în care erau angrenați un număr foarte mare de studenți care prezentau cu această ocazie programe sportive de masă cu caracter festiv. La încheierea anului universitar aveau loc, de asemenea, serbări sportive în cadrul finalei „Cupei Universității”, la care erau angrenați un număr foarte mare de studenți. Pe lângă competiții sportive au loc și demonstrații de gimnastică aerobică, de dans modern și de societate, precum și demonstrații de culturism și karate.

Aceste demonstrații de masă capătă o reală însemnătate cultural-educativă, totul fiind exprimat prin mișcare, ritm, muzică și culoare.

Gimnastică sportivă - Rezultatele obținute de echipa feminină în competițiile studențești

- 1955 - Locul II la campionatele universitare ale orașului București, faza pe Centrul Universitar;
- Locul I la campionatele universitare faza finală pe țară desfășurată la Timișoara;
- 1957 - Locul I la campionatele universitare, faza pe Centrul Universitar București;
- Locul III la campionatele universitare, faza finala pe țară;
- Locul I la Cupa „30 Decembrie” la echipe de categoria a III-a, organizată de Centrul Universitar București;
- Locul I la Cupa „30 Decembrie” la echipe de categoria a II-a, organizată la București;
- 1958 - Locul I la Cupa „8 Martie” organizată de Asociația Spartac pentru echipe combinate (categoria II-III);
- Locul II la campionatele universitare ale orașului București pentru echipe de categoria a III-a;
- Locul I la campionatele universitare ale orașului București pentru echipe de categoria a II-a;
- Locul I la campionatul de gimnastică al UCFS, orașul București pentru echipe de categoria a III-a;
- Locul II la campionatul de gimnastică al UCFS, oraș București, pentru echipe de categoria a II-a;
- Locul I la finala pe țară a campionatelor universitare la categoria a III-a;
- 1959 - Locul II la Cupa „8 Martie” pentru echipe de categoria a II-a;
- Locul II la campionatele universitare pe orașul București;
- 1960 - Locul II la Campionatul Centrului Universitar București pentru echipe de categoria a III-a;
- 1961 - Locul III la Cupa „30 Decembrie”;
- 1962 - Locul III la Campionatul Centrului Universitar București pentru echipe de categoria a III-a;
- 1963 - Locul I la Campionatul pe CUB pentru echipe de categoria a II-a;
- Locul I la finala pe țară;
- 1964 - Locul I pe CUB la categoria a II-a;
- Locul I - la Cupa primăverii echipe de categoria a II-a;
- 1965 - Locul I la Cupa primăverii la echipe de categoria a II-a;
- Locul I la finala pe țară la echipe de categoria a II-a;
- 1966 - Locul I - Campioană universitară pe București, categoria a II-a;

- 1967 - Locul II - Campionat CUB;
  - Locul II la Campionatul național;
- 1968 - Locul II pe CUB la echipe de categoria a II-a;
  - Locul III la finala pe țară a campionatelor universitare la categoria I;
  - Locul I, II la individual compus categoria I la toate concursurile universitare din anul 1968;
- 1969 - Locul I - Cupa Primăverii, echipe de categoria a II-a;
  - Locul I individual compus categoria I;
  - Locul II la Campionatul universitar pe echipe la categoria a II-a;
- 1970 - Locul II la Campionatul universitar pe echipe la categoria a II-a;
- 1972 - Locul I la Campionatul universitar pe echipe la categoria a II-a.

Demonstrațiile sportive constituie o formă eficientă de cuprindere în activitatea de educație fizică a unui număr foarte mare de studenți.

În același timp, trebuie subliniat faptul că demonstrația sportivă de masă constituie un mijloc de propagandă pentru educație fizică și sport.

HANDBAL

Activitatea handbalistică în Universitatea din București a cunoscut în perioada 1950-1994 o dezvoltare progresivă, evidențiindu-se ca o formă de organizare și folosire a timpului liber foarte apreciată și îndrăgită de către studenți. Manifestările sportive studențești se bucură de o frumoasă tradiție în Universitatea din București și cresc ca număr din momentul introducerii educației fizice în planurile de învățământ ale facultăților (1 octombrie 1950). Aceste noi condiții au dus la creșterea calitativă a nivelului de desfășurare a competițiilor sportive studențești și, în același timp, au asigurat antrenarea tinerilor în practicarea jocului de handbal.

În țara noastră, handbalul este practicat sporadic începând din anul 1919. Prin excelență un sport al școlii, este introdus și practicat cu pasiune în școlile secundare din Transilvania. Prima întâlnire handbalistică este consemnată în presa vremii în mai 1922. S-a desfășurat la Sibiu, în fața unui public numeros (circa 2000 de persoane) între Real Shule și Gimnaziu. În anii următori, handbalul este prezent din ce în ce mai mult în întrecerile sportive ale școlilor ardeleni.

Câțiva ani mai târziu, adică în 1928, handbalul este prezent în cadrul diferitelor societăți sportive ale tinerilor, ca apoi, în 1930, să se desfășoare primul campionat de handbal în 11 la care au participat echipe din Sibiu, Mediaș, Brașov, Bistrița și Reghin.

În următoarea perioadă, handbalul apare și în Banat, în centre ca Lugoj și Timișoara.

La București, primele echipe de handbal activează la „Viforul Dacia”, „Sportul Studențesc” și „CFR”. Primul campionat național are loc în anul 1933. Prima echipă de handbal studențească se formează în anul 1934 în Asociația Sportivă Academia. Doi ani mai târziu, în 1936, se înființează Federația Română de Handbal, activitatea în domeniu fiind îndrumată de acest organism.

După această dată apar primele echipe feminine studențești de handbal, cu primul meci amical în anul 1938 între echipa ANEFS și o echipă combinată a celorlalte institute de învățământ superior.

În anii următori, datorită celui de-al doilea război mondial, se înregistrează un declin în activitatea sportivă și în cea handbalistică. După război, când totul se reface treptat, și sportul reintră în preocupările studenților.

Handbalul se practică din ce în ce mai mult în toată țara, organizându-se Cupe și Competiții universitare - se organizează Cupa RPR în 1949 și 1950.

În condițiile creșterii activității handbalistice și introducerii educației

fizice în învățământul superior, asistăm la constituirea echipelor studențești care au activat în campionatele oficiale pe diferite trepte de valoare.

Organizarea educației fizice pe ramuri de sport în Universitate în toamna anului 1958 a favorizat dezvoltarea activității competiționale handbalistice în rândul studenților.

Începând din anul 1951-1952 și până în prezent, participarea studenților Universității din București la viața sportivă handbalistică s-a situat pe diferite trepte, dar nu a încetat să existe. Pentru început, se înregistrează o participare timidă (1951-1953), șase studenți reprezentau Universitatea în echipa de handbal în 11 pe Centrul Universitar București, pregătite de asistenta universitară (de atunci) Georgeta Nițoiu Constantin.

În anul 1953-1954 s-a trecut la selecționarea și pregătirea sistematică a unor reprezentative feminine și masculine ale Universității București, sub conducerea asistentului universitar V.N. Ionescu.

În același an universitar încep să se desfășoare competițiile interfacultăți la care participă pentru început echipe feminine și masculine de la facultățile (12) de Matematică, Geografie și Istorie. Competiția aceasta devine tradițională, se organizează anual, ajungându-se ca în anul 1972 toate facultățile Universității să participe cu echipe de handbal în competiția internă interfacultăți. S-au remarcat echipele de la Matematică, Fizică, Limbi Slave, Geo-Geografie (la masculin), Biologie, Matematică, Filozofie (feminin).

În anul universitar 1954-1955 echipa masculină reprezentativa de handbal în 11 este înscrisă în Campionatul orașenesc UCFS, și în același an se susțin și meciuri amicale (cu echipa Băncii RPR). Din anul universitar 1957-1958, handbalul devine competiție de amploare în Universitate. Pregătirea unui număr mare de studenți pentru activitatea competițională a permis alcătuirea a patru echipe reprezentative ale Universității, care au concurat în următoarele competiții.

1. Campionatul orașenesc UCFR - handbal în 11 masculin;
2. Campionatul orașenesc UCFR - handbal în 11 feminin;
3. Campionatul universitar masculin pe CUB - handbal în 11;
4. Campionatul universitar feminin pe CUB - handbal în 11.

În anul universitar 1958-1959, pe lângă competițiile cu caracter permanent (interfacultăți și UCFS), desfășurate și în anul precedent, asistăm la participarea echipelor Universității la unele competiții cu caracter ocazional, de exemplu: „Cupa Primăverii”, „Cupa 1 Mai” etc.

Anul universitar 1959-1960 este acela în care se formează primele echipe pe teren redus (în 7 jucători), marcând un nou moment în handbalul din Universitate.

Echipele feminine și masculine participă la Campionatul interfacultăți, la Campionatul pe Centrul Universitar București, precum și în Campionatul UCFS seria studențească la handbal în 7 jucători.

A fost o perioadă, între anii 1961-1970, când în facultățile de Limba Română, Matematică și Fizică s-au organizat și competiții interani la handbal.

În anul 1961-1962, pe lângă competițiile din anii precedenți se organizează „Cupa anilor I” în Universitate, competiție care devine tradițională și se continuă și astăzi. Anii care urmează aduc un cadru nou pentru handbalul românesc, crescând numărul competițiilor.

Astfel, este concludentă o comparație (1956-1957); se organizează întreceri bilaterale între echipele diferitelor facultăți și alte echipe ca: Facultatea de Chimie cu Întreprinderea de Mase Plastice; Facultatea de Română cu Electronica, Facultatea de Matematică cu Institutul de Fizică Atomică.

În anul 1963, Ministerul Educației și Învățământului organizează primele întreceri finale pe țară ale campionatelor universitare. Sărbătorirea Centenarului Universității București a prilejuit însemnate manifestări științifice, culturale, alături de care activitatea sportivă a studenților s-a caracterizat printr-o serie de atrăgătoare întreceri. La toate disciplinele sportive s-a organizat „Cupa Centenarului”, care a cuprins un număr mare de studenți și studente.

Din anul universitar 1965-1966, prin înființarea cluburilor sportive studențești, activitatea sportivă se dezvoltă mai mult în Universitate. Catedra de educație fizică și sport este angrenată în activitatea de performanță din cadrul Clubului Universitatea. Secția de handbal crește ca valoare și își desfășoară activitatea de vârf cu cele două echipe în divizia A (feminin și masculin), cu mari obiective de performanță.

Anii 1966-1974 înseamnă o perioadă de vârf a activității handbalistice în Universitate, când se înregistrează rezultate foarte bune: locul I-II-III cu cele două echipe feminină și masculină. În paralel cu activitatea de performanță desfășurată la Clubul Universitatea, activitatea handbalistică din facultăți a fost îndrumată și condusă de cadrele didactice ale Catedrei. Activitatea competițională internă se desfășoară an de an la „Cupa anilor ...”, Campionatul interfacultăți și Cupe tradiționale, „Cupa de toamnă”, „Cupa 1 Mai”, „Cupa de primăvară”. Pe terenul Facultății de Drept și apoi pe terenul de la Panduri se organizau întreceri între echipele facultăților la care participau numeroși studenți care organizau galerii ce-și susțineau echipele favorite. Rămân în memoria multora meciurile dintre Matematică-Fizică sau Drept-Istorie, Geo-Geografie-Română. Handbalul a fost foarte iubit de către

studenți în Universitate. Am puncta spune că perioada 1964-1980 a fost o etapă de vârf a handbalului din Universitate. După această etapă Universitatea, ca instituție, are din ce în ce mai puține facultăți, numărul studenților scade, greutățile de tot felul cresc și interesul studenților pentru handbal este mai redus.

Universitatea a fost reprezentată cu o echipă feminină și o echipă masculină în campionatele pe București, obținând rezultate bune și foarte bune. În ultimii ani, începând cu 1990, echipa feminină se clasează pe locul II, după ANEFS, iar echipa masculină câștigă Cupa anilor I pe CUB în toamna anului 1993.

Încadrarea secției de handbal din Catedra de Educație Fizică și Sport

V.N. Ionescu - 1953-1990

Teleguță Ianuarie - 1958-1961

Leonte Aurora - 1962 și în prezent

Ivan Marin - 1961-1967

Grigorovici Sorin - 1966

Hnat Virgil - 1972 și în prezent

Scorțescu Lidia - 1970-1973

Trofin Eugen - 1970-1986

În Universitate, au fost profesori care au sprijinit activitatea handbalistică și este o onoare să exemplificăm pe regretatul lector universitar Sandu Constantin. Din fostele noastre studente, reținem numele unor devotate componente ca: Popovici Elena, Teodorescu Lucia, Manolescu Adriana, Florescu Ivona, Andronache Georgeta, Horvat L. etc.

În echipele masculine, foarte inimoși pasionați erau Radină Iulian (Istorie), Marinescu Eugen (Litere), Mohanu Gheorghe (Biologie). Echipa masculină participantă în campionatul categoriei onoare a fost condusă pe parcursul anilor de către lector Ivan Marin, V.N. Ionescu și Hnat Virgil. Rezultatele obținute în perioada 1954-1995 au fost remarcabile, atât în Cupa anilor I, cât și în Campionatul pe CUB. Deși competiția se desfășura pe parcursul celor două semestre, tur-retur, cu un număr de 8-10 meciuri anual, putem remarca prezentarea echipei în fiecare an universitar. Universitatea din București are în majoritatea facultăților mai multe studente și cu toate acestea echipele de handbal masculin au fost prezente permanent în campionatele universitare.

Remarcăm locurile II obținute în perioada 1970-1973. În perioada următoare nu s-au obținut rezultate mai slabe de locul III.

Rezultatele deosebite obținute de echipele de handbal ale Universității în campionatul pe Centrul Universitar București

Feminin - Locul I - 1963, 1964, 1966, 1967, 1970, 1972, 1990

- Locul II - 1968, 1969, 1974, 1975, 1980, 1982, 1984, 1985, 1987, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997

Echipa a participat la finalele pe țară în 1963 și s-a clasat pe locul V, iar în 1971 s-a clasat pe locul III. De această echipă s-a ocupat, pe perioada anilor 1962-1997, Aurora Leonte. În primii ani, echipa era foarte bine clasată, ca apoi să cedeze locul Politehnicii (între 1975-1982), când numărul studenților viitori ingineri a crescut vertiginos. În ultimii șapte ani, echipa Universității s-a clasat pe locul II, după echipa ANEFS.

În întreaga perioadă am participat și la Cupa anilor I și la Campionatul Universitar. Socotesc a fi de remarcant că, în cei 35 de ani, această echipă s-a prezentat în competiții care s-au organizat în București de către comisia de specialitate. În afara acestei echipe, din 1966 a mai existat o echipă de handbal feminin, participantă în divizia B și apoi A, care a activat în cadrul clubului sportiv Universitatea și a obținut rezultate remarcabile.

Annual, am participat la Cupe tradiționale organizate de Politehnica sau ASE, acestea constituind bune prilejuri de pregătire tehnico-tactică în vederea unei bune prezentări în campionat.

Competițiile de handbal în perioada anilor 1962-1975 se desfășurau duminica, după-amiaza, în sala Politehnica, actualmente sala ANEFS. Sala era plină de spectatori, galeriile erau entuziaste și atmosfera de întrecere era însufletită. După anii 1980, competiția a scăzut ca interes în rândul studenților suporteri. Meciurile se desfășurau în cursul săptămânii, sportivele fiind însoțite de prieteni sau rude, iar galeria de altădată a dispărut. Studenții nu mai sunt la fel de pasionați sau mai bine zis numărul lor a scăzut cu fiecare an ce a trecut. Problemele legate de viața lor au apărut și sunt pe primul plan. Cu dragoste de sportul pe care l-am practicat, noi dascălii trebuie să reușim să găsim mijloacele prin care să-i atragem spre mișcare. Am avut un profesor cândva care mi-a spus: „Handbalul este atletism cu mingea”. Așa este, handbalul asigură o bună dezvoltare fizică, prelucrează calitățile motrice de bază și e un joc în care te întreci să marchezi mai multe goluri decât adversarul. Când ești tânăr și ai calități, dorință și pasiune poți să-l practici și te simți mai puternic, mai fericit, dacă ai și învins. Ca să învingi în competiție trebuie să te învingi pe tine la antrenament, să repeți, să transpiri, să râzi de reușită, să te consumi de înfrângere și așa, călîndu-te, poți să te autodepășești, să ajungi în vârful piramidei.

Acestea sunt unele din secretele performanței. Studenții noștri sunt atrași

acum de foarte multe activități, unele mai puțin tangente cu mișcarea. Rolul nostru de profesori de educație fizică este să căutăm să-i atragem către sport cu eleganță, pricepere și dăruire.

ÎNOT

Înotul a fost introdus în lecțiile de educație fizică din Universitatea București în anul 1957. El nu a lipsit din programa de învățământ timp de 37 de ani, dezvoltându-se permanent, devenind un sport de tradiție. Ani de-a rândul a fost predat obligatoriu sau facultativ sub formă de reprezentare în competițiile studentești, alături de participarea studenților din Politehnica, ANEFS, ASE, Institutul de Teatru și Cinematografie, Medicină, Arhitectură, Construcții.

Disciplină olimpică, cu influență puternică în mediile studentești din America, Germania, Franța, Olanda, China, Rusia, s-a dezvoltat și în țara noastră, dorită și îndrăgită de studenți, aceasta reieșind din sondajele și chestionarele completate în fiecare an. O bază materială insuficientă și aceasta cu un orar excesiv de încărcat, nu a permis participarea tuturor celor înscriși să practice înotul. Din anul 1964, studenții anilor I, II au fost repartizați pe grupe de începători, avansați și perfecționați, la care s-au adăugat grupele de studenți din anii III și IV. În funcție de normarea profesorilor și de condițiile de închiriere a bazinei la ore ca: 6 dimineața în anii 1968-1972 sau 20-22 (1978-1981) la bazinele de înot Floreasca sau Tineretului, studenții au participat în cadrul orelor reușind să învețe sau să se perfecționeze. Au participat în competițiile de valoare și au concurat în cadrul competițiilor FR de Natație între anii 1967-1969, perioada în care, în cadrul Clubului Sportiv Universitatea București a ființat această secție de înot de performanță.

Prima etapă de depistare a studenților pentru practicarea înotului a presupus folosirea unor căi și mijloace complexe obișnuite în tradiția selecției pentru toate sporturile din Universitate, ca:

- adeziunea studentului la practicarea înotului (s-a făcut prin completarea scrisă a chestionarului de educație fizică);
- discuțiile avute cu studenții care doreau să practice înotul;
- colaborarea cu colegii pentru depistarea înotătorilor buni care, eventual, au fost omiși de la selecție.

Etapa a doua obiectivă a reprezentat organizarea unor concursuri speciale de înot pentru selecție, după cum urmează:

1. Înot 50 m cronometrat într-unul din procedeele de înot cunoscute de student.

2. Demonstrarea tehnică a procedeelor de înot cunoscute, cu startul și întoarcerea respectivă.

3. Rezultatul obținut la „Cupa anilor I”.

Orientarea teoretico-metodică a selecției studenților pentru grupele

naționale a cuprins:

- a) studenții care au mai practicat înotul în anii de școală și care au obținut rezultate de valoare medie, au fost selecționați în echipa reprezentativă, știind că vârfurile sportive au fost reținute la cluburile de mare performanță;
- b) studenții care au sau au avut o categorie de clasificare;
- c) studenții armonios dezvoltati, înalți, supli, cu mobilitate articulară bună, dovedind talent pentru înot și ușurință în învățarea mișcărilor.

Toate facultățile din Universitate au fost cuprinse cu reprezentanții la orele de înot. În fiecare an, numărul celor cuprinși la lecții a oscilat între 230-250 studenți.

Organizarea activității pe cele trei categorii mari de începători, avansați, echipă reprezentativă a corespuns unei realități care nu poate fi omisă. S-au detașat prin interes față de această disciplină studenții facultăților de Fizică, Matematică, Geologie, Geografie, Limbi Străine, Chimie.

Ei au înțeles că după un efort intelectual intens, organismul se poate reface și odihni perfect într-un mediu deosebit cum este apa.

Opțiunea studenților pentru înot a avut și are motivații determinate de:

- dorința de a practica în mod independent un sport;
- de a corecta unele greșeli de tehnică;
- de a menține calitățile motrice de bază;
- de a îmbunătăți performanța.

Orientarea instructiv-educativă a urmărit:

1) Dezvoltarea și formarea deprinderilor motrice de bază din înot, respirație, plutire, alunecare.

2) Însușirea corectă a înotului crawl, bras, spate, fluture cu starturile și întoarcerile specifice;

3) Inițierea în antrenamentul sportiv prin mărirea volumului și intensității de înot;

4) Însușirea unor cunoștințe teoretice de specialitate, regulamentul concursurilor, regulile de arbitraj, salvarea de la înec și primul ajutor.

Conducerea lecțiilor a fost asigurată, pe parcursul anilor, astfel:

În paralel (1965-1969), lector Caraiman Elena și asistent univ. Mureșan Elena pentru Institutul Pedagogic de trei ani, care a aparținut de Universitate pe vremea aceea. În perioada 1968-1974, activitatea la înot a fost preluată în întregime de asistent Mureșan Elena. Între anii 1974-1978, lecțiile de înot au fost conduse de dna Caraiman Elena și de lector Lupan Aurelia.

Între anii 1978 și până în prezent, toate problemele legate de lecțiile de înot au fost rezolvate de conf. univ. Elena Mureșan. Începând din anii 1964 până în prezent, s-au ținut în fiecare an următoarele campionate interne pe Universitate:

1. Concursul de selecție pe facultăți pentru formarea grupelor de înot;

2. „Cupa anilor I”;
3. „Cupa de iarnă”;
4. „Cupa păcii”;
5. Concursul anilor III și IV;
6. Competiția pe facultăți;
7. Campionatul Universității.

S-au situat pe primele locuri, mai mulți ani la rând, facultățile de Matematică, Fizică, Geologie, Geografie, urmate de Limbi Străine, Limba Română, Istorie, Filozofie, Biologie, Drept, Chimie.

S-au evidențiat, pe parcursul anilor, următorii studenți: Ioniță Ion, Dumitrescu Roxana (Limbi Străine), Roșca Liviu, Nicolescu M., Roșu Irinel, Crahmaliuc Radu, Pașca Anca, Bajinca Miron, Ștefureac V., Trohani George, Camburea Olimpia (Istorie), Lungu Alexandru, Stăncescu Ionuț, Stăncescu Mihai, Pitea Felicia, Hristache Marian, Leonte Raluca (Matematică), Hațeganu Alina, Vrânceanu Cristina, Mihăilescu Mihai, Roșca Florian, Bercu Simona, Cordaș Cătălin, Anghel Dragoș, Teodorescu Octavian, Tegen Oana, Oprea Isabela (Fizică), Avramescu Alina (Chimie), Bibu Laura (Sociologie).

Aceștia au făcut parte și din echipa reprezentativă de înot, participând la concursurile organizate pe Centrul Universitar București.

În ultimii ani, rezultatele pe CUB au fost următoarele:

- Cupa anilor I - 11 noiembrie 1987	- fete, locul II
	- băieți, locul III pe CUB
- Cupa de iarnă, 5 decembrie 1987	- fete, locul I
	- băieți, locul III
- Campionatele universitare 19 mai 1988	- fete, locul I
	- băieți, locul II
- Cupa anilor I, 19 noiembrie 1988	- fete, locul I
	- băieți, locul II
- Campionatele universitare 23 aprilie 1988	- fete, locul I
	- băieți, locul III
- Cupa de iarnă, 10 decembrie 1988	- fete, locul I
	- băieți, locul II
- Campionatele universitare 15 aprilie 1989	- fete, locul I
	- băieți, locul III
- Cupa Bobocilor, 8 decembrie 1990	- fete, locul II
	- băieți, locul III
- Campionatele universitare 20 aprilie 1991	- fete, locul I
	- băieți, locul IV
- Campionatele universitare 16 mai 1992	- fete, locul II
	- băieți, locul III

- Campionatele universitare 21 mai 1992, București, Finala pe țară, reluată după 29 de ani, 4 studente s-au clasat pe locul II la ștafetă 4x100 m mixt, iar în clasamentul general Universitatea (fete), împreună cu ANEFS, s-a clasat pe primul loc.

- Campionatele universitare 16 mai 1994 - fete, locul I

- băieți, locul III

- Finala pe țară, la Brașov, 22 mai 1994 - 4 studente, împreună cu fetele din echipa ANEFS, s-au clasat pe locul I.

În perioada anilor 1967-1969, la Clubul Sportiv Universitatea București a existat o secție de performanță studențească la înot. Această secție de performanță studențească a fost afiliată la FRN, cuprinzând 28 de sportivi - 12 fete și 16 băieți. Locul cel mai bun câștigat la campionatele republicane de seniori a fost obținut de studentul Trobani George de la Facultatea de Istorie, la proba de 100 m spate, locul III.

În perioada 1964-1994, echipa de înot a Universității a ocupat locuri fruntașe la campionatele studențești, în ciuda faptului că nu a avut condiții bune niciodată, iar în ultimii cinci ani administrația Universității n-a înțeles necesitatea de a închiria un bazin de înot pentru studenții care doresc participarea la lecțiile de înot. Rezultatele obținute de secția de înot s-au materializat prin mai multe titluri de campioni pe CUB și la finalele pe țară. La ora bilanțului, considerăm că este momentul ca această disciplină să merite mai multă atenție și în perspectivă apropiată să se aprobe construcția unui bazin numai pentru studenți.

OINĂ

Începuturile practicării organizate a jocului de oină, ca și desfășurarea primelor campionate naționale sunt legate de mediile liceale și universitare. Astfel, primul Campionat Național de Oină a avut loc în anul 1899 și s-a desfășurat la București, pe terenul special amenajat în șoseaua Kisselef, unde se află în prezent Institutul de Geologie; au participat 18 echipe din București și din țară și a fost câștigat de echipa Liceului „N. Bălcescu” din Brăila.

Organizarea unor întreceri pe țară a fost posibilă și datorită alcătuirii, la îndemnul ministrului de atunci al instrucțiunii publice - Spiru Haret, a primului regulament de joc oficial, publicat în Monitorul Oficial nr. 132/1.02.1899, spre luare la cunoștință și aplicare în toată țara.

Ca și folclorul nostru, oina este o creație a poporului român, ale cărei origini se pierd în negura vremurilor. Chiar și cuvântul „oină”, de origine latină, atestă vechimea acestui joc. Ea s-a păstrat, a evoluat și s-a răspândit pe aceste plaiuri de-a lungul veacurilor, devenind sportul nostru național, pentru că a fost strâns legată de preocupările și activitatea românilor (în special de păstorit), de obiceiurile, jocurile și întrecerile transmise din generație în generație.

Voind a da o mai mare dezvoltare exercițiilor fizice „fără de care educația tineretului nu poate fi completă”, Spiru Haret a decis, în 1898, instituirea de „concursuri anuale de joc de oină pentru elevii școlilor primare și secundare, școlilor normale și seminariilor”. În urma acestei hotărâri, oina s-a afirmat pentru câteva decenii ca principalul mijloc al educației fizice în învățământul de toate gradele.

Concursurile generale de oină, considerate veritabile campionate naționale, inaugurate în 1899, au continuat cu regularitate până în preajma primului război mondial și s-au desfășurat în capitală și în alte orașe ca: Buzău, Câmpulung Muscel, Iași, Galați, Turnu-Severin, Constanța, Craiova ș.a., cu finale ce au întrunit între 5 și 18 echipe. Finalele constituiau adevărate sărbători populare, cu public numeros și entuziast. Dintre arbitrii făceau parte obligatoriu primarul orașului și directorul școlii organizatoare.

Printre câștigătoarele din acești ani figurează echipele liceelor „Mihai Viteazul”, „Matei Basarab”, „Gheorghe Lazăr” și a Seminarului Central din București. S-au remarcat școlile normale din Galați și Iași, ca și „Școala Superioară Comercială” din Iași.

Despre importanța deosebită acordată oinei vorbește și prezența la finale a unor personalități ale vremii ca: Spiru Haret, Take Ionescu, Nicolae Iorga ș.a.

În perioada 1914-1918 se organizează numai întreceri locale, iar Comisia

de oină din cadrul FSSR se desființează din lipsă de activitate.

După primul război mondial, o dată cu pătrunderea sporturilor străine la noi, oina s-a păstrat și dezvoltat împreună cu acestea, dominându-le chiar, până în 1932. După aceea a fost neglijată și lăsată fără subvenții, fără sprijin, practicarea ei menținându-se cu preponderență în centrele rurale de tradiție. Revirimentul oinei începe chiar din 1919, iar în competiții vor lua parte de acum înainte și echipe din Transilvania și Basarabia. Unele finale se desfășoară în aceste provincii, ca cea din 1922 la Cernăuți, din 1923 la Cluj, 1924 la Oradea, iar cea din 1926 la Chișinău. Anul 1924 constituie un an de referință, întrucât acum se organizează pentru prima dată o competiție cu participare largă (22 de echipe, peste 300 de jucători), Cupa „Mihai Viteazul”, la care s-au întrecut laolaltă elevi, studenți și sportivi din diverse cluuri ale Bucureștiului. În zilele de 1-5 iunie 1924, pe terenul Romcomit (unde, mai târziu, s-a construit Facultatea de Drept), a avut loc primul campionat inter-cluburi pe capitală, prilej cu care echipa Sportul Studentesc a ocupat locul II. Aceeași echipă a reușit, în 1926, să ocupe locul I. Tot în 1924, au fost constituite și antrenate două selecționate ale orașului București ce urmau să susțină meciuri demonstrative la Paris, cu prilejul Jocurilor Olimpice; din păcate, chiar în preajma plecării, deplasarea a fost anulată.

Deși în anii '20 oina se practica de către studenți în mai multe centre (București, Timișoara, Ploiești, Chișinău ș.a.), date despre campionatele universitare avem numai începând cu anul 1932, când, la Timișoara, Universitatea din Chișinău și-a înscris numele printre campioane. Tot la Timișoara, în 1933, finalele universitare au avut următorul clasment:

I - Chișinău, II - Cluj, III - București.

O dată cu deceniul IV, oina nu mai constituie o prioritate pentru dirigitorii sportului din Ministerul Învățământului, practicarea ei în școli și universități se restrânge tot mai mult, sprijinul material se reduce până la anulare Neexistând o federație de oină, în 1937 s-a încercat înființarea unei federații proprii sau alipirea oinei la Federația Română de Gimnastică, dar fără succes.

Au urmat anii războiului, când oina a rezistat numai în centrele cu tradiție sau acolo unde se mai găseau profesori de educație fizică ce nu o abandonaseră.

După 1945, oina renaște, ca și alte sporturi de altfel, iau ființă numeroase echipe și secții de oină. În 1949, oina este reconsiderată oficial, i se atribuie calitatea de „sport național”, este repusă în drepturile ei firești. În 1950, se reînființează „Comisia Centrală de Oină” (având ca președinte pe ministrul învățământului de atunci, N.Popescu-Doreanu), se fac importante demonstrații ale acestui frumos joc, se organizează cursuri de antrenori,

instructori și arbitri.

Campionatul național, cea mai importantă competiție de oină, este reluat în 1951 și se desfășoară cu regularitate până în zilele noastre. La această competiție prestigioasă echipele studențești au avut comportări meritorii.

Cupa României, o altă întrecere cu finală pe țară, se desfășoară și ea an de an, cu începere din 1955. Datorită regulamentului Cupei, care limitează participarea la finală a numai două echipe din capitală, echipa studenților bucureșteni nu a putut accede în finală de fiecare dată. La Cupa UGSR (sau Spartachiada Sindicatelor), organizată cu finale pe țară deseori, echipele studențești au participat numai când au fost invitate (nefiind sindicaliste). Atunci însă când au luat parte s-au clasat pe locuri fruntașe, iar de trei ori au cucerit chiar această cupă.

Între anii 1951 și 1952 se pun bazele oinei în universități, se constituie și se pregătesc pentru performanță numeroase echipe studențești. Asociațiile sportive studențești își organizează propriul campionat în 1955, cu finala la București, învingătoare fiind reprezentativa Clujului, urmată de cele ale Bucureștiului, Iașului și Timișoarei. De un succes sporit s-a bucurat finala din 1952, desfășurată la Craiova și urmărită de peste 3500 de spectatori. Clasament: I - Institutul Pedagogic București, II - ICF București, III- Institutul Agronomic Craiova, IV - Institutul Politehnic Timișoara, V - Institutul Medico-Farmaceutic Tg. Mureș. În echipa Institutului Pedagogic au jucat și sportivii: I. Albu și N. Cristache - viitori profesori și, totodată, maștri ai sportului.

Anul 1953 a constituit momentul afirmării depline a sportului nostru național în rândurile studenților atât în plan cantitativ, cât și calitativ. La finala campionatului universitar de la Craiova au participat 14 echipe din toate centrele universitare, după cum urmează: seria I - 1. Institutul Politehnic Cluj; 2. Institutul Teologic Sibiu; 3. Institutul Farmaceutic Tg. Mureș; 4. Institutul Agronomic Craiova; 5. Institutul de Construcții Constanța. Seria a II-a: 1. ISEP București; 2. Institutul Naval Galați; 3. Institutul Agronomic Arad; 4. Institutul Politehnic Brașov; 5. Institutul de Mine Petroșani. Seria a III-a: 1. Institutul Pedagogic București; 2. Institutul Politehnic Iași; 3. Institutul Silvic Câmpulung Suceava; 4. Institutul Politehnic Timișoara. Campioană universitară a devenit ISEP București, urmată de Institutul Pedagogic București și de Institutul Politehnic Cluj. Datorită numărului mare de echipe nou înființate a fost posibilă, pentru prima dată, organizarea unui campionat pe Centrul Universitar București, cu participarea a cinci formații. Clasament: 1. Institutul Politehnic ; 2. ISEP; 3. Institutul Pedagogic; 4. Institutul de Petrol și Mine; 5. Universitatea C.I. Parhon.

Un succes de răsunet, ca o reflectare a creșterii nivelului calitativ al oinei practicate de studenți, l-a constituit cucerirea titlului de campioană națională pe anul 1953 de către echipa „Știința București”. În finala de la Craiova s-au întrecut 29 de echipe, între care trei echipe studentești („Știința București”, Iași și Arad). În clasamentul final, după echipa „Știința București”, pe locul II figurează Dinamo București (campioana din 1951, 1952), iar pe un merituos loc III s-a clasat o altă formație studentească - „Știința Iași”. Echipa campioană a cuprins jucători de la ICF, Politehnica, Universitate etc., între care Ion Albu, Costel Iancu, Ion Munteanu, I. Veresezan, E. Wilk, Alexandru Cazacu ș.a. Antrenor: Al. Rafailescu. Tot în 1953, cu ocazia celui de-al IV-lea Festival Mondial al Tineretului, a avut loc o reușită demonstrație de oină pe stadionul „23 August” din capitală, în prezența a 80.000 de spectatori români și străini.

Anul 1954 a adus noi succese echipelor studentești. Campionatul universitar, desfășurat pe terenul Institutului Agronomic din București, a dat câștig de cauză Centrului Universitar București, clasat pe locul I; pe locul II a venit Iașul, iar pe locul III, Craiova. Echipa „Știința București”, completată cu alți jucători de valoare, ca Gheorghe Dumitrescu, Viorel Balin și I. Miu, a reușit să cucerească pentru a doua oară consecutiv medaliile de aur ale campionatelor naționale. Și un alt fapt deosebit de îmbucurător: medaliile de argint au revenit tot unei echipe studentești, „Știința Iași”. În acest an debutează Spartachiada Sindicală, competiție polisportivă de amploare. La etapa finală de oină au participat nouă echipe, printre care și „Știința București”. Înregistrând numai victorii, studenții bucureșteni au ocupat locul I la această întrecere inaugurală, devansând unele echipe valoroase ca Progresul, Recolta, Constructorul, Locomotiva și Metalul.

Și în 1955 echipa „Știința” (întărită cu jucătorii V. Papuc și I. Mandrea de la Iași) a cucerit Spartachiada, impresionând prin precizia și vigoarea loviturilor, prin viteza în acțiune și prin îndemânare.

Campionatul universitar, desfășurat la Cluj, a scos la iveală creșterea valorică a echipelor din Iași, Craiova, Cluj, Brăila. Locul I a revenit tot studenților bucureșteni.

Campionatul național, organizat în octombrie 1955 la Cluj, a avut o desfășurare dramatică. Echipa „Știința Iași”, neînvingă în tur și, ca atare, clasată pe locul I, a suferit mai multe înfrângeri în retur, clasându-se în final pe locul III. Echipele Dinamo București și Știința București, deși egale ca număr de victorii și de puncte, s-au situat în această ordine în clasamentul final, Dinamo devenind campioană datorită unui punctaj superior.

Cupa României a fost inaugurată în 1955; la finală au participat cinci valoroase echipe. Formația Știința București a cucerit Cupa, întrecând

celelalte echipe, inclusiv pe Dinamo (scor 19-11). Echipa „Știința” a folosit următorul lot de jucători: C. Iancu (căpitan), I. Albu, V. Balin, V. Papuc (Iași), V. Gurinov (Iași), T. Voicu, I. Vereșezan, Gh. Dumitrescu, N. Căplescu, D. Calapod (Iași), I. Miu și Gh. Marinescu, antrenor Al. Rafailescu.

Și în finala Campionatului național din 1956, desfășurată la Brașov, studenții de la „Știința București” au strălucit, reușind să-și adjudece titlurile și tricourile de campioni. Pe locurile următoare, în ordine, Recolta Curcani, Știința Iași, Locomotiva Sibiu. Lotul studentesc a cuprins următorii sportivi: I. Albu, C. Iancu, V. Balin, T. Voicu, I. Munteanu, N. Căplescu, I. Vereșezan, G. Marinescu (acești opt jucători au îndeplinit acum norma de maestru al sportului), N. Cristache, Gh. Marinescu, Emil Gota, V. Guja, Gh. Tesu, I. Miu. Antrenor: Al. Rafailescu. Dominând până acum în cele mai importante competiții, studenții din București reușesc să câștige de trei ori (în patru ani) Campionatul național, o dată Cupa României (1955) și cele două ediții de până acum ale Spartachiadei Sindicale. Din cele 163 de jocuri susținute, ei au câștigat 158, două le-au terminat la egalitate, iar trei le-au pierdut. Acești ani au constituit perioada de glorie a echipelor studentești care au realizat un palmares demn de invidiat. După 1957, numărul, ca și valoarea sportivă a echipelor studentești, se diminuează, apar echipe noi, bine pregătite și mai ales substanțial susținute din punct de vedere material (exemplu echipa Combinatului Poligrafic București), astfel că performanțele și medaliile obținute de studenți nu mai au strălucirea din anii precedenți. Un reviriment al formațiilor studentești se va realiza totuși după 1970, culminând cu câștigarea unui nou titlu de campion în 1978.

Cu toate acestea, câteva rezultate bune s-au obținut și în acești ani. Astfel, în anul 1957, studenții au ocupat locul II în Cupa României (după Dinamo București) și locul III în Finala Campionatului Național. „Cupa Orașelor” din acest an a fost cucerită de formația orașului București, alcătuită în cea mai mare parate din jucători de la „Știința”. Finala Campionatului Universitar, încadrată acum într-o măreață sărbătoare sportivă, cu participarea a cinci echipe studentești (campioană de zonă) a fost câștigată de ISEP București.

Un alt rezultat demn de menționat al echipei „Știința București” este ocuparea locului III în finala din 1959 a Campionatului Național, din echipă evidențiindu-se C. Iancu, M. Cristinescu și V. Ghișa. În cadrul Clubului Sportiv Universitatea București ia ființă, în 1964, o vigoasă echipă de oină, organizată pe bază de autogospodărire (antrenor C. Iancu, președinte secție I. Tudoran) care, la început, în perioada 1964-1966, participă numai în Campionatul municipal.

Echipele studentești revin în prim-planul întrecerilor de oină o dată cu anul 1971, când echipa Universității din București reușește, la Predeal, să

între în posesia Cupei UGSR, învingând, printre altele, formația CPB - multiplă campioană națională. Echipa laureată, antrenată de Costel Iancu, a fost constituită din: Doru Văsui, P. Coțofană, S. Velicu, Mircea Iordache, Marcel Ursu, C. Tudor, I. Ivașcu, M. Stănescu, C. Iancu, C. Udma, P. Cristea.

În finala Cupei României din 1973, echipa Universității București, câștigătoare a medaliilor de bronz, a avut o comportare inegală: victorioasă în fața echipei CPB - câștigătoare a trofeului, a pierdut apoi două meciuri (cu „Biruința Gherăiești” și „Viață Nouă” Olteni). Deși clasată pe locul V în finala Campionatului Național, studenții bucureșteni reușiseră în faza preliminară să învingă pe dinamoviști, blocându-le accesul spre finală.

În anul următor, 1974, la Campionat, Universitatea progresează cu un loc și se clasează în final pe poziția a IV-a. Invitată la finala Cupei UGSR de la Oradea, echipa studenților, după trei zile de întreceri viu udisputate, ocupă un onorant loc II. În perioada 1971-1974, echipa a fost condusă de apreciatul antrenor - lector univ. Iulian Tudoran.

Finala Campionatului Național, desfășurată la Tulcea în 1975, a prilejuit studenților bucureșteni, după o serie de jocuri de ridicat nivel tehnico-tactic, obținerea titlului de vicecampioni. Cu referire la aceasta, în Buletinul Federația Română de Oină din 1976 (pag. 43) se arată: „Subliniem progresul spre vârful ierarhiei realizat de chipele Universității București, antrenate de prof. Vlad Dogaru (locul II) și Dinamo București, locul III...”. Tot în acest an, la Slatina, în finala Cupei UGSR (17 echipe participante), Universitatea București a venit pe locul III. Același loc l-a ocupat Universitatea și la Cupa UASR, în urma formațiunilor CPPB și Dinamo.

Interesul și sprijinul acordat oinei de către conducerea Universității din București este consemnat și în Buletinul FR de oină pe anul 1976 (pag. 57): „Recent a avut loc primirea echipei de oină a Universității din București de către prof. dr. George Ciucu, rectorul Universității... A luat parte, de asemenea, Gh. Pricupe, președintele Federației Române de Oină. Cu acest prilej au fost trecute în revistă rezultatele bune înregistrate în anul competițional 1975 de echipa studențească, dintre care pe primul plan se situează obținerea titlului de vicecampioană a țării, cel mai bun rezultat de la înființarea echipei. Totodată au fost subliniate eforturile Clubului Sportiv (secretar prof. C. Costescu, antrenor asistent univ. Vlad Dogaru, căpitan de echipă ing. M. Ursu) pentru întărirea organizatorică a secției, înființarea unei a doua echipe (de începători), dotarea materială corespunzătoare...”.

Rezultate bune s-au înregistrat și în anul următor: locul IV în Campionat (Focșani, octombrie 1976), cu o victorie asupra echipei campioană Dinamo și locul II din cele 18 echipe concurente la Cupa UGSR desfășurată la Mediaș.

La ediția a 25-a a finalei Campionatului Republican (Oradea, octombrie

1977), datorită unui echilibru valoric, echipa Clubului Sportiv Universitatea București s-a clasat pe locul IV, la egalitate de puncte (23) cu ocupantele locurilor II și III. Din echipa noastră s-au evidențiat: I. Paulescu, M. Stănescu, Al. Georgescu, Gh. Fusea, Gh. Drăghici. În finala Cupei României, Universitatea a obținut locul III.

Cu toate că în ultimii ani s-a situat de fiecare dată în plutonul fruntaș la toate competițiile importante de oină, fără a urca pe treapta cea mai înaltă a podiumului, iată că anul 1978 aduce echipei Universitatea București realizarea visului dorit de multă vreme. În urma unor eforturi îndelungate, susținute cu abnegație și dăruire, beneficiind de o pregătire tehnico-tactică de nivel foarte înalt și cu o putere de luptă remarcabilă în timpul întrecerilor, formația studentească a izbutit să cucerească locul I la finala Campionatului Național, desfășurată la Brăila, și a titlului de campioană națională. Echipa Universității a încheiat turneul neînvingătoare (opt victorii și un meci egal, cu Dinamo București), acumulând 26 de puncte; locul II a fost ocupat de CPB (cu o înfrângere datorată studenților), 25 de puncte; locul III, 24 de puncte, Dinamo București (cu o înfrângere de la CPB și un meci egal). Iată și numele campionilor (instituția de învățământ superior): Marius Stănescu (Institutul Pedagogic București), Ion Păulescu - căpitanul echipei, Marin Crângașu, Ionel Dincă (Universitatea - Drept), Nicolae Păulescu, Marin Davida, Georgică Fusea (ASE), Radu Iancu (IPB), Marin Păevan (IPB), Alex Georgescu, Marcel Ursu (IPB), Ion Hurubian (Universitate - Geografie), Ion Peia (Universitate - Matematică), Florin Pană (Universitate - Geografie), Cornel Săndulescu (IPB). Antrenor: lector Vlad Dogaru. Cei mai eficace la „bătaia mingiei”: G. Fusea (11 puncte), N. Păulescu (10 puncte), I. Dincă (10 puncte) și I. Păulescu (9 puncte); cei mai buni apărători: M. Stănescu și G. Fusea. Cu această performanță, o formație reușește, după 22 de ani, să îmbrace din nou tricourile de campioni republicani.

Succesele în sportul de performanță se datoresc și creșterii numărului de jucători și de echipe studentești. La Universitatea din București, de pildă, s-a constituit din 1973 echipa a doua de oină, de începători, unii dintre aceștia promovând în prima echipă, de divizia A. S-au reluat și întrecerile inter-institute, pe CUB, printre participante figurând echipele nou înființate ale institutului Politehnic București, ASE, IANB și, bineînțeles, Universitatea II. Dintre componenții echipei a doua a Universității, pe lângă cei ajunși în echipa campioană de mai sus menționăm (pe facultăți): Șt. Ispas, I. Costache, I. Stalea, și V. Ileanu - Geografie; P. Cornaciu, Gh. Lazea - Matematică; D. Raiss, T. Greblă și I. Nedelcu - Drept; Gh. Pădureanu, C. Roth și V. Ioniță - Fizică; V. Grigore - Chimie; M. Iovuță - Istorie; V. HORj - Filozofie ș.a.

Câteva rezultate bune au reușit să obțină studenții bucureșteni și în anii

următori. La Campionatul național, echipa Universității București a devenit vicecampionă în 1979 (Târgoviște) și a obținut medaliile de bronz în 1980, 1981, 1983. În perioada 1980-1986, echipa a fost condusă și antrenată de lector Vasile Gheorghe. Din 1986 până în 1990, la conducerea echipei revine lector Vlad Dogaru.

După reorganizarea Cluburilor sportive studențești, echipa de oină de performanță este preluată de Clubul Institutului Politehnic București. Calificată pentru turneul final al Campionatului național, din septembrie 1987, de la Sibiu, echipa Politehnica București se clasează pe locul IX. Un rezultat mai bun (locul VII) îl obțin studenții în Campionatul din 1988 (Buzău).

O dată cu anul 1989, echipa studențească devine IEFS și se menține încă în Divizia A, cu toate greutățile materiale și numărul redus al jucătorilor de valoare deosebită. Din păcate, în anul 1991, cu prea multă ușurință, motivându-se prin lipsa de competitivitate și prin nevoia de economisire a fondurilor, echipa studențească de performanță a fost desființată. Între anii 1990-1992, echipa a fost antrenată de prof. Marius Stănescu.

De-a lungul ultimelor două decenii, în echipele studențești de oină au fost formați nu numai jucători de valoare, ci și activiști civici pe tărâmul oinei, ca arbitri de nivel republican (ing. R. Iancu, M. Davida, prof. I. Peia), ca antrenori (prof. M. Stănescu, prof. M. Spiridon, Gh. Drăghici), ca președinți de comisii județene de oină (ing. C. Săndulescu - Buzău) și chiar personalități în conducerea Federației Române de Oină (ing. M. Ursu, Al.Georgescu și M. Davida - vicepreședinți, ing. M. Pârvan - secretar general).

TENIS DE CÂMP

În anul 1990 a luat ființă secția de tenis de câmp a Universității București, o dată cu venirea prof. Dumitrescu Remus, absolvent al IEFS, la catedra de educație fizică și sport. Pe locul unui teren de handbal dezafectat a început amenajarea a patru terenuri de tenis. Cu dotarea și modificarea materialelor existente au putut fi marcate și echipate corespunzător. Majoritatea componentilor lotului de tenis au fost jucători la diverse cluburi și asociații sportive din țară.

Anul universitar 1990-1991

Componenta echipei reprezentative:

1. Dinu Pavel - Fizică
2. Rotaru Călin - Fizică
3. Todierașcu Marian - Drept
4. Petcu Carmen - Chimie

În cadrul Campionatului Studențesc pe țară care s-a desfășurat pe data de 15-17 mai la terenurile Facultății de Medicină. Studentul Rotaru Călin a ajuns până în turul II al competiției de selecție pentru probele pe țară.

Anul universitar 1991-1992

Componenta echipei reprezentative. Clasamentul Cupei anilor I

Băieți

1. Ionescu Orlando - Matematică
2. Roman Cosmin - Matematică
3. Iliescu Giani - Matematică

Fete

1. Geană Geanina - Fizică
2. Ene Simona - Biochimie
3. Ilie Cristina - Fizică

Campionatul universitar

Băieți

1. Podariu Silviu - Fizică
2. Toderașcu Marian - Drept
3. Dinu Ionel - Fizică

Fete

1. Geană Geanina - Fizică
2. Bădulescu Dana - Fizică
3. Ilie Cristina - Fizică

În cadrul întrecerilor cu Academia de Poliție au participat următorii studenți componenți ai echipei universitare:

Uwe Werner
Knol Flavius.

Anul universitar 1992-1993

Cupa Universității - Clasament:

Băieți

1. Rudeanu Viorel - Matematică
2. Foloștină Bogdan - Drept
3. Gheorghe Dan - Matematică

Clasament pe facultăți: 1. Matematică; 2. Fizică; 3. Drept.

Fete

1. Trufaș Ligia - Matematică
2. Geană Geanina - Fizică
3. Drăgan Pastinia - Mat.

Cupa anilor I - Clasament:

Băieți

1. Rudeanu Viorel - Matematică
2. Foloștină Bogdan - Drept
3. Ioan Irina - Matematică

Fete

1. Trufaș Ligia - Matematică
2. Diaconescu Cristina - Mat.
3. Drăgan Pastina - Mat.

Anul universitar 1993-1994

Cupa anilor I, amânată din cauza timpului nefavorabil.

Cupa Universității - Clasament:

Băieți

1. Toma Manole - Drept
2. Rudeanu Viorel - Matematică
3. Negrea Radu - Matematică

Fete

1. Lozea Daniela - Drept
2. Trufaș Ligia - Matematică
3. Drăgan Pastinia - Mat.

Anul universitar 1994-1995

Cupa anilor I - Clasament:

Băieți

1. Ponoghia George - Matematică
2. Ionescu Alexandru - Matematică
3. Eremia Mircea - FLS

Fete

1. Coman Raluca - Litere
2. Busuioc Bianca - Drept
3. Zamfirescu Viorela - Biol.

Cupa Universității - Clasament:

Băieți

1. Popa Manole - Drept
2. Trufaș Teodor - Matematică
3. Irina Ioan - Matematică

Fete

1. Coman Raluca - Litere
2. Lozea Daniela - Drept
3. Trufaș Oana - Matematică

Competiții pe Universitate

Cupa anilor I 1990-1991

S-a desfășurat în fiecare an. Cupa a fost dominată de jucători din facultățile de Drept, Matematică, Fizică.

Din anul 1990 și până în prezent, numărul studenților participanți la secția de tenis de câmp a crescut foarte mult, fiind una din secțiile cu atractivitate față de studenți.

Cupa Universității

Prima ediție a avut loc în anul universitar 1990-1991 și s-a desfășurat cu regularitate până în prezent. Au dominat studenții jucători de la facultățile de Drept și Matematică.

Campionatul universitar inter-institute CUB

1992-1993 - 2 studenți de la Matematică (Rudeanu V.) și Drept au ajuns în turul II al competiției.

1993-1994 - un student și o studentă au ajuns în turul III, iar Lozea Daniela de la Drept în turul II.

1994-1995 - studentul Popa Manole Ciprian de la Drept a ajuns pe locul VI pe CUB

- studenta Coman Raluca de la Litere, locul 1-2 pe CUB, s-a calificat la finalele pe țară care s-au desfășurat la Tg. Mureș, Facultatea de Medicină, în perioada 1-4 iunie, constituind cel mai bun rezultat obținut până acum de jucătorii Universității București.

Din cauza suprapunerii datei de desfășurare a concursului cu perioada de sesiune, studenta Coman Raluca nu a putut face deplasarea la Tg. Mureș.

TENIS DE MASĂ

Apariția și dezvoltarea acestei ramuri de sport o putem eșalona în două perioade: 1964-1970 și 1970-1994.

Primele competiții organizate oficial în Universitate au fost desfășurate cu ocazia Centenarului Universității, în 1964, de către prof. Ursu Ștefan. Studenții selecționați la tenis de masă au format echipa cu care s-a participat în Campionatul municipal la categoria „Promoție-Onoare-Calificare”.

Studenții Antonescu Ion - Geografie, Boncotă Ilie, Flos Ghisaraicu au participat cu rezultate meritorii în acest campionat. Concursurile pe Universitate au fost sporadice și neînsemnate. Relatăm că în 1968, studentul Antal Adam - Limbi germanice, a ocupat locul II în campionatul pe echipe de divizie. În 1971, aceeași echipă câștigă titlul de campioană a țării. Din 1970 s-a inițiat prima ediție a Campionatului Universitar Republican, care s-a desfășurat în București, unde studenții de la Universitate nu s-au calificat.

În 1971, a doua ediție, desfășurată la Cluj, Universitatea a participat cu două studente: Popa Elena - Geologie și Stanciu Gabriela - Limba Română. Acestea au câștigat campionatul pe echipe universitare și locul I la dublu fete, precum și un loc II și III la simplu fete.

Aceleași rezultate au obținut studentele mai sus amintite și în anul 1973-1974, până au absolvit facultatea. Din 1975-1976-1977, studentele Tulcea Gabriela (Facultatea de Drept) și Stoia Simona (Facultatea de Fizică) au obținut locul I pe echipe și la dublu fete, locul II și III la simplu fete. În 1978, cuplul s-a destrămat; studenta Tulcea Gabriela a obținut un loc II la simplu fete. În continuare, catedrele de educație fizică din institute și-au format echipe pentru a participa la finalele pe țară. Numărul de echipe fiind prea mare și pentru a participa cu cei mai buni studenți a luat ființă Campionatul Universitar pe Centrul Universitar București, condus de prof. Mihai Stoian, care a organizat și coordonat această secție o perioadă de 24 de ani, obținând rezultate bune la finalele pe țară ale campionatelor universitare la cele șapte probe echipe băieți, fete, dublu băieți-fete, dublu mixt, simplu băieți-fete.

La primele trei locuri s-au acordat premii, diplome, medalii și diferite obiecte. Fiecare centru universitar prezenta câte o formație la probele enumerate. Mai târziu, s-a mărit numărul de participanți, în funcție de numărul de institute din oraș. Astfel, Bucureștiul participa cu trei formații, centrele mai mari cu câte două formații, iar centerle mai mici cu câte o formație. Concursul se desfășura pe o durată de trei zile până își desemna campionii. Participau circa 150-170 de fete și băieți. Toate aceste campionate erau precedate de deschideri cu toți participanții pe centre universitare. Se organizau și festivități de premiere atractive.

Mai târziu, din cauza lipsei fondurilor, s-a eliminat campionatul pe echipe, ediția desfășurându-se în două zile, numai la probe individuale, cu reprezentanți din același institut. Din 1988 s-a permis să se formeze combinate cu studenții selecționați din CUB campioni pe oraș.

Toate edițiile se desfășurau în provincie, orașe ce asigurau cazarea sportivilor și desfășurarea în bune condiții a întrecerilor.

În majoritatea edițiilor desfășurate, Bucureștiul a ocupat locurile I la diferite probe, uneori locul II.

Universitatea a avut permanent competiții incluși în formație ce a reprezentat CUB pe parcursul anilor.

Prezentăm mai jos rezultatele deosebite obținute de studenții Universității.

- 1978-1979 - Campionatul Universitar CUB ocupă locul III pe echipe, locul III dublu băieți, loc III simplu fete Tulcea Gabriela, Drept
- „Cupa Anilor I” CUB Tulcea Gabriela, simplu fete și locul III Reha Iosif - Filozofie
- Campionatul Republican Universitar - Universitatea ocupă locul III dublu fete prin Tulcea Gabriela, Drept III și Vasiliu Tucă, Matematică I și locul II la dublu mixt prin Tulcea G. și Reha Iosif.
- 1979-1980 - Campionatul Universitar CUB - s-au calificat 3 băieți: Reha Iosif - Filozofie, Topologeanu Bogdan - Matematică, Stancu Adrian - Matematică și Tulcea Gabriela - Drept;
- Campionatul Republican Universitar - Universitatea participă cu doi băieți și o fată: Reha Iosif - Filozofie, Stancu Adrian - Matematică și Tulcea Gabriela - Drept.
- 1980-1981 - „Cupa Anilor I” CUB - Universitatea participă cu două fete și patru băieți, locul I CUB prin Dinescu C-tin, Matematică I.
- Campionatul Universitar CUB - Universitatea a participat cu două fete și patru băieți: Marcoranu Mirela (Drept), Rinja Gabriela (Matematică II), Stancu Adrian (Matematică II), Pîrvulescu Ionel (Matematică III), Aioanei Victor (Geologie II), Dinescu C-tin (Matematică).
- Campionatul Republican Universitar - a participat Dinescu C-tin, Matematică; nu s-a calificat.
- 1981-1982 - „Cupa Anilor I” CUB - Universitatea participă cu trei băieți și o fată; nu au ocupat locuri.
- Campionatul Universitar CUB - Universitatea participă cu patru băieți și două fete; nu s-au calificat.

- 1982-1983 - „Cupa Anilor I” CUB - Universitatea participă cu patru băieți și o fată, locul IV CUB, Matematică I.
- Campionatul Universitar CUB - Universitatea participă cu cinci băieți și trei fete; nu s-au calificat.
- Idem la Campionatul Republican Universitar.
- 1983-1984 - „Cupa Anilor I” CUB - Universitatea participă cu patru băieți, locul II CUB - Stancu Adrian, Matematică I
- Campionatul Universitar CUB - Universitatea participă cu doi băieți, care nu s-au calificat.
- Idem la Campionatul Republican Universitar.
- 1984-1985 - „Cupa Anilor I” CUB - Universitatea participă cu două fete și cinci băieți. Universitatea locul II prin Leonte Gh., Matematică, locul I CUB prin Smeureanu Corina, Geologie I.
- Campionatul Universitar CUB - Universitatea participă cu o fată și cinci băieți; nu s-a calificat nimeni.
- Idem Campionatul Republican Universitar.
- 1985-1986 - „Cupa Anilor I” CUB - Universitatea participă cu cinci băieți și o fată, locul II CUB prin Leonte Gh., Matematică I, locul IV CUB prin Simion Cristina, Matematică I.
- Campionatul Universitar București - Universitatea participă cu cinci băieți și două fete. Locul III CUB simplu fete prin Smeureanu Corina, Geologie I.
- 1986-1987 - „Cupa Anilor I” CUB - Universitatea participă cu două fete și trei băieți. Locul I CUB - Papici Lucian, Matematică I.
Locul IV CUB - Buioc Adina, Geologie
- Campionatul Universitar CUB - Universitatea participă cu patru băieți și patru fete
Locul II - CUB dublu fete prin Smeureanu Corina și Buioc Adina, Geologie, locul III CUB dublu fete prin Șandru Critina și Simion Cristina, Matematică, locul III CUB dublu mixt prin Smeureanu Cristina, Geologie, Leonte Gh., Matematică, loc III CUB simplu fete prin Smeureanu Corina, Geologie.
- 1987-1988 - „Cupa Anilor I” CUB - Universitatea participă cu doi băieți și două fete, locul II CUB prin Milian Narcisa, de la Geologie, an I
- Campionatul Universitar CUB - Universitatea participă cu patru fete și doi băieți; nu s-a calificat nimeni.
- 1988-1989 - Campionatul Universitar CUB - Universitatea participă cu un băiat și o fată, locul IV Smeureanu Corina, Geologie.
- „Cupa Anilor I” CUB - nu s-a desfășurat.
- 1989-1990 - „Cupa Anilor I” CUB - Universitatea participă cu doi băieți și

- două fete, locul III CUB - Constantinescu Marius, Matematică I.
- Campionatul Universitar CUB - Universitatea participă cu doi băieți și o fată, nu s-a calificat nimeni.
- 1990-1991 - „Cupa Anilor I” CUB - Universitatea participă cu un băiat și două fete, locul II CUB prin Staica Laureta, Drept I, locul III CUB prin Gumeni Mădălina - Fizică.
- Campionatul Universitar CUB - Universitatea participă cu doi băieți și două fete, locul II CUB - dublu fete prin Huică Ecaterina, Matematică, și Mandache Manuela, Matematică, loc I CUB simplu fete prin Huică Ecaterina, Matematică, locul III CUB - dublu mixt prin Huică Ecaterina, Matematică, și Constantinescu Marius, Matematică.
- 1991-1992 - „Cupa Anilor I” CUB - Universitatea participă cu trei băieți și două fete, locul II CUB - Tianu Gabriel, Fizică I, loc III CUB - Crețu Luiza, Matematică I.
- Campionatul Universitar CUB - Universitatea participă cu două fete și un băiat, nu s-a calificat nimeni.
- 1992-1993 - Campionatul Universitar CUB - Universitatea participă cu trei fete și patru băieți. Locul II CUB dublu fete - Trăistaru Adriana, Drept III; locul III CUB - dublu fete Staica Laureta, Drept III; locul III CUB mixt - Trăistaru Adriana, Drept III.
- 1993-1994 - „Cupa Anilor I” CUB - Universitatea participă cu o fată și doi băieți. Locul III CUB prin Axente Roxana, Matematică I
- Campionatul Universitar CUB - Universitatea participă cu trei fete și doi băieți; locul II CUB - simplu fete - Trăistaru Adriana, Drept III; locul III CUB - simplu băieți - Constantinescu Marius, Matematică III; locul I băieți, Constantinescu Marius, Matematică III; locul II CUB - dublu fete - Trăistaru Adriana și Staica Laureta, Drept III.
- Campionatul Republican Universitar - Universitatea participă cu trei fete și doi băieți; nu s-a calificat nimeni.

ȘAH

În perioada 1966-1985, activitatea șahiștilor din Universitatea București s-a desfășurat în cadrul clubului „Universitatea” care, de-a lungul celor 20 de ani, a obținut rezultate de excepție. De la an la an, valoarea performanțelor șahiștilor a crescut, ajungând ca în perioada 1980-1985 să constituie cea mai puternică secție de șah din țară, având în componență valori internaționale (marile maestre internaționale: Elisabeta Polihroniade, Marina Pogorevici; maestri internaționali: Valentin Stoica, Mihai Ghindă, Constantin Ionescu; maestri Traian Stanciu, Vasile Georgescu, Eugenia Ghindă, Gabriela Olărașu).

În 1983, anul de vârf al performanțelor, s-au realizat: locul I în clasamentul general al Campionatului României, locul I în clasamentul pe echipe, masculin, locul II în clasamentul pe echipe feminin, locul III în clasamentul pe echipe juniori.

După anul 1985, când secția de șah a trecut în cadrul clului „Sportul Studentesc”, activitatea șahiștilor a continuat să se desfășoare sub îndrumarea Catedrei de educație fizică și sport (prof. Bizim Alexandru).

Dintre rezultatele mai importante spicuum:

În 1986, Campionatul Universității la fete a fost câștigat de Marieta Ronea la fete și Boroi George, la băieți (viitoare cadre didactice la Facultatea de Drept).

În Campionatul pe CUB, studentele Facultății de Matematică - Tănăsescu Coralia și Barbu Otilia - au ocupat locul I și, respectiv, locul II, iar echipa Universității - locul I.

În 1987, la Campionatul individual pe CUB, aceleași Tănăsescu Coralia și Barbu Otilia ocupă locurile III și IV și locul II pe echipe. În anii 1988-1989, se evidențiază, printre alții, Albu Marius - Facultatea de Fizică, Niculescu Cristian - Matematică, Lungu Gheorghe și Isac Radu - Geologie. După anul 1989, competițiile la nivelul CUB nu se mai organizează, dar continuă campionatele Universității, titlurile fiind cucerite de Niculescu Cristian, în 1990, Udrea Narcis - Facultatea de Fizică și Ionel Mioara - Fizică, în 1991, Voin Sorin - Filologie și Dumitriu Roxana - Drept, 1993. Dobrotă Cristian - Chimie (1994), Roșu Petre - Drept și Stăncele Dana - Drept (1995).

Dintre „ieșirile” în afara Universității evidențiem: locul I ocupat de Niculescu Cristian în anul 1991 la concursul organizat de Ambasada Olandei la București, cu prilejul zilei Olandei, și „meciul” dintre Universitatea București și Academia de Poliție, 1992.

Nu putem încheia aceste rânduri fără a aminti de gestul studentei Maftai Andreea, anul II la Facultatea de Socio-Psihologie, candidat maestru, care a făcut în anul 1995 o donație de carte (peste 60 de cărți și revisti) secției de șah a Universității București.

VOLEI

1966-1967

Conform hotărârii comune a Ministerului Învățământului, UCFS și UASR pentru sezonul competițional 1966-1967 se înființează seria studentască divizia B, atât pentru echipe masculine, cât și pentru cele feminine, serie formată din 10 echipe. Cea masculină, condusă de dl prof. O. Solomonov, ocupă locul VIII, cu 25 puncte, iar cea feminină (de volei) a Universității a ocupat locul IV, cu 30 de puncte, remarcându-se studentele voleibaliste Ciamurian și Chelniceanu. Echipa a fost condusă de prof. N. Stoica.

1967-1968

În acest an, sistemul competițional a suferit modificări, alcătuiindu-se trei serii a câte opt echipe după criteriul geografic. Prima clasată din fiecare serie urma să promoveze în divizia A.

Masculin - echipa Universității, condusă și pregătită de prof. O. Solomonov, ocupă locul IV cu 19 puncte în seria a III-a.

Feminin - echipa Universității, condusă și pregătită de prof. N. Stoica a ocupat locul IV cu 22 de puncte.

1968-1969

În acest an, campionatul se dispută cu două serii a câte 12 echipe fiecare, la masculin și cu două serii a 10 echipe fiecare la feminin.

Masculin - echipa Universității ocupă locul 11 în seria a II-a, cu 27 de puncte. Echipa a fost pregătită și condusă de prof. O. Solomonov.

Feminin - echipa Universității ocupă locul 7 în seria a II-a, cu 27 de puncte. Echipa a fost pregătită și condusă de prof. N. Stoica

1969-1970

Al 8-lea Campionat Național al Diviziei B la masculin și al 6-lea la feminin se desfășoară după același criteriu ca în anul precedent.

Masculin - echipa Universității ocupă locul 11 cu 27 de puncte, în seria a II-a.

Feminin - echipa Universității ocupă locul III cu 33 de puncte, în seria a II-a. Echipa a fost pregătită de prof. N. Stoica.

1970-1971

Masculin - echipa Universității trece prin momente deosebit de dificile, ocupând locul 12 cu 24 de puncte din seria a II-a, retrogradând în Campionatul „Onoare”.

Feminin - echipa de volei a Universității a ocupat locul III cu 33 de puncte în seria a II-a.

1971-1972

Echipa feminină de volei a Universității a pierdut în baraj calificarea în Divizia A în favoarea echipei „Constructorul” București. Echipa a fost condusă de prof. N. Stoica. Din echipă făceau parte: Dulău Ileana, Ioneci Doina, Iordache Iolanda, Stoica Viorica, Comanela Elena, Coadă Ileana, Vlădulescu Alexandra, Ostache Constanța, Rogojanu Georgeta, Coman Eugenia, Pascu Mariana, Olteanu Marilena, Ciobanu Adriana, Carabașa Georgeta. Medic: Paloș Corneliu

1972-1973

În acest an, Campionatul Național Divizia B se desfășoară după o formulă schimbată față de anul precedent. Cele 24 de echipe sunt împărțite în 4 serii, jucându-se trei turnee (toamna, iarna, primăvara).

Feminin - echipa Universității ocupă locul I în seria a II-a, cu 28 de puncte, calificându-se pentru barajul de calificate în divizia A de la Timișoara. Împreună cu echipa Universitatea Cluj, echipa Universității București s-a calificat în divizia A. Acest rezultat deosebit a fost realizat de echipa condusă de prof. N. Stoica. Iată protagonistele acestei frumoase performanțe: Caraleasa Georgeta, Vlădulescu Alexandra, Stoica Viorica, Dulău Ileana, Ioneci Doina, Iordache Iolanda, Comanela Elena, Coadă Elena, Ostache Constanța, Rogojanu Georgeta, Coman Eugenia, Pascu Marina, Olteanu Marinela, Ciobanu Adriana.

1973-1974

În acest an, echipa feminină activează pe prima scenă voleibolistică a țării. Cu toată dăruirea și strădania echipei, valoarea și surplusul de experiență al celorlalte participante au făcut ca echipa Universității să se claseze la finalul Campionatului pe locul 11, retrogradând în divizia B. Echipa a fost condusă de prof. N. Stoica.

1974-1975

Feminin - echipa de volei a Universității se clasează pe locul II cu 32 de puncte, în seria a II-a. Echipa a fost condusă de prof. N. Stoica.

1975-1976

Feminin - în acest an, Campionatul Național, divizia B, revine la formula cu două serii a câte 12 echipe cu jocuri tur-retur. Echipa Universității ocupă

locul III în seria I cu 36 de puncte. Echipa a fost condusă și pregătită de prof. N. Stoica.

1976-1977

Feminin - Campionatul s-a disputat după același sistem ca cel din anul precedent. Echipa Universității ocupă locul IV cu 35 de puncte în seria I. Echipa a fost condusă de prof. N. Stoica.

1978-1979

Feminin - echipa a fost condusă de prof. Oleg Solomonov; a activat în divizia B.

1984-1985

Fuziunea cu secția de volei IEFS. Echipa participă la Campionat, divizia B tineret, ocupă locul VI în seria a II-a, cu 19 puncte.

În anul 1985, Clubul Sportiv Universitatea se desființează.

1986-1987

În acest an s-au organizat următoarele competiții:

Cupa anilor I la feminin: participă 6 echipe de la facultățile de Fizică, Drept, Biologie, Istorie, Română, Matematică.

Locul I, Facultatea de Matematică, urmată de Facultatea de Drept.

Cupa inter-facultăți, feminin. Participă Matematica cu două echipe, Drept, Română, Biologie, Istorie, FLS, Geografie, Fizică.

Finala: locul I - Matematica, Locul II - Fizica

Campionatul pe Centrul Universitar București: feminin, locul III; masculin locul IV.

1987-1988

Cupa anilor I: participă Dreptul, Biologia, Matematica, Româna, Fizica, Geografia, Istoria, FLS.

La feminin locul I - Fizica și locul II - Matematica.

La masculin, locul I - Drept și locul II - Fizica.

Cupa „30 Decembrie” - la feminin participă 6 echipe: Română, Drept, Matematică, Fizică, Geografie, Istorie.

Cupa a XXX-a aniversare a UASCR.

Feminin - participă Dreptul cu două echipe, Matematica cu două echipe, Biologia și Româna.

Campionatul pe CUB - feminin locul III, masculin locul V.

1988-1989

Cupa anilor I - participă la feminin: **Matematica, Dreptul, Istoria, Biologia, Filozofia, Fizica.**

Cupa anilor I pe CUB - din șase participante, echipa **Universității** ocupă locul III la feminin, la masculin din opt echipe, cea a **Universității** ocupă locul VII.

1991-1992

Jocuri demonstrative de volei ale echipei reprezentative a **Universității (F)** cu ocazia finalei Cupei **Universității**. În **Campionatul pe CUB**, echipele **Universității** s-au clasat astfel: la feminin - locul IV, iar la masculin locul III.

1992-1993

Cu ocazia finalelor Cupei **Universității**, echipa feminină a **Universității** a susținut o serie de meciuri demonstrative. În **campionatele CUB**, echipele s-au clasat astfel: feminin - locul V și masculin - locul II.

1993-1994

Ca și în anii precedenți, echipa reprezentativă a **Universității** a susținut o serie de meciuri demonstrative. În **Campionatul CUB**, echipele **Universității** s-au clasat după cum urmează: feminin - locul II, masculin - locul III

1994-1995

Cupa anilor I

Au participat patru echipe feminine: **Fizică, Chimie, Litere, Limbi și Literaturi Străine, Matematică.** Locul I a fost obținut de **Facultatea de Limbi Străine.**

În **Campionatul CUB**, echipele de volei ale **Universității** s-au clasat după cum urmează:

Feminin - locul II și masculin - locul V.

Dorim să vă prezentăm în continuare profesorii catedrei de educație fizică și sport a **Universității** care, în timp, s-au ocupat de activitatea voleibolistică a studenților, atât la nivel de performanță, cât și de masă.

Dna lector **Georgeta Constantin 1951-1972**

Dna lector **Elena Caraiman 1951-1981**

DI lector **Nicu Stoica 1963-1990**

DI lector **Oleg Solomonov 1970-1983**

Dna lector **Mariana Cristea 1990**

DI asistent **Sorin Șerbănoiu 1991**

Activitatea sportivă de performanță desfășurată în cadrul Clubului Sportiv „Universitatea” București

Înființată în anul 1966, ca o necesitate firească de a lega activitatea sportivă de performanța desfășurată de studenții Universității, de cadrul organizatoric al acestei unități de învățământ superior: rectorat, senat, decanate, consilii profesionale, asociația studenților și iubitori ai sportului din Universitate, Clubul Sportiv al Universității din București a reușit într-o perioadă relativ scurtă de doi ani să se organizeze și să devină unul dintre cele mai puternice cluburi sportive studențești din țară.

Facem această afirmație deoarece în anul 1968, Clubul Sportiv activa cu 6 echipe în divizia A a campionatelor naționale, 4 echipe în divizia B, iar la 4 sporturi individuale participa la finalele pe țară ale campionatelor naționale.

Activitatea de performanță era practică de 421 de studenți sportivi, dintre care 74 cu categorii superioare de clasificare.

Deși numărul studenților Universității era mult mai mic decât al altor instituții de învățământ superior, situându-se anual în jurul cifrei de 4500, Clubul Sportiv, sprijinit permanent de conducerea Universității și decanatele facultăților, s-a situat an de an printre cluburile cu cele mai bune rezultate sportive pe plan național, în ierarhia celor 32 de cluburi și asociații sportive studențești. Astfel, în clasamentele oficiale sau neoficiale întocmite de direcția de resort din Ministerul Învățământului, Clubul Sportiv Universitatea București s-a clasat în fiecare an în primele 5-6 locuri, exemplu fiind anul 1977 când s-a situat pe locul III în clasamentul cluburilor sportive universitare.

Această poziție de frunte a CS Universitatea s-a datorat unor rezultate sportive de valoare obținute în special de secțiile de tradiție din cadrul clubului, cum au fost handbalul masculin și feminin, șahul, scrima, gimnastica artistică, judo, oina, orientarea sportivă, alpinismul, atletismul, baschetul masculin și feminin, voleiul feminin.

Echipele de handbal masculin și feminin activau în divizia A și s-au clasat aproape cu regularitate pe unul din primele 3 locuri ale clasamentelor finale, fiind pepiniere recunoscute pentru loturile naționale de seniori și olimpici.

Secția de șah, multiplă campioană națională pe echipe și la individual, forma în cea mai mare parte loturile naționale masculine și feminine ale României, precum și loturile olimpice.

Secția de scrimă, reprezentată la toate cele patru arme: floretă masculin

și feminin, sabie și spadă a fost cotată valoric ca prima secție studentească și a doua pe plan național, după secția de scrimă a Clubului Steaua București, cu care își dispută titlurile de campion național la floretă masculin și sabie.

Gimnastica artistică și judoul au obținut rezultate remarcabile și titluri de campioni naționali și balcanici.

Alpinismul și orientarea sportivă, două sporturi cu mare aderență în rândurile studenților, obțineau în fiecare an majoritatea titlurilor de campion național, pe echipe și la individual la escaladă, trasee alpine, orientare în trasee de zi, de noapte și pe schiuri.

Echipa de oină se clasa an de an pe primele locuri în clasamentele campionatului național și Cupa României, în anul 1975 devenind campioană națională.

Baschetul masculin și feminin și voleiul feminin au activat cu rezultate bune în divizia B a campionatului, având o largă reprezentare în rândul studenților Universității.

Rezultatele sportive de prestigiu pentru sportul din Universitate au fost obținute de un număr mare de sportivi, dintre care menționăm pe cei mai reprezentativi:

Handbal masculin: Voinea Radu, Chicid Gabriel, Ștef Mircea, Cărlan Ion, Roșu Laurențiu, Banciu C-tin, Gațu Cristian.

Handbal feminin: Simona Arghir, Doina Furcoi, Dobârceanu Elena, Bosi Ana, Ionică Viorica.

Șah: Șubă Mihai, Stoica Valentin, Ionescu C-tin, Ghindă Mihai, Marina Pogorevici și Viorica Ionescu.

Scrimă: Tănase Mureșan, Costescu Cristian, Cipler Atila, Ghiș Mircea, Budahazi Iosif, Manoliu Radu, Chira Manuela și Holciu Ana.

Alpinism: Livia Cotor și Lia Rebegea

Orientare: Maiorescu Gabriel și Maiorescu Nina

Oină: Păulescu Ion, Pârvan Marin, Davida Marin

Activitatea de instruire din cadrul acestor secții s-a realizat prin munca competentă și entuziastă a cadrelor didactice de la catedra de educație fizică a Universității, care, prin activitatea de zi cu zi, au obținut rezultate de prestigiu pentru clubul sportiv al Universității, marea majoritate reușind să se situeze printre cei mai buni specialiști din țară la disciplina sportivă respectivă, dintre care menționăm:

Conf. Trofin Eugen și conf. Hnat Virgil la handbal masculin, prof. Popescu C-tin și conf. Leonte Aurora la handbal feminin, conf. Petruțiu Ion și Teleguță Ianuarie la baschet, conf. Stoica Nicu la volei, prof. univ. Bizim Alexandru la atletism și șah, lectorii Rădulescu Ion și Costescu Cristian la scrimă și conf. Nedef Eliza la gimnastică artistică.

În atenția membrilor catedrei de educație fizică și sport a stat în permanență perfecționarea procesului de instruire sportivă, folosindu-se în cea mai mare măsură mijloace și metode moderne de pregătire, în acest sens elaborându-se și o serie de lucrări de cercetare științifică.

Realizarea rezultatelor sportive de valoare națională și internațională n-ar fi fost posibilă fără sprijinul permanent al unor inimoși președinți de secții, dintre care menționăm pe lectorul Sandu Constantin la handbal și medic Paloș Constantin de la dispensarul Universității, la volei.

În anul 1984, printr-o reorganizare a cluburilor sportive universitare, clubul Universității s-a desființat, secțiile de performanță fiind preluate de CS IEFS Bucurști și CS Politehnica București.

În continuare, prezentăm în sinteză activitatea și cele mai importante rezultate ale CS Universitatea București în perioada 1968-1983.

ANUL 1968

Secții pe ramură de sport:	12 (4 la jocuri sportive, 8 la sporturi individuale)
Jocuri sportive:	- Divizia A - handbal (F), handbal (M) - Divizia B - baschet (M), baschet (F), volei (M), volei (F), handbal (F)
Sporturi individuale:	- Divizia A - sabie, spadă, floretă (M+F) - Camionatul RSR - gimnastică artistică, judo, șah (M+F)
Sportivi legitimați:	- 421 (221 la jocuri sportive, 200 la sporturi individuale) - 7 maeștri emeriti, 9 maeștri ai sportului, 5 candidați maeștri, 53 categoria I, 102 categoria a II-a, 134 categoria a III-a, 3 juniori, 108 fără categorie
Antrenori	- 25 (17 bărbați, 8 femei) 1 antrenor emerit, 1 categoria I, 2 categoria a II-a, 18 categoria a III-a, 3 fără categorie

HANDBAL

La încheierea campionatului divizionar feminin, locul II a fost ocupat de echipa universitară Universitatea București, care a acumulat un număr de 28 de puncte, antrenor Constantin Popescu.

Universitatea București a înregistrat în anul 1968 și alte succese de prestigiu, cucerind Cupa Federației Române la handbal, precum și turneul internațional dotat cu „Cupa Primăverii”, desfășurat la Buhuși.

Chiar dacă echipa CS Universitatea s-a clasat după echipe ca Steaua, Dinamo București, aceasta și-a apărat de fiecare dată cu demnitate culorile cluburilor, obținând victorii de prestigiu sau pierzând la limită în fața unor adversari extrem de valoroși.

Activitatea internațională

Anul 1968 constituie o nouă ocazie pentru consacrarea pe plan mondial a handbalului studentesc în România. Participând la campionatul mondial studentesc de handbal masculin (desfășurat între 4-12 ianuarie 1968 în RF Germană), echipa României ocupă locul II în clasamentul final, pierzând la limită (17-18) în finala disputată cu formația URSS.

Antrenor: Trofin Eugen

Sportivi: Orban Ștefan, Gațu Cristian, Kiosid Gavril.

Din rândul echipelor Universității au fost cuprinși în loturile republicane (seniori sau tineret) un număr de peste 25 de sportivi dintre care menționăm: Gațu Cristian, Kiosid Gavril, Furcoi Doina. De asemenea, antrenori și loturi naționale au fost desemnați: Popescu Constantin și Trofin Eugen, cadre didactice cu activitate în cadrul CS Universitatea București.

Baschet - divizia B

Masculin - seria a II-a

Locul II - Universitatea București 30 puncte, antrenor conf. univ. Ion Petruțiu.

Feminin - seria a II-a

Locul IX - Universitatea București 24 puncte, antrenor conf. univ. V. Pădureanu.

Volei - seria a III-a, Masculin, seria a III-a

Locul IV - Universitatea București 30 puncte, antrenor Oleg Solomonov.

Feminin - seria a III-a

Locul IV - Universitatea București 22 puncte, antrenor conf. univ. N. Stoica

Sporturi individuale - Divizia A - sabie, spadă, floretă (M+F)

Secțiile de scrimă funcționează și în clubul universitar Universitatea București, antrenori Rădulescu Ion și Costescu Cristian cu toate cele patru echipe în divizia A.

SCRIMĂ

Floretă masculin

Locul III - Universitatea București

Floretă feminin

Locul IV - Universitatea București

Sabie

Locul V - Universitatea București

Spadă

Locul VI - Universitatea București

Participarea sportivilor din cadrul Universitatea București la diferite concursuri internaționale

1. Cupa speranțelor olimpice (Cuba, 9-11 februarie)

Sabie - Locul III Budahazy I (Universitatea București)

2. Întâlnirea amicală România-RFG (individual și echipe)

Floretă masculin - locul V - Mureșan Tănase

Sabie - semifinală - Budahazy I.

Echipe floretă - România-RFG 10-6 (Mureșan T., 3 victorii)

3. Cupa țărilor balcanice - echipe și individual

Floretă echipe

Locul I - Mureșan Tănase component al echipei

Floretă individual

Locul III - Mureșan Tănase

4. Jocurile olimpice - Mexic

Floretă masculin echipe

Locul IV - Mureșan Tănase

Floretă individual

Locul VIII - Mureșan Tănase

Campionat republican pe echipe divizia A

Floretă masculin

Locul II - Universitatea București

Floretă feminin

Locul III - Universitatea București

- floretă (masculin) locul II - Universitatea București

- floretă (feminin) locul III - Universitatea București

- spadă locul II - Universitatea București

- sabie locul III - Universitatea București

Clasament general pe cluburi: Universitatea București, locul II, după Clubul Steaua București.

Activitatea internațională

Campionatele mondiale - Ankara

- Floretă masculin - locul III Mureșan Tănase în întrecere pe echipe

Campionate balcanice Sofia

- Floretă masculin - locul II Mureșan Tănase - individual

locul II - Mureșan Tănase - component al echipei

- Sabie - locul II - Budahazi Iosif - Universitatea București

individual și echipe

Patrulaterul de sabie - România-Italia-Polonia-URSS

Locul III - Budahazi Iosif - individual

Turneu internațional - Dresda

Locul I - floretă (masculin echipa) - Universitatea București

Întâlniri bilaterale

Echipa de spadă a Universității București - reprezentativa Italiei 11-5

Judo

Campionatele naționale

Campionat pe echipe

Locul VII - Universitatea București

Șah

Universitatea București - antrenor Gică Alexandrescu

Campionatele naționale

pe echipe mixte:

Locul IV - Universitatea București - 11 puncte

Masculin

Universitatea București - locul IV

Feminin

Universitatea București - locul VIII

Gimnastică artistică

În întrecerile primului campionat republican de gimnastică artistică organizat în zilele de 14-15 decembrie 1968, la Sibiu, studentele Universității au fost principalele animatoare ale întrecerilor, obținând următoarele rezultate:

Categoria a II-a

Pe echipe, locul I - Universitatea București 76,95 puncte

Individual compus

Hurezean Cristina - locul I

Categoria I

Individual compus

Nicolae Ileana - locul II

Categoria maestrie

Individual compus

Locul II - Victoria Vilcu

Locul III - Ana Motș

Rezultatele obținute în Cupa RFG, organizată în zilele de 20-22 decembrie 1968, în orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Locul I - Vilcu Victoria 28,80 puncte

Locul III - Nicolae Ileana 27,80 puncte

În anul 1968, secția de gimnastică a Universității București a activat și la categoria „Maestre”, categoria I și a II-a, condusă de asistent univ. Mociani Victoria și Nedef Eliza.

Locul III - Universitatea București, antrenori asistent univ. Victoria Mociani și Eliza Nedef

Întreceri individuale

Categoria „Maestre”

Locul II - Victoria Vilcu - 28,70 puncte

Exerciții fără obiect

Locul I - Victoria Vilcu - campioană națională

Categoria I

Individual compus

Locul IV - Cristina Hurezeanu

Categoria „Maestre”

Locul I - Victoria Vilcu - Universitatea București - 28,25 puncte

Locul III - Ileana Nicolae - Universitatea București - 27,85 puncte

Activitatea internațională

La campionatele mondiale organizate la Varna, sportiva Victoria Vilcu evcluează meritoriu, clasându-se pe locul VI la exercițiu fără obiect, pe locul VII la exercițiu cu mingea și pe locul IX la individual compus.

În concursul internațional organizat în Iugoslavia, aceeași sportivă se clasează pe locul IV la individual compus.

Universitatea București s-a clasat pe locul I (echipe), în întâlnirea cu Ruda Hvezda Praga și locul II în întâlnirea cu echipa Slavia Sofia.

ANUL 1969

Clubul Sportiv Universitatea București

Culorile clubului: alb-albastru

Președinte: conf. dr. Zorin Zamfir

Vicepreședinte cu probleme tehnice: conf. univ. Nicolae Băiașu

Secretarul clubului: prof. Constantin Mathia

Cadre voluntare cu activitate deosebită: lector univ. Constantin Sandu, asistent univ. Cornel Podină, Frederic Heidel

Sportivi legitimați: 353

Cu categorii superioare de clasificare: 80

Cadre didactice și antrenori ce activează în cadrul clubului: 19; cu categorii superioare de clasificare: 5

Secții cu activitate la nivel republican: 7 (handbal, baschet, volei, gimnastică modernă, judo, șah, scrimă)

Echipe divizionare și în campionate republicane: 13

Numărul sportivilor care au făcut parte din loturile RSR: 43 (23 la handbal, 10 la scrimă, 4 la șah, 3 la gimnastică modernă, 2 la judo, 1 la baschet).

Rezultate mai importante realizate în 1969

Campioni RSR - 1 titlu obținut prin Victoria Vilcu, la gimnastică modernă (exercițiu fără obiect)

Locul VI realizat de Victoria Vilcu la exercițiu fără obiect în cadrul campionatului mondial de gimnastică modernă de la Varna.

Locurile II pe echipe, în campionatul diviziei A la scrimă (floreță și spadă).

Locurile II la gimnastică modernă (individual compus) prin Victoria Vilcu.

Locurile I obținute în Cupa României prin Tănase Mureșan, Alex. Micleș, Cezar Stanciu (scrimă) și Victoria Vilcu (gimnastică modernă).

Șah

Participând în campionatul republican pe echipe mixte, Universitatea București se situează pe locul II.

La întrecerile campionatului republican individual masculin la seniori au luat parte și 3 sportivi din Clubul Universitatea București:

- Teodorescu Șerban - Universitatea București, locul IX-XI

- Zara Dan - Universitatea București, locul XIV

- Șegal Sprin - Universitatea București, locul XX

Baschet

Divizia B

Masculin, seria a II-a

Locul IV - Universitatea București („) 27 puncte, antrenor conf. Ioan Petruțiu

Feminin

Seria a II-a

Locul VII - Universitatea București (IX) 24 de puncte, antrenor asistent univ. Valentina Pădureanu

Handbal - Divizia A

Feminin

Locul IV - Universitatea București 36 puncte, antrenor emerit prof. Constantin Popescu

Masculin

Locul VIII - Universitatea București (VI) 22 de puncte, antrenor conf. Eugen Trofin

Echipa Universitatea București (masculin) participă la turneul tradițional de Anul Nou din Berlinul Democrat (RDG), unde s-a clasat pe locul III. Întâlnire amicală cu echipa SIK (Suedia) 21-12. Echipa feminină a întreprins un turneu în RFG, unde a susținut întâlnirea cu TUS Alstertal, Hamburger Sport Verein-Union 03, toate câștigate de studentele Universității.

Volei

Divizia națională B

Masculin - seria a II-a

Locul XI - Universitatea București, antrenor prof. Gh. Tulvan

Feminin - seria I

Locul VI - Universitatea București, antrenor conf. Nicolae Stoica

Gimnastică modernă

Campionate tradiționale

Întreceri pe echipe

Categoria I

ANUL 1970

Club sportiv de categoria I, cu o frumoasă tradiție în activitatea de handbal, scrimă și șah. Rezultate bune au obținut secțiile de handbal fete și băieți, scrimă, gimnastică modernă și volei fete. În cadrul clubului activează

un număr de 36 de elevi.

Secțiile, echipele și antrenorii ce activau în cadrul clubului:

handbal (F) - divizia A - antrenor prof. C-tin Popescu

handbal (M) - divizia A - antrenor lector univ. Eugen Trofin și asistent

univ. Virgil Hnat

scrimă (M+F) - 4 echipe în divizia A - antrenori asistent Ioan Rădulescu

și prof. Cristian Costescu

volei (F) - divizia B - antrenor asistent Nicolae Stoică

volei (M) - divizia B - antrenor asistent E. Constantinescu

baschet (M) - divizia B - antrenor asistent Ioan Petruțiu

baschet (F) - divizia B - antrenor asistent Valentina Pădureanu

gimnastică modernă - în campionatul RSR - antrenor asistent univ.

Viorica Mociani și asistent univ. Eliza Nedef

șah (M+F) - în campionatul RSR - antrenor Gică Alexandrescu

judo - în campionatul RSR - antrenori Franchie Niculescu și G. Popovici

oină - în campionatul RSR - antrenor Constantin Iancu

baschet (M) - în calificări - antrenor lector univ. I. Teleguță

baschet (F) - în calificări - antrenor asistent R. Sehovitz

handbal (M) - în calificări - antrenor conf. V. Ionescu

handbal (F) - în calificări i - antrenor asistent A. Leonte

volei (M) - divizia B - antrenor asistent E. Caraiman

volei (F) - în calificări - antrenor lector G. Constantin

Dinamica dezvoltării activității de performanță în perioada 1968-1970

Anul	Sportivi legitimați		Secții la nivel republican	Echipe divizionare			Rezultate în campionatele RSR		
	Cu categorie superioară de clasificare	Total sportivi		A	B	C	Campioni	Locul II	Locul III
1968	74	421	7	6	5	-	-	3	2
1969	80	353	7	5	5	-	1	4	4
1970	85	336	7	6	4	-	3	6	6

Scrimă

În campionatul național pe echipe, scrima universitară este reprezentată și de Universitatea București cu 4 echipe în divizia A.

Campionat național pe echipe - divizia A

Sabie

Locul II - Universitatea București

Campionat echipe divizia B

Spadă

Locul I - Universitatea București

Echipa Universității București promovează în divizia A

Campionat republican individual - seniori

Floretă masculin

Locul III - Petre Habola

Locul IV - Cristian Costescu

Cupa României

Floretă masculin

Locul I - Tănase Mureșan

Floretă feminin

Locul IV - Maria Salay

Sabie

Locul IV - Ion Budahazy

Întâlnirile organizate de echipele de club Universitatea București-
Universitatea din Heidelberg

2-5 (floretă masculin)

18-7 (spadă)

Universitatea București-Universitatea din Mainz

16-9 (floretă masculin)

16-9 (spadă)

Universitatea București-Universitatea din Mainz (retur)

9-7 (floretă masculin)

9-16 (spadă)

Handbal

Divizia A (feminin) - locul II - Universitatea București, 38 de puncte

Divizia A (masculin) - locul IV - Universitatea București, 30 de puncte

Universitatea București se clasează pe locul II în turneul feminin organizat
la Berlin, între 24-29 decembrie, unde înregistrează următoarele rezultate: 14-
2 cu RDG tineret; 8-8 cu SC Woodow, 11-2 cu VIF Sofia și 5-11 cu TCS Berlin.

Întâlniri amicale (masculin) organizate în țară cu TSC Berlin (16-12) și cu
ESV Reimonsen (27-17 și 12-10).

ANUL 1971

Președinte: conf. univ. Zorin Zamfir

Vicepreședinte cu probleme tehnice: conf. univ. Herold Constantin

Secretar: prof. Mathia Constantin

Sportivi legitimați: 325 (90 cu categorii superioare de clasificare)

Secții pe ramură de sport: 10 (8 cu activitate la nivel RSR)

Echipe divizionare: 9 (6 în divizia A, 3 în divizia B)

Sportivi în loturile RSR: 27

Cea mai bună secție în 1971: handbal

Antrenori evidențiați: prof. Popescu Constantin și conf. univ. Trofin Eugen (handbal), asistent univ. Petruțiu Ioan (baschet), asistent univ. Stoica Nicu (volei)

Activiști voluntari cu activitate deosebită: lector univ. Sandu Constantin (handbal), lector univ. Podină Cornel (volei), Haydl Frigves (scrimă)

Rezultate deosebite obținute în 1971:

- cucerirea titlului de campion național la handbal fete de către „U” Buc.

Rezultate internaționale:

9-7 cu 2 MDZ Bratislava

18-14 cu selecționata Japonia

22-9 cu Sparta Praga

31-9 cu Visa-vice 1871

22-7 cu Tatra Praga

25-12 cu TVS Alstretal (RFG)

28-5 cu FS Pken

12-10 cu TVS Alstretal (RFG)

- locul III în campionatul de handbal masculin divizia A

Rezultate internaționale:

12-11 cu Dinamo Pancevo

18-15 cu Selecționata Israel

- 6 medalii (2 aur, 1 argint, 3 bronz) în campionatul RSR de scrimă

- clasarea echipei de volei pe locul I în divizia B

Cei mai buni 10 sportivi în 1971:

1. Simona Arghir (handbal)

2. Tănase Mureșan (scrimă)

3. Voinea Radu (handbal)

4. Costescu Cristian (scrimă)

5. Cosma Adrian (handbal)

6. Schramko Aneta (handbal)

7. Furcoi Doina (handbal)

8. Halchin Ana (scrimă)

9. Vilcu Victoria (gimnastică modernă)

10. Ioneci Doina (volei)

Locul I - Vilcu Victoria - campioană absolută la exercițiu cu cerc și la exercițiu fără obiect

Concurs bilateral România-Iugoslavia

Locul I - Vilcu Victoria

Concurs bilateral România-Ungaria

Locul I - Vilcu Victoria

Universitatea București-Ruda Hvezda Praga

Locul I - Vilcu Victoria

Locul II - Hurezeanu Cristina

Universitatea București-Slavia Sofia

Locul I - Vilcu Victoria

Locul II - Hurezeanu Cristina

Șah

Campionat național pe echipe: etapa finală

Universitatea București: locul VI feminin, locul VII masculin și locul VII în clasamentul general

Campionat republican individual - masculin

Etapa finală pe țară

Locul X - Sorin Segal, 10 puncte

Locul XVIII - Bena Dorin, 1 1/2 puncte

Campionatul Centrului Universitar București, pe echipe

Clubul Sportiv Universitatea București campion pe echipe

Gimnastică modernă

Activitate internațională

Campionate balcanice

Locul II - Vilcu Victoria, la exercițiu cu mingea

Locul II - Vilcu Victoria, la exercițiu cu coarda

Locul V - Vilcu Victoria, la exercițiu cu cercul

Locul V - Vilcu Victoria, la individual compus

Șah

Cei mai buni șahiști din CS Universitatea București: **Șubă Mihai, Teodorescu Șerban, Stoenescu Florin și Negroiu Doina; antrenor Dumitru Ghiudavu.**

Șubă Mihai devine campion republican universitar

Scrimă

Universitatea București - antrenori lector **Rădulescu Ion și Costescu Cristian**, cel mai bun rezultat în 1971 - **Mureșan Tănase și Budahazy Iosif** componenți ai echipelor campioane balcanice.

Campionatele naționale - divizia A

Floretă masculin

ANUL 1972

Președinte: conf. univ. dr. Ioan V. Turcu

Vicepreședinte: lector univ. Constantin Herold

Secretar: prof. Constantin Mathia

Club de categoria I, care de-a lungul anilor și-a adus o contribuție însemnată la dezvoltarea handbalului național și universitar.

Rezultate bune au obținut, de asemenea, secțiile de șah și scrimă, în cadrul cărora activează sportivi de nivel republican. Dintre sportivii fruntași se detașează: Radu Voinea, Cosma Adrian, Cărlan Ilie, Arghi Simona, Furcoi Doina, Ionescu Elisabeta (handbal), Budahazy Iosif și Tănase Mureșan (scrimă), Elisabeta Polihroniade și Ghizdavă Dumitru (șah).

Secții, echipe și nivelul la care activează:

- la nivel republican, divizia A handbal (M+F), floretă (M+F), spadă, sabie, volei (F), șah (M+F); divizia B baschet (M+F)

Campionat RSR - judo, oină

- la nivel municipal: baschet (M+F), handbal (M+F), handbal (M+F), volei (M+F)

Rezultate deosebite obținute în anul 1972:

- cucerirea a trei medalii de bronz la Jocurile Olimpice de la München prin sportivii: Talle Virgil, Voinea Radu, Cosma Adrian (componenti ai echipei RSR de handbal)

- locul IV la Jocurile Olimpice de la München (prin Budahazy Iosif) și locul VII la Campionatele mondiale de floretă (prin Tănase Mureșan) componenti ai echipelor RSR

- calificarea în semifinalele Cupei Campionilor Europeni a echipei de handbal feminin

- cucerirea titlului de campioană republicană de senioare la șah prin sportiva Elisabeta Polihroniade

Șah

Universitatea București - antrenor Dumitru Ghizdavu

Campionatul național - individual

Locul I - Polihroniade Elisabeta - campioană națională de senioare individual

Locurile ocupate în clasamentul final

Sportivi în loturile naționale: Polihroniade Elisabeta și Ghizdavu Dumitru

Scrimă

Universitatea București - antrenori asistent univ. Rădulescu Ionel, prof. Cristian Costescu

Campionatul național individual

Locul II - Tănase Mureșan și vicecampion național - floretă seniori

Campionatul pe echipe - divizia A

Universitatea București - locul II - floretă masculin

Universitatea București - locul IV - floretă feminin

Universitatea București - locul V - sabie

Baschet

Campionatul național - divizia B

Echipa feminină antrenată de asistent univ. Pădureanu Valentina

Echipa masculină antrenată de conf. Petruțiu Ioan

Echipa feminină - locul V în seria a IV-a - Universitatea București, 28 puncte

Echipa masculină - locul II în seria a IV-a - Universitatea București, 38 puncte

Handbal

Echipele divizionare A

Echipa feminină - antrenor emerit prof. Popescu Constantin

Echipa masculină - antrenor emerit conf. univ. Trofin Eugen

Handbaliștii și handbalistele selecționați în loturile naționale de la Universitatea București:

- Voinea Radu, Cosma Adrian, Talle Virgil, Ștef Mircea, Cărlan Ioan, Mintici Adrian, Arghir Simona, Furcoi Doina, Ionescu Elisabeta, Moise Ana, Iordache Niculina.

Clasamente finale, ediția 1971/1972

Divizia A feminin - locul II - Universitatea București, 44 puncte

Divizia A masculin - locul III - Universitatea București, 38 puncte

Cei mai buni handbaliști și handbaliste din Clubul Universitatea București:

- Arghir Simona, Cosma Adrian, Furcoi Doina, Ionescu Elisabeta, Radu Voinea, Ștef Mircea.

Volei

- Universitatea București: lector univ. Stoica Nicu (echipă nou promovată)

- Divizia A feminin

Locul I, seria I - Universitatea București, 39 puncte

În anul 1972, un rezultat remarcabil a obținut echipa feminină de volei, care s-a calificat în divizia A a Campionatului Național.

ANUL 1973

Președinte: conf. univ. dr. Turcu Ioan

Secretar: prof. Cristian Costescu

Secții:

- handbal (M+F), divizia A
- șah (M+F), divizia A
- judo, divizia A
- volei (F), divizia B
- baschet (M+F), divizia B
- oină, nivel RSR

Activitatea sportivă de performanță

- 6 secții de nivel republican, 382 sportivi legitimați, din care 84 cu categorii superioare de clasificare, sportivi în lotul național 15, 4 echipe în divizia A și 3 echipe în divizia B.

Rezultate în Campionatele Naționale

- 2 locuri II și 3 locuri III
- 10 handbaliști și handbaliste au făcut parte din loturile olimpice

Printre cei mai buni 10 sportivi din cluburile sportive universitare în anul 1973: locul I Voinea Radu (handbal) și locul IV Cosma Adrian (handbal).

Dintre cei mai buni 10 sportivi pe discipline sportive: șah, locul I Polihroniade Elisabeta, locul II Ghizdavu Dumitru, locul III Șubă Mihai și locul X Ghindă Mihai.

- handbal (F), locul II Ionescu Elisabeta, locul IV Arghir Simona, locul V Furcoi Doina

- handbal (M) - locul II Voinea Radu, locul II Cosma Adrian, locul V Ștef Mircea, locul VI Cărlan Ilie, locul IX Banciu Constantin

Locurile obținute în Campionatele Naționale

- Locul III la judo categoria 93 kg juniori mari prin Petro Ioan
- șah - Elisabeta Polihroniade, locul II individual seniore
- locul III Șubă Mihai (șah) individual seniori
- Rezultatele obținute la Jocuri Sportive în Campionatele Naționale:
- Baschet (M) divizia B - Universitatea București obține un rezultat de valoare: locul I în seria a II-a a diviziei B
- Baschet (F) divizia B - Universitatea București se clasează pe locul V în seria a IV-a

- handbal - echipa masculină a Universității București obține medalia de argint în divizia A (locul II), după Steaua București
- handbal, echipa feminină este medalită cu bronz la divizia A a Campionatului Național, urcând pe podiumul de premiere

Activitatea internațională

Campionate Mondiale de handbal feminin

Locul II - Simona Arghir, Doina Furcoi

Campionatul Balcanic de șah, locul II - Dumitru Ghizdavu în întrecerea pe echipe

Întâlniri internaționale ale secției de handbal

- feminin, divizia A, cu VFR Mannheim (RFG) 15-9
- feminin, divizia A, cu Admira Viena (Austria) 13-8
- feminin, divizia A, cu Bayern München (RFG) 14-11, turneu în RFG
- feminin, divizia A, cu Eintracht Mindan (RFG) 10-9
- feminin, divizia A, cu Ferencvaros Budapesta (RPU) 13-12
- masculin, divizia A, cu Phonix Essen (RFG) 17-14
- masculin, divizia A, cu Gramatik Bremen (RFG) 13-11, turneu în RFG
- masculin, divizia A, cu Universitatea Munster (RFG) 18-20
- masculin, divizia A, cu HVS Hamburg (RFG) 13-12
- masculin, divizia A, cu Teutonia Reineke (RFG) 14-12
- masculin, divizia A, cu SK Magdeburg (RFG) 16-13, la București
- masculin, divizia A, cu TV Schur (Elveția) 15-12, la București

Finalele Universitare la orientare sportivă Poiana Brașov 29-30 aprilie

- Locul II - Țicleanu Mircea - individual studenți

Finalale Universitare la Șah - Sinaia, 14-24 februarie

Titlul de campion național universitar a fost cucerit de Mihai Șubă

În clasamentul final

- Șubă Mihai 8,5 puncte - Universitatea București
- Bena Dorin 6,5 puncte - Universitatea București
- Popescu Eugen 5,5 puncte - Universitatea București

Finalele Universitare la tenis de masă - Cluj, 13-15 februarie

Simple fete - locul III - Popa Elena

Dublu studente - locul I - Popa Elena și Stanciu Gabriela

O contribuție deosebită în obținerea titlului de echipă campioană mondială universitară la handbal masculin ce a avut loc la Malmö - Suedia,

în perioada 28.XII.-5.I.1973, a avut echipa de handbal masculin a Universității București, prin sportivii Constantin Banciu, Adrian Cosma, Laurențiu Roșu, Mircea Anton, Radu Voinea, Mircea Ștef, Ilie Cărlan, alături de antrenorul echipei conf. univ. Eugen Trofin.

În finala Campionatului mondial studentesc, echipa României a întrecut reprezentativa URSS cu scopul de 19-18.

ANUL 1975

Club de categoria I

9 secții pe ramură de sport, din care 7 de nivel RSR (alpinism, baschet, handbal, judo, oină, șah și volei)

Vicepreședinte: prof. Cristian Costescu

Număr total secții: 9, dintre care 7 de nivel național

Sportivi cu categorii de clasificare:

- 4 maștri emerți
- 15 maștri ai sportului
- 4 candidați maștri și clasă internațională
- 80 categoria I
- 41 categoria a II-a
- în total, 410 sportivi legitimați.

Echipe divizionare:

- 4 de divizia A
- 4 de divizia B

Locuri obținute în Campionatele Naționale:

- Locul I - 1 loc
- Locul II - 4 locuri
- Locul III - 2 locuri

Sportivi în loturile naționale: 25

Campionate naționale

Alpinism - locul III - Universitatea București, echipa seniori

- locul III - Universitatea București, echipa tineret

Baschet - divizia B, feminin - locul V - Universitatea București, seria a IV-a

Handbal - divizia A, masculin - locul V - Universitatea București

- divizia A, feminin - locul II - Universitatea București

Oină - Locul II - Universitatea București

Activitatea internațională

Campionatele mondiale universitare de handbal masculin (4-12 ianuarie, România)

Clasamentu final:

Locul I - România - campioană mondială universitară

Locul II - URSS

Locul III - Polonia

Sportivii și antrenorii lotului studentesc al României din Universitatea București:

- Orban St., Banciu C., Vasilache N., Roșu L., Cosma A., Voinea R., Șteff M., Mintici A., antrenor Trofin Eugen

Locurile ocupate de sportivii Universității la campionatele mondiale:

handbal feminin - locul IV - Arghir Simona, Furcoi Doina, Mihoc Maria (Universitatea București), componente ale echipei naționale.

șah - locul II - Ghindă Mihai, Stoica Valentin, Șubă Mihai, componenți ai echipei naționale

Loturile olimpice

6 sportivi din secția de handbal au fost nominalizați pentru Jocurile Olimpice de la Montreal, 1976.

Handbal masculin

- Cosma Adrian - Universitatea București

- Ștefan Mircea - Universitatea București

- Voinea Radu - Universitatea București

Handbal feminin

- Arghir Simona - Universitatea București

- Furcoi Doina - Universitatea București

- Andronache Georgeta - Universitatea București

ANUL 1977

- Unitate sportivă de categoria I, înființată în anul 1966.

- Funcționează pe lângă Universitatea București.

- Președintele Clubului: lector univ. Octavian Păun.

- Vicepreședintele Clubului: prof. Cristian Costescu.

- Cuprinde 8 secții de nivel republican (handbal, judo, șah, alpinism, orientare sportivă, baschet, volei, oină).

- Activează cu 438 sportivi legitimați, 98 având categorii superioare de clasificare, iar 34 sportivi au făcut parte din loturi RSR.

În anul 1977, Clubul Sportiv Universitatea București a avut o activitate sportivă de performanță care s-a ridicat la un nivel foarte bun, concretizat în locul III în ierarhia cluburilor și asociațiilor sportive studențești din țară.

C.S. Universitatea București s-a clasat pe locul III, cu un punctaj total de 1328 puncte, din cele 32 de cluburi și asociații sportive studențești existente.

Judo

Campionatul Național individual de seniori

- Olteanu Marian - locul III la categoria 86 kg
- Cojocaru Ovicu - locul III la categoria 60 kg

Șah

Campionate naționale

- Elisabeta Polihroniade - campioană națională individual senioare
- Ghindă Mihai - campion național individual seniori
- Echipa de senioare - campioană națională
- Echipa de seniori - campioană națională
- Echipa mixtă de juniori - campioană națională
- Echipa mixtă de juniori - campioană națională

În total, secția de șah a obținut 6 titluri de campioană al României

Alpinism

- Echipa de cățărare la senioare - campioană națională

Orientare sportivă

Campionatele naționale

- Cheuca Ion - campion național la individual seniori
- Echipa de seniori - campioană națională
- Ștafeta de seniori - campioană națională
- Ștafeta de senioare - locul II
- Individual seniori - locul III
- Individual tineret - locul III

Handbal

Campionatul național, divizia A

Universitatea București - masculin, locul III. Echipele de baschet și volei activează în divizia B a Campionatului Național.

Pe plan internațional

O contribuție substanțială la cucerirea titlului de campioană mondială universitară la handbal masculin și-au adus-o și unii componenți ai echipei Universității, care, alături de conf. univ. Trofin Eugen, antrenorul lotului studentesc al României, au învins în finală Iugoslavia și au cucerit titlul mondial.

ANUL 1978

Unitate sportivă de categoria a II-a

Funcționează în cadrul Universității București

Președinte: prof. Cristian Costescu

În cadrul Clubului activează 6 secții de nivel republican (alpinism, handbal, oină, orientare sportivă, șah, volei), cu un număr de 316 sportivi legitimați, dintre care 93 cu categorii superioare de clasificare - 2 ME, 17 MS, 2 CM, 72 categoria I.

Din cadrul clubului au fost selecționați în loturi RSR 33 de sportivi.

6 secții cu 316 sportivi legitimați, dintre care 93 cu categorii superioare de clasificare, după cum urmează:

În cadrul clubului activau 4 echipe de divizia A.

Locuri obținute în campionatele naționale: 9 locuri I, 3 locuri II și 9 locuri III, însumând 21 sportivi urcați pe podiumul de premiere.

33 de sportivi din cadrul clubului au fost selecționați în loturile naționale.

Clasarea sportivilor și a echipelor Universitatea București pe primele 3 locuri în campionatele naționale.

Oină

Locul I - Universitatea București în Campionatul Național de seniori

Orientare sportivă

Locul I - Petrișor Costică și Marinescu Gabriel la ștafetă seniori;

- Berlinschi Valentina, Bacs Anișoara

- Bazavan Mariana la ștafeta senioare

- Alexan Ioan - individual seniori

- Alexan Ioan - ștafeta de juniroi

Locul II - Ene Niculina - individual tineret

Echipa de senioare (Bazavan Mariana și Ene Niculina)

Locul III - Bazavan Mariana - individual tineret

Berlinschi Valentina - individual senioare

Maiorescu Gabriel - individual seniori

Șah

Secția de șah a obținut în acest an 4 titluri de campioană națională, un titlu de vicecampioană și 3 metali de bronz, urcând pe podiumul de premiere de 8 ori.

Nominalizarea sportivilor clasati pe primele trei locuri în **Campionatul Național**:

Locul I - Ghindă Mihai - individual seniori

- Echipa mixtă

- Echipa de seniori

- Echipa de juniori

Locul II - Polihroniade Elisabeta - individual seniori

Locul III - Grumberg Sergiu - individual seniori

- Ilie Victoria - individual junioare

- Stroe Mădălina - individual junioare II

Handbal

Echipele masculină și feminină activează în Divizia A a **Campionatului Național**.

Volei

Echipa feminină activează în Divizia B a **Campionatului Național**.

Activitate internațională

Campionate europene

- Locul III Șah - Ilie Viorica la **Campionatul European de junioare**

Campionate balcanice

- Locul I Șah - Elisabeta Polihroniade la individual feminin

- Locul II pe echipe - Ghindă Mihai și Stoica Valentina șah pe echipe.

Ca urmare a rezultatelor obținute în anul 1978, **Clubul Sportiv Universitatea** s-a situat în clasamentul întocmit de **Ministerul Învățământului** pe locul IV, cu 285 de puncte dintr-un total de 30 de cluburi universitare.

ANUL 1979

Unitate sportivă de categoria I, înființată în anul 1966

Funcționează pe lângă **Universitatea din București**

Președinte: prof. dr. docent Bujor Almășan

Vicepreședinte: prof. Cristian Costescu

În cadrul clubului activează 6 secții de nivel republican: alpinism, handbal, oină, orientare sportivă, șah, volei, cu un număr de 515 sportivi legitimați, dintre care 83 cu categorii superioare de clasificare (1 maestru emerit, 19 maestri ai sportului, 8 candidați maestru, 55 categoria I).

Din cadrul clubului au fost selecționați în loturile RSR 25 de sportivi.

În cadrul clubului activau 5 echipe (3 în divizia A și 2 în divizia B).

În campionatele naționale, sportivii clubului au obținut 6 locuri I, 5 locuri II, 8 locuri III, urcând pe podiumul de premiere de 19 ori.

Alpinism

Sportivii și echipele clasate pe primele trei locuri în campionatele naționale.

Locul III - Cotor Livia - individual senioare

Locul III - echipa de senioare

Oină

Universitatea București, locul II în campionatul național

Orientare turistică

Locul I - Petrișor Costică - individual seniori pe schiuri

Ștafetă senioare

Echipe senioare

Locul II - Maiorescu Gabriel și Petrișor Costică

Ștafetă seniori

Maiorescu Gabriel și Petrișor Costică

Echipe seniori

Locul III - Alexan Ioan - individual juniori pe schiuri

Popescu Maria - individual senioare pe schiuri

Petrișor Costică - individual seniori

Ștafetă seniori

Șah

Locul I - Universitatea București - echipe mixte

- - „ - - echipe seniori

- Stoica Valentin Universitatea București - individual seniori

Locul II - Universitatea București - echipe juniori

- Ilie Victoria - Universitatea București - individual junioare

Locul III - Ionescu Constantin - Universitatea București - individual seniori

- Bogdan Lia - Universitatea București - senioare

Handbal

Echipa masculină și feminină a Universității activează în Divizia B a campionatului național.

Pe plan internațional

Șahista Viorica Ilie se clasează pe locul III la Campionatul European de junioare.

Șahista Polihroniade Elisabeta - locul III la turneul zonal al campionatului mondial.

ANUL 1980

Unitate sportivă de categoria I.

Funcționează pe lângă Universitatea București

Președinte: prof. dr. Bujor Almășan

Vicepreședinte: prof. Cristian Costescu

În cadrul Clubului activează 6 secții de nivel republican: alpinism, handbal, oină, orientare sportivă, șah, volei, cu un număr de 488 sportivi legitimați, dintre care 104 cu categorii superioare de clasificare, 2 maștri emeriti, 21 maștri ai sportului, 7 candidați maestru, 75 de categoria I.

Din cadrul clubului au fost selecționați în loturi RSR 27 de sportivi.

În acest an, în cadrul clubului sau activat 5 echipe divizionare, dintre care 3 în divizia A și 2 în divizia B.

Pe podiumul de premiere ale Campionatelor Naționale, sportivii clubului s-au urcat de 17 ori, după cum urmează:

- 8 campioni naționali
- 5 vicecampioni
- 4 medalii de bronz

Clasarea echipelor și studenților Clubului Sportiv Universitar pe primele 3 locuri la Campionatele Naționale.

Alpinism

Locul III - Dinu Doina - senioare individual

Locul III - echipa de senioare

Oină

Locul III - echipa de seniori

Orientare sportivă

Locul I - Maiorescu Gabriel - individual seniori (21)

- Roman Laurențiu - individual juniori

- Echipa de ștafetă juniori (M. 15)

Locul II - Racu Gabriela - individual junioare (M. 15)

Șah

Locul I - Șuba Mihai - individual seniori

- Ilie Viorica - individual junioare

- echipa de seniori (M)

- echipa de senioare (F)

Locul II - Ghindă Mihai - individual seniori

- Polihroniade Elisabeta - individual senioare

- Pogorevici Marina - individual junioare

Locul III - Pogorevici Marina - individual senioare

Handbal

Echipele masculină și feminină a Universității activau în divizia B a Campionatului Național.

Volei

Echipa feminină a Universității a activat în divizia A a Campionatului Național.

ANUL 1981

Rezultatele obținute de sportivii și echipele Clubului Sportiv Universitar în campionatele naționale.

Alpinism

Locul II - echipa de senioare

Locul II - Vecinu Mariana la individual senioare

Oină

Locul III - echipa de seniori

Orientare turistică

Locuri fruntașe în campionatul național

Locul I - Maiorescu Niculina - individual senioare (F. 19)

- Costin Gelu - individual juniori (M. 18)

- Universitatea București - echipa de senioare (F. 19)
- Locul II - Maiorescu Gabriel - individual seniori (M. 21)
- Racu Gabriela - individual junioare (F. 17)
- Carată Eugen - individual juniori (M. 13)
- Universitatea București - echipa de juniori ștafetă (M. 15)
- Locul III - echipa de seniori (M. 21)

Șah

Locul I - Șubă Mihai - individual seniori

Locul I - echipa de seniori

Locul II - Polihroniade Elisabeta - individual senioare

Locul II - echipa de senioare

Locul III - echipa mixtă

Echipele masculină și feminină de handbal și echipa feminină de volei ale

Universității activau în diviziile B ale Campionatului Național.

ANUL 1982

Președinte: prof. dr. doc. Nicu Boboc - prorector

Vicepreședinte: prof. Cristian Costescu

Secții de performanță nominalizate: 5, din care:

- nivel olimpic

- nivel internațional: 1 (șah)

- nivel național: 4 (handbal M., oină, alpinism și orientare sportivă)

Echipe divizionare: 2, din care:

- divizia A: 1 (șah)

- divizia B: 1 (handbal M.)

Locuile I-III în Campionatul RSR: 14 din care:

- locul I-VII; locul II-III, locul III-IV

Sportivi legitimați: 327, din care 87 cu categorie superioară de clasificare.

Sportivi în loturile olimpice: 84

Sportivi în loturile naționale: 12.

Rezultatele obținute în campionatele naționale

Alpinism

Universitatea București - locul III - echipe senioare escaladă

Orientare sportivă

În acest an, sportivii secției au obținut:

- 18 locuri I-III în campionatele naționale, din care:
locul I - 9, locul II - 4, locul III - 5.

Șah

Secția de șah a obținut 18 locuri I în campionatele naționale, după cum urmează: locul I - 8, locul II - 5, locul III - 5.

Volei

Echipa feminină - locul V în divizia B.

Handbal

- echipa masculină - locul IV în seria I, divizia B
- echipa feminină - locul V în seria I, divizia B

Activitate internațională

- Polihroniade Elisabeta și Pogorevici Marina obțin un rezultat de prestigiu în cadrul echipei feminine a României, care se clasează pe locul II la Olimpiada de Șah.

- Șahiștii: Șubă Mihai, Ghindă Mihai, Stoica Valentin și Ionescu Constantin obțin în cadrul echipei României, locul III la Jocurile Balcanice de Șah.

- Șahiștii Șubă Mihai și Pogorevici Marina s-au calificat pentru turneul interzonal al Campionatelor mondiale individuale.

ANUL 1983

Președinte: prof. dr. docent Nicu Boboc - prorector

Vicepreședinte: prof. Cristian Costescu

Secții de performanță nominalizate: 5, din care:

- nivel olimpic
- nivel internațional: 1 (șah)
- nivel național: 4 (handbal M., oină, alpinism și orientare sportivă)

Echipe divizionare: 2, din care:

- divizia A: 1 (șah)
- divizia B: 1 (handbal M.)

Locurile I și III în Campionatul RSR: 23, din care:

- locul I - 2, locul II - 6, locul III - 6

Sportivi legitimați: 290, din care 89 cu categorie superioară de clasificare.

Sportivi în loturile naționale: 15

Rezultatele obținute în Campionatele Naționale

Handbal

- Echipa feminină - locul IV în divizia B
- Echipa masculină - locul VI în divizia B

Volei

- Echipa feminină - locul II în divizia B

Alpinism

- Locul I - Rebegea Lia la senioare individual în campionatul de cățărare contra cronometru
- Locul II - Rebegea Lia la senioare individual în campionatul de trasee.

Oină

- Locul III - echipa de seniori

Orientare sportivă

Universitatea București, locul I - Maiorescu Gabriel - seniori

- Maiorescu Niculina - senioare
- Bazavan Mariana - ștafetă senioare
- Universitatea București - trasee de noapte. seniori

Locul II - Maiorescu Gabriel - Patrula de noapte seniori

- Universitatea București (Maiorescu Niculina, Bazavan Mariana) echipe senioare
- Gălățeanu Lucian, Maiorescu Gabriel, Petrișor Costică, Costin Gelu - ștafetă seniori

Locul III - Copoiu Miercea - juniori

- Radu Gabriela - senioare

Șah

Locul I - clasament absolut pe echipe

- echipa masculină
- echipa feminină
- Ghindă Mihai - individual seniori
- Olărașu Gabriela - individual juniori

Locul II - Stoica Valentin - individual seniori

Locul III - Pogorevici Marina - individual senioare

Locul III - echipe juniori

Făcând o statistică a primelor trei locuri în Campionatele Naționale, sportivii și echipele Universității București au obținut 11 titluri de campioni

național, 6 titluri de vicecampioni și 6 medalii de bronz.

Activitatea internațională

Campionatele balcanice

- Șahiștii: Valentin Stoica, Mihai Ghindă și Ionescu Constantin au fost componenții echipei masculine care a obținut medalia de bronz.

În clasamentul întocmit de direcția de resort din Ministerul Învățământului contribuției aduse de sportivii și echipele Universității pe planul activității internaționale, Clubul Sportiv Universitatea București se situează pe locul 9, cu 110,83 puncte, din care 24 de cluburi studențești, cuprinse în clasament, iar în clasamentul „Contribuției cluburilor sportive universitare la formarea loturilor naționale și participarea la competiții internaționale de amploare se situează pe locul 8 cu 102 puncte. În clasamentul întocmit pentru ierarhizarea activității sportive a cluburilor universitare pe plan național, CS Universitatea București se situează pe locul IV cu 103 puncte. Cu toate aceste realizări pe plan național și internațional și a pozițiilor fruntașe ale CS Universitatea București în ierarhia cluburilor universitare la sfârșitul anului 1983 are loc o reorganizare a rețelei cluburilor sportive din Ministerul Învățământului - în care CS Universitatea București este desființată ca unitate de performanță, secțiile clubului trecând la alte cluburi sportive studențești cu rezultate mult inferioare acestuia.

Asociația Sportivă a Salariaților

În decursul timpului, în Universitate au existat practicanți sau admiratori ai sportului din rândul profesorilor sau personalului din administrație. Nu este de neglijat faptul că mari personalități ale științei, precum acad. Gheorghe Mihoc, prof. Jan Livescu, prof. Rabega, rectori, prorectori sau decani au înțeles fenomenul sportiv, l-au încurajat și sprijinit.

Nevoia de mișcare, ca o necesitate a reîmprospătării fizice, i-a determinat pe mulți să practice diverse forme de mișcare ca: tenisul de câmp, tenisul de masă, alergarea, fotbalul, voleiul, schiul, canotajul și șahul. Excursiile în perioada anilor 1965-1980 erau preferate de mulți dintre salariații Universității. Toate aceste forme de mișcare se practicau în cadrul Asociației Sportive a Salariaților, care s-a înființat în Universitate în anul 1964, în organizarea Consiliului Sindical și a funcționat până în anul 1990. În toată această perioadă, numărul membrilor susținători a oscilat între 120 și 350 de persoane. Preocuparea celor care se ocupau de organizarea activităților a fost de atragere a unui număr mare de salariați pentru practicarea diverselor forme de mișcare. În acest sens, s-au organizat competiții interinstitute la volei, baschet, șah, tenis, fotbal (în perioada 1965-1970). La Sinaia, Orșova sau în Delta Dunării se organizau excursii cu autocarul sau cu trenul cu 30-40 de persoane, o dată la două săptămâni.

Între anii 1966-1987, un număr de 15-20 de practicanți pasionați ai schiului și excursiilor montane se deplasau la Predeal, unde-și petreceau o săptămână de recreație în decorul hibernal. Ne amintim cu plăcere de frumoasele serbări pentru copiii salariaților, care ne încântau în preajma Crăciunului sau de ziua lor de 1 iunie.

Cei care se ocupau de conducerea Asociației Sportive erau oameni inimoși, pentru care aceste activități erau prilejuri de bucurie și destindere.

Fondurile acestei asociații erau formate din contribuțiile sindicatului, precum și din cotizațiile membrilor susținători. A existat și o magazie cu materiale sportive, pe care le foloseau salariații în excursii sau la diferite competiții sportive. Bazele sportive pe care le foloseau cei care doreau să practice diferite forme de mișcare erau terenurilor și sălile în care se desfășura întreaga activitate de educație fizică cu studenții.

Unele activități deveniseră așa de frecvente, încât erau cuprinse în orarul sălilor și terenurilor (fotbalul, tenisul de câmp, tenisul de masă și șahul).

Din anul 1978, momentul inițierii „Cupei Învățământ Culturală”, activitatea din asociația salariaților se orientează și spre participarea la

această competiție, organizată pe plan național, specifică învățământului. În primii ani, Universitatea s-a prezentat cu echipe la toate disciplinele din competiție, care erau: volei, tenis de câmp, tenis de masă și șah. Rezultatele participanților au fost remarcabile la șah (s-a ajuns în finala pe țară) prin persoana dlui prof. Stănică Gheorghe. Ani în șir a fost finalist și s-a clasat în primii trei concurenți pe țară. Rezultate bune s-au obținut și în competiția de tenis de masă. În anul 1980, Universitatea participă la un triumfiular de tenis de câmp alături de Politenica și Medicină, care s-a organizat iarna, în sala, sub denumirea „Cupa Carol Davilla”.

Frumoasele serbări sau competiții ce s-au organizat în Universitate de către cei care s-au ocupat de destinele acestei asociații, rămân în amintirea celor mici și mari care au fost bucuroși să se cunoască, să concureze și să se destindă prin sport.

Din personalul salariat au fost alături dna Stoica Viorica, precum și profesori de la catedra de educație fizică: Bazim Alexandru, Mureșan Elena, Bălan Anton, Tudoran Iulian, Stoian Mihai, Leonte Aurora, Vasile Gheorghe, Ionescu Maria, Moraru Florin. Excursiile în Delta Dunării erau specialitatea prof. Teleguță Viorel, care ani mulți s-a devotat acestui gen de petrecere a timpului liber. Se pregăteau cu mult timp înainte, se avea în vedere fiecare amănunt, apoi se derula un concediu plăcut în care pescuitul și înotul erau desfășurările zilnice ale norocoșilor participanți.

Nevoia de destindere și mișcare îi îndemna pe unii profesori să vină în săli sau pe terenuri să joace fotbal, tenis de câmp, tenis de masă sau șah. Sunt numeroși profesori care, aproape zilnic, în sala de la Drept special amenajată, joacă șah în orele libere cu plăcere, unii chiar cu o pasiune deosebită.

Ne face plăcere să avem pe terenurile de tenis pe prof. univ. Dinu Zăvoianu, prof. Kulic, care sunt mari iubitori ai mișcării. Meciurile de fotbal din sala Panduri au devenit permanente sâmbăta, când un grup de profesori și salariați petreceau una-două ore făcând mișcare pentru menținerea sănătății. Nu se poate trece cu vederea buna inițiativă a catedrei de educație fizică pentru organizarea unei minivacanțe la schi. În aceste tabere mai lungi, la început (1970) și mai populare (16-20 persoane) unii învățau să schieze (copiii și alți începători adulți), alții mergeau în excursii și se simțau bine împreună. Serile erau destinate jocurilor de cabană, șezătorilor, dansului și cântecului. Cei care au participat la aceste frumoase tabere își amintesc cu bucurie de acele zile de concediu. Pe măsură ce timpul a trecut, elanul a dispărut aceste tabere s-au scurtat, fiind populate din ce în ce de mai puțini doritori.

Întreaga activitate a asociației salariaților pe parcursul anilor a fost sprijinită de cei ce conduceau Consiliul Sindicatului din Universitate. În anul

1990), activitatea acestei asociații a încetat, dar sunt încă împătimiți de mișcare ca prof. Dinu Zăvoianu pe care-l întâlnim la schi sau pe terenul de tenis alături de noi sau de alți profesori din Universitate. Din păcate, în momentul actual, această asociație nu mai există și acțiunile s-au rărit din an în an. Sunt însă și acum salariați ai Universității preocupați de menținerea unei bune forme fizice și găsesc singuri formele de mișcare de care au nevoie: alergare, gimnastică de întreținere, tenis, pescuit, șah și altele.

Poate că în următoarea perioadă, pe măsură ce toate lucrurile în învățământ se vor așeza pe făgașul lor normal, această asociație sportivă a salariaților să se reînființeze. Pentru asta e nevoie de oameni entuziaști, cu inițiativă, convinși de necesitatea asigurării sănătății celor ce-și desfășoară activitatea în mediul universitar. S-ar putea ca în viitor activitățile sportive de grup să însemne ciclism sau automobilism, poate să revigoreze excursiile săptămânale. Nu trebuie ocolit esențialul: lipsa fondurilor este determinantă.

Vin tineri cu idei noi și poate sportul pentru sănătate va intra în preocupările viitoare.

Baza sportivă, locul de inițiere și perfecționare în sport pentru studenții Universității din București

Despre întrecerile sportive de la Drept, presa anilor 1932-1933 dă anunțuri sau face remarci la meciurile de volei sau baschet care se organizau.

Înainte și după cel de-al doilea război mondial, terenul de baschet „din groapă” de la Drept era gazda multor întreceri ale tineretului universitar. Sălile de la Drept adăposteau întreceri de scrimă, box și tenis de câmp. O dată cu înființarea educației fizice ca disciplină, în planul de învățământ s-a simțit nevoia reamenajării sălilor și terenurilor.

După anii 1951 găsim la Drept, în clădire, patru săli amenajate din coridoare în care se desfășurau lecții de gimnastică de bază, sportivă, antrenamente de box, scrimă și tenis de masă.

În aer liber se desfășurau lecțiile de handbal pe terenul de zgură de lângă cabana din str. Vasile Pârvan; pe actualul teren de bitum erau două terenuri de volei și două de baschet, despărțite de gard viu, bine întreținute de personal calificat. La baza din str. Vasile Pârvan, terenul cel mai cochet era cel de baschet, „din groapă”, unde exista instalație electrică și se organizau meciuri în nocturnă. În afara acestor terenuri, Universitatea mai avea o sală de jocuri sportive în clădirea căminului studențesc Carpați, situat pe str. Carol, vizavi de Facultatea de Matematică. Aici se desfășurau lecții de baschet și volei și antrenamente ale echipelor Universității până la ore înaintate.

Această sală o pierdem în anul 1966, când devine sală de festivități a Ministerului Metalurgiei. Echipetele noastre nu mai au unde să-și desfășoare antrenamentele din acest moment. O dată cu desființarea Institutului „Maxim Gorki” și înființarea Institutului de Limbi Străine în cadrul Universității, sala de sport din str. Pitar Moș începe să fie locul în care se pregătesc echipele de volei ale Universității și își desfășoară lecțiile un număr mare de 5-6 cadre didactice.

Institutul Pedagogic funcționează din anul 1961 ca institut de sine stătător, iar din anul 1966 face parte din Universitate.

După anul 1972, funcționează în cadrul Institutului de Educație Fizică, acesta devenind institut de trei ani. Întraga bază sportivă de la Panduri, formată din: ministadion, pistă de alergare, groapă de sărituri, două săli de gimnastică în clădirea mare și o sală de jocuri sportive cu anexe ei intră în proprietatea Universității din București.

În perioada 1970-1980, activitatea sportivă la lecții, cât și activitatea

secțiilor pe ramură de sport se desfășurau în toate bazele.

Baza de la Panduri suferă de la cutremurul din 1977 și sălile mici de gimnastică nu mai sunt folosite.

O dată cu organizarea Universiadei de vară din 1981, sala de jocuri se amenajează. La scurt timp după aceasta, în anul 1985, terenul de handbal de zgură din curtea de la Panduri și ministadionul devin șantier pentru reparații. Conform contractului, după cinci ani trebuia să fie restituite, dar nici până în prezent trustul Carpați n-a binevoit să le returneze spre folosința studenților Universității, baza fiind loc de depozitare și alte servicii ale aceluiași trust. Considerăm că nici Universitatea nu a dovedit fermitate în obținerea ei. Un teren de handbal și un ministadion pentru studenți, în curtea de la Panduri, ar veni în ajutorul studenților Facultății de Chimie, care au cursurile în clădirea aceea.

În 1970, Facultatea de Fizică se mută pe platforma Măgurele, unde dispune de o sală de jocuri sportive modernă, foarte bună pentru lecții, activități sportive și antrenamente.

Iată că, pe parcursul anilor, locurile unde profesorii puteau să-și desfășoare lecțiile cu studenții au fost mai multe, dar s-au înpuținat. În fiecare perioadă s-au găsit soluții ca să nu sufere activitatea didactică și antrenamentele, asigurându-se zile și ore pentru organizarea competițiilor tradiționale.

Totdeauna, de întreg materialul sportiv a avut grijă un magazioner angajat de Universitate, pentru buna gospodărire a acestuia. În ultima vreme, mai precis în ultimii cinci ani (1990-1995), fondurile pentru procurarea materialelor sportive sunt simbolice față de nevoile pe care le avem. Dacă în 1989, Universitatea avea 6000 de studenți, acum cifra se ridică la peste 20.000 și necesarul de materiale este altul (mingii, echipament, aparate).

Despre baza sportivă în care se desfășoară procesul didactic, antrenamentele și competițiile sportive se pot spune foarte multe lucruri. Dacă acum 35 de ani, personalul de serviciu pentru întreținerea curățeniei în fiecare loc de lucru funcționa între orele 7 și 21, în momentul de față nu avem peste tot acest personal și acolo unde există, lucrează fără pricepere și răspundere. La toate bazele pe care le avem în acest moment (1996) ar fi necesare modernizări, reparații generale, igienizări, eventual și noi dotări. Spre regretul tuturor celor care lucrează în domeniu, trebuie să spunem că baza sportivă este neglijată total de către administrația Universității din lipsă de fonduri. În perioada 1990-1995, la Medicină și ASE se construiesc săli moderne în care să se poată desfășura activitatea de educație fizică la cote corespunzătoare vremurilor pe care le trăim.

Permanent a existat la Universitate o magazie cu materiale sportive necesare desfășurării lecțiilor, echipamente de reprezentare pentru echipele participante în campioanele studențești sau alte materiale necesare demonstrațiilor, excursiilor etc. Magazia sportivă a fost gestionată în perioada 1951-1963 de către Niculescu Gheorghe, apoi, până în anii 1973, de către Frankie Niculescu și, din 1974, de către Stoica Viorica. Achiziționarea materialelor se făcea în funcție de necesarul pe secțiile pe ramură de sport și, bineînțeles, ținându-se cont de sumele ce le aveam alocate în bugetul Universității. După anul 1978, asistăm la o micșorare permanentă a sumelor alocate pentru materiale și echipament, astfel încât în fiecare an a trebuit să ne limităm la strictul necesar pentru acoperirea nevoilor secțiilor sportive.

În ultimii șapte ani, situația este foarte grea, căci nu se mai pune problema procurării echipamentelor complete necesare Universității.

Baza materială, atât cât este, poate fi, în momentul de față, modernizată, dar fondurile ce ni se alocă sunt deocamdată în sfera promisiunilor.

Pentru ca studentul să fie atras în acest moment către activitatea sportivă trebuie să-i oferim săli curate, cu condiții igienice de refacere, terenuri cochete și materiale moderne. Spre asta trebuie să tindem pentru ca sportul să fie marea plăcere a tânărului student.

Bibliografie

1. Bănățan Octavian - „Douăzeci de ani de la înființarea catedrelor de educație fizică din învățământul superior - Revista „Educație fizică și sport” nr. 4, București, 1970.
2. Bănățan I. Octavian, Barjea Marius și Nicu Alexe - „Educația fizică și sportul în învățământul superior”, Editura Stadion, 1973.
3. Cornea Lucia, Maria Ionescu și M.T. Ionescu - „Istoricul Educației Fizice din Universitatea București” (partea I, 1864-1994)
4. Cosmin Radu - „Sportul în România”
5. C. Kirițescu Palestrica - București, Educație Fizică UCFS 1964
6. Ionescu D. - „Istoricul gimnasticii și educației fizice la noi”, București, Tipografia Geniului, 1939.
7. M.T. Ionescu și Bănățan Octavian - „Competițiile sportive studențești”, București, 1965
8. Lascăr E. - „Educația fizică în învățământul de toate gradele”, Asociația profesorilor de educație fizică, Tipografia Ion Văcărescu, București, 1934
9. Mihăilă I. - „Problema educației fizice în universități”, Publicațiile Academiei Naționale de Educație Fizică și Sport nr. 1/1940
10. Moceanu Gheroghe - „Memorii asupra gimnasticii”
11. Moceanu Gheorghe - „Gimnastica populară națională pentru uzul școlilor primare, secundare și universitare”.
12. Morariu, D. Almășan - Iuliu Hațieganu și Educația fizică în România, București, Editura CNEFS, 1969.
13. Zoican Lucian și Nicu Stoica - „Dezvoltarea activității sportive în Universitatea din București în perioada 1950-1964 (lucrare întocmită cu ocazia sărbătoririi Centenarului Universității, octombrie, 1964).
14. *** Anuarul Universității din București 1892, 1930, 1931, 1932, 1933, 1938, 1939, 1940, 1942.
15. *** Analele Universității din București

16. *** Anuarul sportiv UCFS, 1938-1940
17. *** Anuarul sportului românesc 1942-1943
18. *** Analele educației fizice 1938-1941
19. *** Analele Facultății de Drept din București 1939-1943
20. *** Almanahul sportiv - București, 1934
21. *** Anuarele sportive - 1964-1994
22. *** Bazar sportiv săptămânal 1934-1936
23. *** Buletinul educației fizice 1923-1935
24. *** Buletinul CSR 1943-1944
25. *** Gazeta sporturilor 1924-1947
26. *** Educația fizică - Buletinul Oficiului Național de Educație Fizică 1923-1928
27. *** Ziarele „Sportul popular” și „Sportul” (colecție 1964-1993)

Cuprins

Cuvânt înainte.....	3
Apariția și organizarea educației fizice în Universitatea București	5
Introducerea oficială a educației fizice în Universitatea din București și desfășurarea procesului didactic și competițional	28
Catedra de educație fizică	35
Activitatea de cercetare științifică la Catedra de Educație Fizică și Sport	37
Educația fizică și sportul și valențele lor educative în rândul studenților.....	39
Activitatea sportivă și rezultatele secțiilor pe ramuri de sport.....	45
Activitatea sportivă de performanță desfășurată în cadrul Clubului Sportiv Universitatea București.....	90
Asociația Sportivă a Salariaților	119
Baza sportivă, locul de desfășurare a activității de inițiere și perfecționare studenților	122
Bibliografie.....	125
Anexe: Imagini de la întrecerile studenților sportivi ai Universității	

Tiparul s-a executat sub cda 436/1998 la
Tipografia Editurii Universității din București

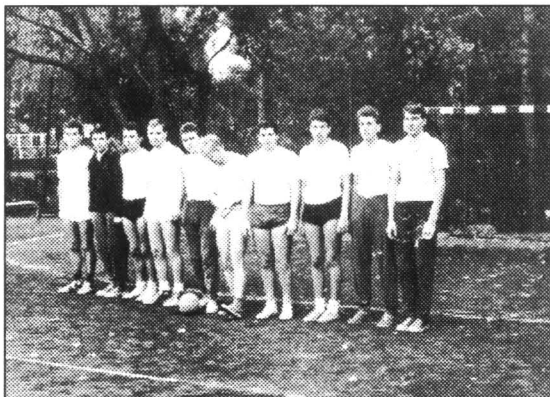

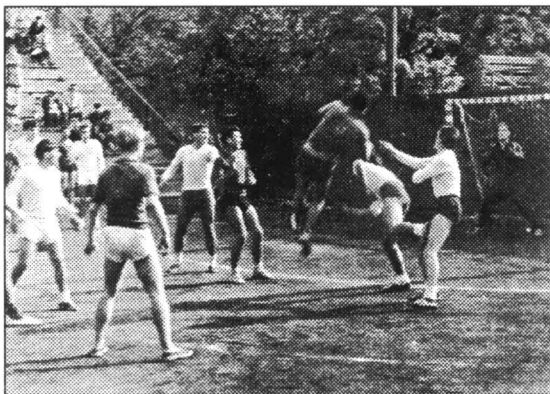
Anexe

Imagini de la întrecerile studenților sportivi ai Universității

Handbal - interfacultăți

1965

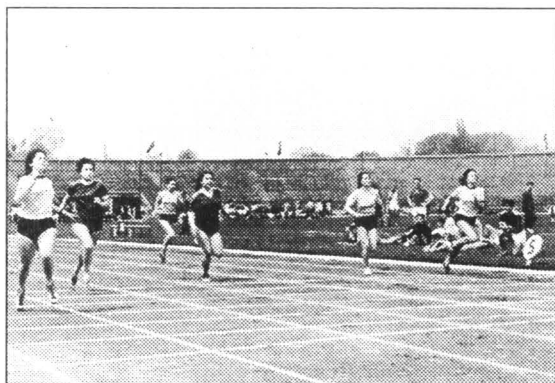
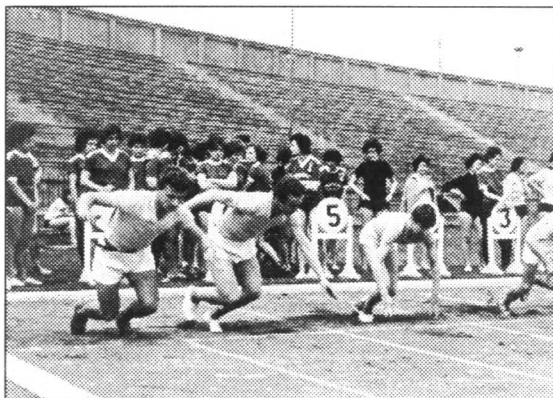
1965

1967

Competiții interne de atletism

**Start la 100 m plat băieți
(Stadionul Republicii)
1966**

**Sosire la 100 m plat fete
1967**

**Festivitate de premiere
la 100 m plat
1967**

Concursuri organizate la început și sfârșit de an cu studenții Universității

1969 - 1970

Echipa de baschet a Facultății de Drept

1972

Universitatea în finala pe București joacă baschet pe terenul Tei

v

Volei, campionatul interfacultăți, Matematică - Fizică

1970

Baschet, imagini de la meciul Fizică - Germanice, fete

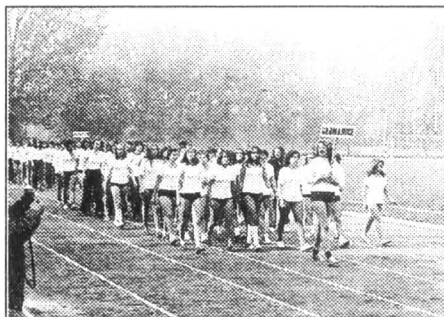
1972

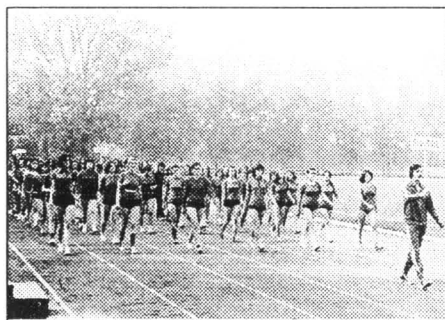
Deschiderea Anului Sportiv Universitar, 20 noiembrie 1974, stadionul Tei

Coloana Universității București

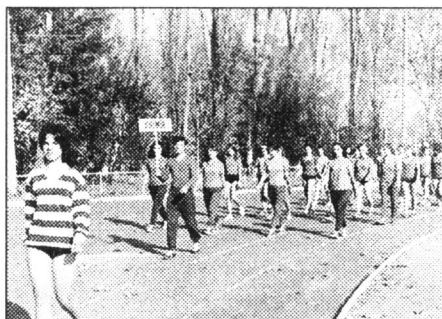
Se defilează pe grupe de facultăți

Închiderea Anului Sportiv Universitar, 1976, stadionul Tei

**Studentele și
studenții din
facultăți sunt
prezenți la
întâlnirile
anuale**

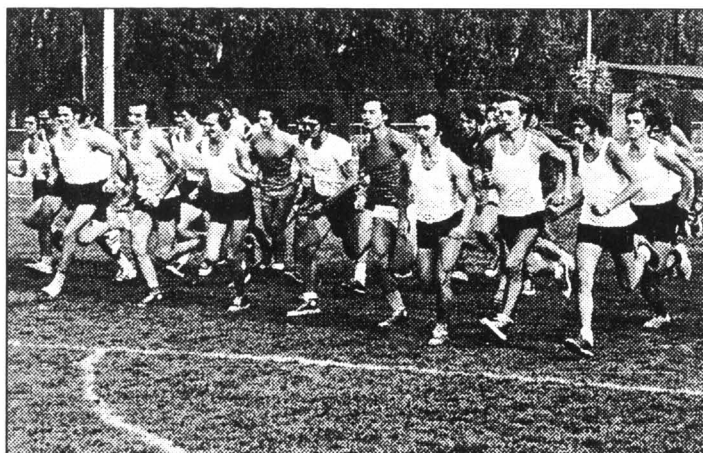

Plecare la crosul fetelor

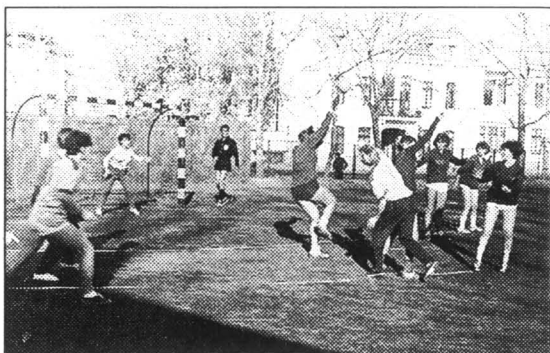
Tei
1974

Crosul băieților

Campionate interfacultăți la handbal pe terenul de zgură de la Drept

Mai 1970

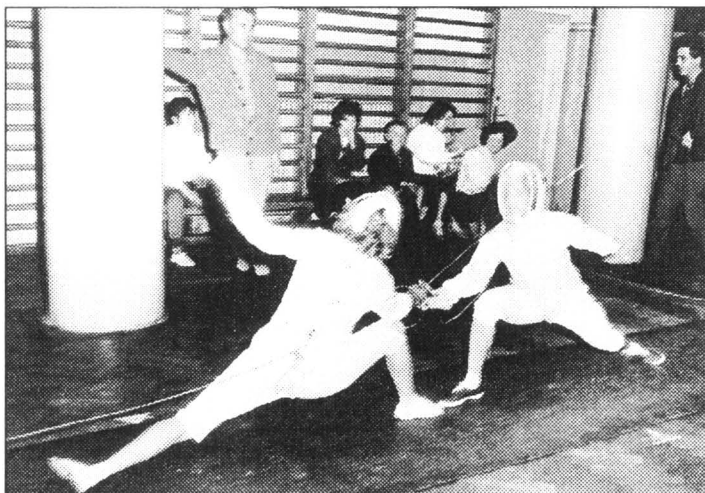

Octombrie 1974

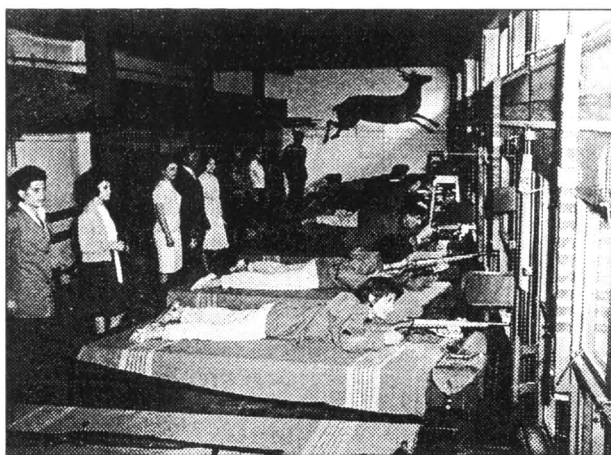
Mai 1978

Scrima, o disciplină practicată de studenți

Lecție de tir cu studenții Universității

Campionatul interfacultăți la baschet, 1978

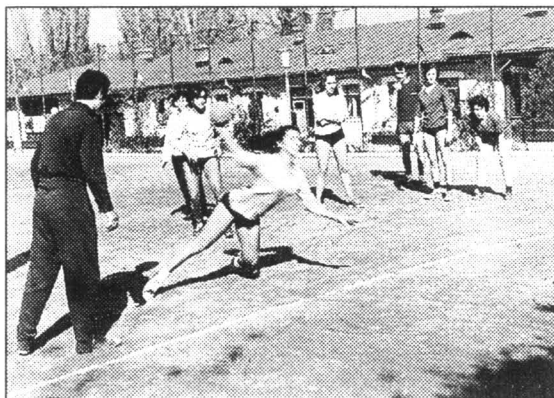

Echipa de baschet a Facultății de Geografie

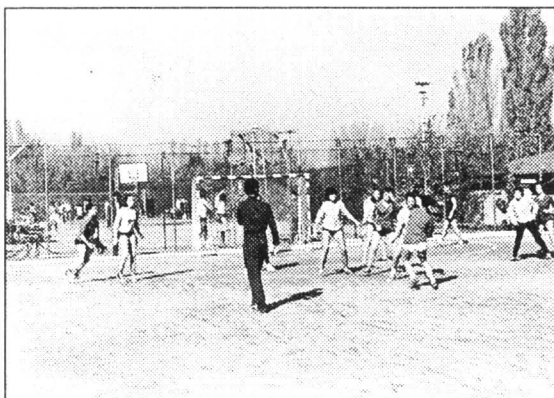
Finalele Unversitare pe București la handbal, stadionul Tei

Universitatea - ASE
fete 1978

1978

1981

xiii

Gimnastică în sala Panduri, 1983

Cupa Universității la handbal

1993

Finala Filologie - Matematică fete

1994

**Echipa feminină a Universității
participantă în campionatul categoriei Onoare
pe Centrul Universitar București**

Echipa de handbal a Universității campioană națională în divizia A, 1971

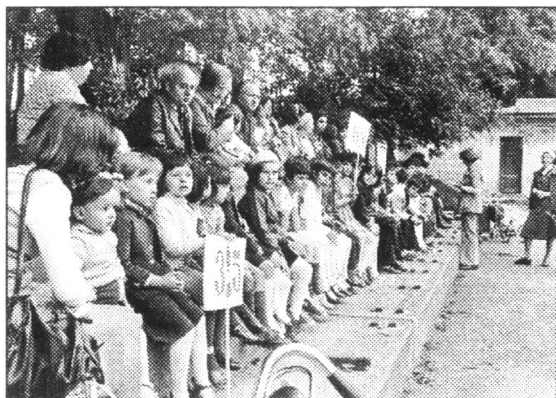
Echipa de oină a Universității campionă națională, 1978

Șahul la Universitate a fost reprezentat de mari performeri

Asociația sportivă a salariaților organiza reușite concursuri pentru copii în colaborare cu I.M.F. București

Terenul
Facultății
de Drept
1980

Moș Crăciun la Catedra de Educație Fizică

1981

VERIFICAT
2007

1971

xx

VERIFICAT
2017

1971

ISBN 973-575-235-2

Lei 7.8